

Slovo na úvod

Vážení a milí čtenáři,

zdravím Vás v období přicházejícího jara, kdy nás ptáčkové probouzí hlasitým zpěvem do nových rán, z „Matičky Země“ se derou sněžanky, bledule, petrklíče, ale i bylinky nabízející svoji léčivou sílu. „Matička Příroda“ nám nabízí zázraky každý den a se silicí intenzitou slunečních paprsků je to opravdu znát. Dívejte se kolem sebe, vnímejte tu krásu a pozitivní energii, která k nám s jarem přichází, přelaďte se z negativních zpráv v televizi na to, co dobrého se stalo a co se děje každý den. Média do nás hustí jen to, co pár vyvolených potřebuje, aby byl dav snadněji ovladatelný.

Svátky jara a Velikonoce nám klepají na dveře, a tak všichni uklízíme všude, kde je to jen možné. Jen jsem Vás všechny chtěla poprosit, abyste při úklidu odpady odkládali tam, kam patří a nepohazovali je do přírody. Ve městech jsou sběrné dvory a na obcích jsou povinné svozy nebezpečného a velkoobjemového odpadu 2x ročně, proto je zbytečné hyzdit odpady remízky, lesíky i různá jiná malebná zákoutí. Příroda nám bude moc vděčná a za ten dobrý pocit to určitě stojí 😊

S úctou a přáním krásných jarních sluníčkových dní

Vladimíra Tomanová
starostka obce Kadov

Předsedkyně Svazku obcí Blatenska

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Anna Jiřincová

Postupně v SOBáčku představujeme držitele certifikátu „Regionální produkt Prácheňsko“. Mám to štěstí, že se mohu osobně setkat se šikovnými lidmi. Proto mi udělalo velkou radost, že mi kolegyně Tereza Ptáčnicková z naší MAsky zprostředkovala setkání s paní Annou Jiřincovou ze Zábोří a že mě na mlýn pod Malou Kuší dovezla. Udělaly jsme si takový „dívčí dýchánek“. Paní Jiřincová nám zakázala, cokoli vozit. Uvařila všem třem kávu, nabídla nám dobroty (mňam, ty byly). Příjemná pohodička.

Musím ještě prozradit, že když jsem poprvé viděla odrátkované skleničky, stojánky na svíčky, ozdoby a to nejen vánoční, otevřel se přede mnou jiný svět. Chladný drátek, studené korálky, ale při tom vše zahřeje u srdce. Možná i proto, že to vše vyrábí paní Jiřincová se srdcem na dlaní. Malou část výrobků, které získaly certifikát „Regionální produkt Prácheňsko“, si můžete prohlédnout na fotografiích. Nejlepší ale bude, když přijdete na

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí.

některý trh s místními produkty Prácheňska. Uvidíte, že bude velmi těžké si vybrat.

Kdo Vás naučil vyrábět drátkované ozdoby?

„Moje mladší dcera. Byla na nějakém kurzu, kde se drátkování naučila. Když jsem k ní přijela na návštěvu, pobízela mě, abych si to zkusila. Nejdříve jsem nechtěla. Říkala jsem si, na to mě holka nenachytáš.“

Košičky na kraslice

Pokračování na str. 6

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - František Šesták

Jeden z návratů

Rozhovor jsme si plánovali už v loňském roce, ale jak pan Šesták na sebe prozradil, musel „na rekonstrukci velkého kloubu“ a pak ještě následovala rehabilitace. I když nám na povídání si o cyklistice, cestování, zálibách a mnohém dalším nebylo dopřáno tolik času, kolik bychom si představovali a kolik by si rozhovor s panem Šestákem zasloužil, věřím, že Vás následující řádky stejně potěší. Všechna foto jsou z archivu pana Šestáka.

Většina lidí Vás zná jako cyklistu.

Takže se nabízejí otázky, kdy jste dostal své první kolo, nebo bychom se možná mohli dozvědět, jak vypadaly Vaše první jízdy na kole?

„První kolo jsem dostal jako malý kluk od rodičů k Vánocům. To byla opravdu krása. První jízda – no hned, nejprve doma, ale tam bylo málo místa. Pak v sále hospody, víte, pocházím z hospody. Takže mezi stoly na sále, to bylo něco.“

Jak Vám to šlo? Nepotřeboval jste záchranu nebo pomoc třeba v podpěrných kolečkách, jako se využívá dnes? Nebo jste měl 'zkušenosti' z jízdy na tříkolce?

„Ono to šlo hned nějak samo. A tříkolku? Nepamatuji, že bych něco takového měl. Koloběžku ano, ale tříkolku opravdu ne.“

Ve Štrasburku mi sice ukredli kolo, ale cestu zpět letadlem s premiérem Fischerem zařídil bleteňák Marek Mora

Pokračování na str. 7

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA aneb CO SE U NÁS PEČE...

Co bude s českým venkovem???

Vážení čtenáři, když jsem psala úvodník do dnešního čísla, ještě jsem neměla podklady, které mám nyní. Do rukou se mi dostal materiál o společném protestu vítězných obcí krajských kol v celé ČR soutěže Vesnice roku 2011 na odmítnutí materiálu vedení MŠMT ČR „Koncepční záměr reformy systému financování regionálního školství“. Možná jste o této „úsporné koncepci“ zaslechli nebo jste již o ní někde i diskutovali Myslím si, že bychom se k tomuto protestu měli přidat, souhlasíte se mnou? K čemu jsou Programy obnovy venkova a Programy rozvoje venkova, když z druhé strany jde vlastně o jeho utlumení?

Onen „koncepční materiál“ sleduje jen ekonomické faktory. Vůbec nevnímá velice rozdílné potřeby venkova a oproti městům. Již daňové přerozdělování neúměrně zvýhodňuje jen ta největší větší sídla. Navrhovaný způsob financování školství vytváří tlak na venkovské obce a požaduje nemožné výdaje z již tak diskriminačních rozpočtů. Již nyní mnohé vytrvalé obce bojují o zachování svých základních škol a stojí je to pravidelně velký díl obecních rozpočtů.

Navrhovaný systém „na optimálně naplněnou třídu“ je pro venkovské obce a jejich občany dalším z kroků, jak se jim oddalují základní služby a denní potřeby. Z venkova mizí pošty, obchody, ordinace lékařů, pohostinství, jsou rušeny regionální pracoviště katastrálních úřadů, dodavatelů elektřiny, plynu, telekomunikačních služeb, a jiné. Z venkova však tímto bohužel mizí i lidé... Vše pod heslem „musíme šetřit a ty, občane vesnice, si na své náklady cestuj desítky či stovky kilometrů“.

Škola je jedním z prvních požadavků při rozhodování, kde bude žít rodina. A mladé rodiny chceme na venkově udržet. Škola není jen ekonomický subjekt, přináší do místa především vzdělání našim dětem, kulturní a společenský život místa, pracovní uplatnění, společné aktivity občanů všech věkových kategorií, chuť a zájem v určitém místě žít.

Hovoří se o jakési finanční krizi. Ale lidé na venkově v minulosti žili v mnohem těžších životních a pracovních podmínkách. A školy zde fungovaly po staletí. Není uvažovaný „Koncepční záměr“ horší krizí?? Krizí základního spoluzítí, pochopení a tolerance v jedné zemi, v České republice?

V článku byly použity texty pana Petra Kláska, starosty obce Chanovice, kterému tímto děkuji.

Vladimíra Tomanová

Co se u nás peče

Co se v SOBu upeklo a v nejbližší době upeče, to Vám stručně sdělíme v naší pravidelné rubrice. Dalších malých změn v SOBáčku jste si jistě všimli, doufáme, že přispějí k lepší čitelnosti a snadnější orientaci v časopise.

A tady slíbený přehled některých činností. Alespoň stručně, co se dělo v SOBu (více informací o jednotlivých akcích najdete uvnitř čísla):

- ⇒ Účast na veletrzích cestovního ruchu v Brně a na vyhodnocení soutěže Miss Region Regina 2012
- ⇒ SOB podpořil vznik klubu při muzeu tj. vznik Klubu přátel Blatenska
- ⇒ Valná hromada SOB v Lažánkách

- ⇒ **Vzdělávání na Blatensku 2011 – 2012** (proběhly akce: Účetnictví malých samosprávných celků, Právo obecních samospráv v praxi – 3. část, Tradiční velikonoční kraslice a Tradiční velikonoční pečivo);

- Na 3.4. připravujeme Právo obecních samospráv v praxi – 4. část, která bude zaměřena na změny v právní úpravě

zadávání veřejných zakázek – sál SOŠ Blatná, lektor JUDr. Vladimír Novotný

- Na 17.4. Jak pečovat o kulturní památky – Myštice, různí lektori NPÚ České Budějovice
- na květen připravujeme územní plánování a jeho význam pro rozvoj malých obcí

- ⇒ Svazek vydal v roce 2011 knihu Šlechtické rody na Blatensku – 1. část, v polovině února ji představil veřejnosti na slavnostním podvečeru v městské knihovně v Blatné
- ⇒ SOB předložil jako prakticky všechny obce v regionu několik žádostí o poskytnutí finanční dotace na různé akce (např. společný projekt SOBů do POV Jihočeského kraje 2012, Vzdělávání na Blatensku, pokračování Šlechtické rody na Blatensku – 2. část, ekologická výchova atd.),
- ⇒ Proběhl audit hospodaření SOBů za rok 2011, ze strany auditorů Krajského úřadu Jihočeského kraje nebyly zjištěny žádné nedostatky
- ⇒ Projekt Vzdělávání na Blatensku v roce 2011 byl předložen Regionálnímu odboru SZIF v Českých Budějovicích k proplacení
- ⇒ SOB získal zakázku pro Jihočeský kraj v projektu **Udržení**

procesů komunitního plánování sociálních služeb (KPSS); v únoru došlo k podpisu smlouvy, začátkem března se sešla řídicí skupina KPSS SOB, byl domluven harmonogram plnění zakázky a jednotlivé činnosti v rámci komunitního plánování; budeme Vás průběžně informovat

- ⇒ SOB ve spolupráci s Městem Blatná, ZUŠ Blatná, CKV Blatná a s Prácheňským muzeem Písek připravuje výstavu s názvem **Co je malé, to je hezké aneb ze života hmyzu**, jedná se o 9. ročník soutěží a výstav z cyklu o přírodě; **vernisáž dne 24.4.2012 od 15,00 hodin** v muzeu Blatná
- ⇒ V polovině května se uskuteční jednodenní výlet pro vítěze soutěží, připravujeme zajímavý program
- ⇒ Slavnostní odpoledne, kdy budou předány diplomy a ceny vítězům soutěží, bude opět jako společenské odpoledne v ambitu domova pro seniory ve čtvrtek 31.5. od 13,30 hodin, pro návštěvníky budou připraveny hry, které vyrobili klienti domova, akce bude současně setkáním ke Dni dětí
- ⇒ Byly zahájeny přípravné práce na novém stolním kalendáři SOBů na rok 2013; vyzýváme Vás ke spolupráci

Blíží se Velikonoce, jedny z nejkrásnějších svátků v roce. Proto přijměte přání „Šťastné a veselé Velikonoce, bohatou pomlázku, a ...“ prostě tak, jak si to přejete Vy sami. Krásné jarní dny, hodně pohody a radosti všedních i nevšedních dnů.

Radka Vokrojová

Kalendář SOBů na 2013

Prosíme zástupce obcí a dalších organizátorů kulturních, společenských, sportovních a dalších akcí, aby nám zaslali podklady pro přípravu nového stolního kalendáře SOBů na rok 2013 (E-mail: blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Na Tržišti 727, Blatná). Zasílejte pozvánky na Vaše akce co nejdříve, abychom mohli zahájit práce na kalendáři včas. Uveďte datum, název akce, místo konání popř. pořadatel a další podrobnosti, které znáte. Nezapomeňte na ilustrační fotografie ze života obcí na Blatensku. Uveďte název fotografie a autora.

Těšíme na spolupráci.

Bohumila Hoštičková
Radka Vokrojová

INFORMACE O MAS, o.p.s.

INFORMACE Z MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

6. výzva MAS SOB, o.p.s.

Dne 6. února proběhlo zasedání hodnotící komise MAS SOB, o.p.s., hodnoceno bylo celkem 9 projektů – 3 projekty ve fichi č. 3 a 6 projektů ve fichi č. 4.

Všechny projekty žadatelů prošly hodnotící komisí v pořádku, v období 21. – 27. 3. 2012 proběhne zaregistrování projektů na RO SZIF České Budějovice.

Celková výše požadovaných dotací v 6. výzvě činí 1 698 787,- Kč.

Všem žadatelům přejeme pevné nervy a držíme palce, aby vše dobře dopadlo.

5. výzva

Dne 1. března 2012 byly na stránkách www.szif.cz zveřejněny Schválené žádosti o dotaci v rámci 14. kola příjmu žádostí (5. výzva MAS SOB, o.p.s.).

Všechny projekty podané přes naši MAS byly schváleny v celkové výši dotací 785.025,-Kč.

Všem žadatelům gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů při realizaci !!

MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s. připravuje 7. výzvu. O podrobnostech budete včas informováni prostřednictvím internetových stránek www.blatensko.cz/mas, v kanceláři MAS SOB Na Tržišti 727, Blatná 388 01 nebo na tel. 602 400 140

Připomínáme, že vyhlášení 7. výzvy může proběhnout nejdříve po ukončení registrace předchozí výzvy na RO SZIF.

Tereza Ptáčnicková
manažerka MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

PRÁCHEŇSKO – REGIONÁLNÍ PRODUKT

Na počátku letošního roku proběhla další 2 kola pro zájemce o udělení certifikátu značky „Prácheňsko – regionální produkt“.

26. ledna proběhlo 2. zasedání certifikační komise pro poskytovatele ubytovacích a stravovacích kapacit. Všichni 4 přihlášení zájemci prošli kritérii.

Na Blatensku se touto značkou můžou v této době pyšnit z 1. kola Ubytování B&B Na Drtině – Kožlí, Penzion Mlýn Kostřata – Myštice a z 2. kola Hospoda „Na statku“ – Pole u Blatné.

14. února proběhlo zasedání certifikační komise pro výrobce, z 10 přihlášených splnilo certifikační kritéria 8 výrobců z regionu Prácheňsko. Za Blatensko máme další 2 výrobce, jsou jimi paní Veronika Outlá, která šije originální kabelky z textilních materiálů a paní Dana Koubková, která se již mnoho let věnuje pletení různých výrobků z pedigu.

V současné době máme tedy na Blatensku 20 certifikovaných výrobců a 3 poskytovatele služeb.

31. března 2012 proběhne oficiální předání certifikátů na Strakonickém hradě.

Srdečně zveme všechny výrobce a poskytovatele služeb, kteří již získali certifikát v minulých kolech - přijďte se seznámit s novými kolegy. Zároveň zveme všechny lidičky, aby si přišli užít doprovodný program, jehož součástí budou velikonoční trhy na nádvoří. Možná zde najdete inspiraci na velikonoční výzdobu nebo si zde můžete některé výrobky s velikonoční tematikou také zakoupit.

Velikonoční trhy proběhnou také v Blatné dne 7. 4. 2012, i zde budete moci zakoupit regionální výrobky z celého Prácheňska nejen s velikonoční tematikou.

STRASTI A SLASTI NAŠICH PŘEDKŮ aneb HISTORICKÉ PRAMENY VYPRÁVĚJÍ

1. část

Od tohoto čísla našeho zpravodaje bude pro vás připravována nová rubrika, ve které se budete moci dozvědět něco ze života našich předků. Jak vlastně žili, jaké starosti měli, jaké problémy řešili a jakým způsobem, jaké vztahy panovaly mezi jednotlivci i v rodinách atd. Podkladem pro naše vyprávění při tom budou autentické historické prameny, v nichž dokáže vnímavý badatel najít leccos zajímavého. Zkrátka pokusíme se vám ukázat, že historie není jen nezajímavou snůškou dat, faktů a jmen, ale že se za nimi skrývají konkrétní lidské osudy a příběhy, jež mají mnohdy nadčasovou platnost a v mnohém připomínají nás samotné, naše životy, hodnoty a postoje.

Velká část informací připravovaných pro tuto rubriku se bude vztahovat ke šlechtickému prostředí. Šlechta totiž díky svému privilegiovanému postavení zanechala o svém životě a působení mnohem více stop v historických pramenech, než bylo umožněno ostatním společenským vrstvám. Ovšem neplatí to bezvýhradně, a proto se můžete těšit i na příběhy ze života lidí ve městech a na venkově.

V úvodním příspěvku se ponoříme do 16. století, do doby, kdy císař Rudolf II. Habsburský učinil Prahu střediskem celé podunajské monarchie, ale také centrem renesančního umění, věd i šarlatánství, do doby, kdy habsburské země ohrožovaly výboje Osmanské

říše, kdy na českém jihu dozníval zlatý věk rybníkářství a kolbiště dějin pozvolna opouštěl mocný rod Rožmberků, aby uvolnil cestu Švamberkům i jiným, kteří se zmocnili jeho majetku, aby jej v časech stavovského povstání prohospodařili nebo ztratili v následných konfiskacích.

Na venkovských tvrzcích žila ovšem svým každodenním, často nepříliš zajímavým životem drobná šlechta, která do oněch „velkých dějin“ zasahovala jen okrajově, i když jimi byla přirozeně ovlivňována. Jedním z jejích představitelů byl **Přibík Bukovanský Pinta z Bukovan** (1535–1600). Jeho statky, rozkládající se nedaleko Mirovic směrem k dnešní orlické přehradě byly sice nevelké, výnosy z nich mu však umožňovaly pokrýt základní rodinné potřeby a ještě mu zbývalo na to, aby mohl čas od času půjčovat na úrok. Byl otcem početného potomstva, jen synů měl šest. Sidlil na tvrzi v Bukovanech, odkud dne **6. října 1596** adresoval dopis svému sousedu a rodinnému příteli Janovi Jiřímu ze Švamberka, pánu na Orlíku. Žádal ho v něm o přimluvu u královské komory (což byl dobový finanční úřad pro celé české království), aby byl osvobozen od jistých finančních pohledávek. List, v němž popisuje svou finanční situaci, zajímavě představuje jeden z okruhů starostí, které musel šlechtický otec ve své době řešit. Samozřejmě je třeba mít na paměti, že v dopise trochu nadsazuje, aby se mohl vyhnout

nechtěnému finančnímu břemenu. Nepřipomíná nám to i naši současnost? Nechme tedy hovořit pramen.

„Nebo račtež toho povážiti což mohu za pravdu psáti majíce třináctero dětí, vosmero synů a dcer dorostlých a patero malých nedorostlých, a na ten čas všecky doma mám, jak jest na mně potřeba a jaký jsou nyníčky náklady a drahoty. Na ty šaty jak ve všem veliká drahoty, že dosti špatná sukně panenská třiceti čtyřiceti kop [grošů] (kopy grošů, respektive kopy grošů míšeňských – dobová početní jednotka ve finančních operacích, poznámka autora) stane, a když jeden pojednou čtyři, pět sukení zjedná, co ty musejí státi. Nebo těchto dnů vypravivši manželku svou do Prahy pro mnohý potřeby, toliko aby na čtyři sukně hedbávný a mantliky, co k tomu náleží, dcerám za hotové peníze vzala. Dal jsem jí tři sta kop na to a na jiné potřeby, ještě to postačiti nemohlo, do padesáti kop se ještě u kupce vzdlužiti musela a dost málo za to pojednala. Tolikéž synové moji dosti mi z měšce vynímají. Loňského roku, toť se svého Pána Boha v tom dokládám, žeť sem na ně, na tři syny, na koně, zbroje, ručnice a jiné mnohé potřeby do dvanácti set kop míšeňských

Rodový erb Bukovanských Pintů z Bukovan

pronaložil a teď nyní opět na mne veliké žádosti vzkládají skrze přátele, abych jich neopouštěl, že by chtěli něco více zkusit a bude-li po jaru jaké tažení, se dvanácti koňmi se vypraviti, a tak já nebohý člověk s takovými časťmi náklady nevím sobě, co činiti a jsouce sám do

několika set kop dlužen a z sebe ouroky dávajíc, mě důchodečky mi postačovati nebudou. "

Poznámka:

pro zdůraznění autenticity je zachován dobový jazyk a styl textu, což by nemělo být překážkou jeho srozumitelnosti. Publikovaný text pochází

z fondu **Cizí rody – Registratura** uloženého ve **Státním oblastním archivu v Třeboni** pod inventárním číslem 24 v kartonu 16.

Mgr. Vladimír Červenka
Muzeum Josefa Siblika v Blatné

15. ročník soutěže Miss Region Regina

Jde o součást doprovodného programu veletrhů cestovního ruchu v Brně. Hlavní soutěže probíhají v listopadu předešlého roku, tzn. o Miss Region Regina 2012 se soutěžilo již v listopadu 2011. Jde o volbu Miss regionů, soutěží se ve čtyřech disciplínách:

- ⇒ pozvánka do regionu
- ⇒ regionální prvek
- ⇒ regionální recept
- ⇒ volná disciplína

Každá soutěžící ve třech disciplínách představí region (město). Na každou disciplínu má jen 2,5 minuty. Blatensko se soutěží účastní od roku 2005 (resp. od ročníku na rok 2006). Vždy si reprezentantka Blatenska přivezla nějaké ocenění. Od roku 2007 Blatensko reprezentuje studentka SOŠ a VOŠ Blatná, na přípravě vystoupení se podílí zpravidla skupina spolužáků, kteří na vlastní soutěž jezdí naši reprezentantku podpořit. Tímto jim všem znovu děkujeme. A užší realizační tým aktivně pomáhá při jednotlivých disciplínách (např. 1. disciplína bývá zdramatizovaná pozvánka do regionu, není omezen počet účinkujících; podobně u druhé disciplíny).

Miss Region Regina:

2006 - Veronika Janečková, cena poroty za osobitý projev (při pasování na rybáře 'vyplatila' pracovníka ministerstva pro místní rozvoj ... a že to mlasklo!)

2007 - Jana Kunclová, celkové 2. místo

2008 - Michaela Švejdová, cena poroty za výbornou prezentaci regionu

2009 - Gabriela Behenská, cena za nejoriginálnější recept na krajové jídlo (kapr pečený se žampiony a houbová majonéza)

2010 - Hana Kašáková, cena za recept na krajové jídlo (Blatenský kapr na zelenině)

2011 - Kateřina Abrahámová, celkové 3. místo

2012 - Petra Pohanková, celkové 3. místo

Je nutné podotknout, že prakticky všechny ostatní soutěžící jsou studentky nebo popř. absolventky středních škol, kde hlavním studijním oborem je cestovní ruch. Za okres Strakonice a za Jižní Čechy se soutěže účastní jen reprezentantka z Blatenska. Soutěží cca 8 - 12 děvčat, převažuje Morava, do roku asi 2009 se účastnilo i Slovensko. Podklady pro prezentaci regionu poskytuje po dohodě s realizačním týmem Svazek obcí Blatenska, podporu pro krajový recept poskytuje obchodní společnost Blatenská ryba spol. s r.o. a Liqui B Zámecký ovocný lihovar Blatná, s.r.o. Sponzorům děkujeme. Na vlastní soutěž v listopadu vypravuje Svazek obcí Blatenska autobus pro soutěžící a studenty ze SOŠ Blatná. A každým rokem i mikrobus, kdy na slavnostní vyhlášení výsledků jede se soutěžící i užší realizační tým.

Přínosem je jednak vyšší propagace regionu, pro studenty příležitost vyzkoušet si „vystoupení“ a při přípravě na soutěž utužení kolektivu. Nové poznatky a vědomosti nejsou jen pro známky, ale prezentují sebe i region v Brně.

Ceny v Brně jsou opravdu hodnotné, kosmetické tašky, knihy, mapy a atlasy, knihy rekordů, předplatné časopisů (např. Lidé a Země, Koktejl), nezbytná korunka pro Miss a obě vicemiss, květiny a poukazy na rekreační pobyty atd. podle sponzorů.

Radka Vokrojová za Svazek obcí Blatenska

Soutěž Miss Region Regina 2012

Pro rok 2012 je druhou vicemiss v soutěži Miss Region Regina slečna Petra Pohanková, studentka 3. ročníku obchodní akademie Střední odborné školy Blatná. Jedná se již o 15.

V rámci doprovodných programů k veletrhům cestovního ruchu probíhají soutěže se zaměřením právě na cestovní ruch, turistiku a vše, co s tím souvisí. Svazek obcí Blatenska a Místní akční skupina Svazku obcí Blatenska o.p.s. vysílají od roku 2004 reprezentantku do soutěže o královnu regionů Miss Region Regina. Z každého ročníku si na Blatensko odvážíme nějaké ocenění. Soutěží ve 4 disciplínách (více na jiném místě SOBáčka).

Vystoupení reprezentantky Blatenska je (s výjimkou prvního ročníku) výsledkem práce kolektivu studentů SOŠ a VOŠ Blatná. Poděkování si zaslouží za skvělou přípravu, protože se pouští vždy do téměř nerovného boje. Ostatní soutěžící jsou prakticky vždy studentky nebo absolventky středních škol se zaměřením na cestovní ruch. Blatensko jako jediný region hájí barvy okresu Strakonice a celého Jihočeského kraje.

Otázky pro Petru Pohankovou:

Co tě napadlo, když se ve škole vybírala soutěžící? Byla jsi hned rozhodnutá, že se do soutěže přihlášíš?

„Přišli a zeptali se – budeš soutěžit, Pěťo. Odpověděla jsem - jo, budu.“

Jaká byla oslava, když ses umístila na 3. místě?

„Vlastně žádná. Po příjezdu z Brna jsem šla hned spát.“

Jaká byla cesta do Brna? Pomohli ti při soutěžích spolužáci, kteří jeli s tebou do Brna?

„Cesta byla dlouhá. Spolužáci pomáhali.“

Kdo ti byl největší oporou?

„Mamka a spolužáci.“

Stačila jsi sledovat konkurenci na soutěži? Co tě zaujalo?

„Nestačila, ale zaujalo mě tancování v kroji.“

Přihlásila by ses znovu do podobné soutěže?

„Klidně.“

Jaké máš záliby vedle tance? Kdo vybírá šaty?

„Šaty vybíráme s Kristýnou. Záliby – posezení s kamarády a pes.“

Příští rok maturuješ, máš představu, co budeš dělat po maturitě? Chystáš se na další studium či si budeš hledat práci?

„Já se chystám na studium práv s Hankou za plat 51.630,- Kč měsíčně.“

Věděla jsi před soutěží co je to SOB?

„Ne, nevěděla jsem, že to existuje.“

Jaký je rozdíl v pocitech na podiu při soutěži, před vyhlášením výsledků a nakonec znáš výsledky?

Už nejsem tak nervózní, bolely mě nohy. Krásný pocit, hlavně při nasazování korunky.“

A ještě pár otázek pro členy realizačního týmu.

Co Vám příprava na soutěž dala?

„Nový poznatky, poznání jiných regionů.“

Kde hledáte nápady na dramatizaci pozvánek do regionu – tedy na první disciplínu?

„Jednou vznikne myšlenka a je to (smích).“

Jak si zpřijemníte dlouhou cestu do Brna a zpět?

Vyprosíme si balónky a Editka nám rozdá řízky.“

Vím, že jste se podíleli na přípravě již třech ročníků. Budete pomáhat s přípravou, i když už nebudete studenty v Blatné?

„Když nás požádáte, tak určitě ano.“

Chcete zůstat bydlet v Blatné, nebo vás láká velké město či cizina?

„Velké město (to byla převažující odpověď).“

Co se vám vybaví při slovech domov?

„Postel. Leskovice. SOŠka Blatná. (a další slova se mi nepodařilo zachytit).“

A co se vám vybaví, když se řekne škola, třída?

„Třetí dě, katastrofa!“

Co se vám na Blatné líbí a co vám naopak v Blatné schází.

„Chybí nám bazén.“

Ještě jednou děkuji za reprezentaci Blatenska, určitě jsme udělali „díru do světa“. Bylo nám s Vámi prima. Díky za rozhovor.

Radka Vokrojová

Pro ceny do Brna

Jak jistě víte, v předešlých číslech tohoto časopisu jsme zmiňovali náš další úspěch prezentace Blatenska v soutěži REGIONTOUR REGINA 2012, která se konala v Brně.

Naše spolužačka ze třídy 3. D SOŠ Blatná Petra Pohanková, s menší pomocí celé třídy, reprezentovala dne 21. 11. 2011 region Blatensko v soutěži Miss Region REGINA 2012, která se koná pod záštitou Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Petra skončila na krásném 3. místě, a tak jsme se spolu s ní, jako realizační tým, vypravili 12. 1. 2012 do Brna převzít ceny. Vyrazili jsme se tedy po krátkém ranním vyučování směr východ a zhruba za 3 hodiny jsme se již procházeli na Mezinárodním veletrhu turistických možností v regionech, kde různé regiony, kraje a firmy prezentovali své kvality. Ochutnali jsme široké spektrum krajových jídel, nápojů a dokonce jsme se projeli na koloběžkách pro seniory. Za chvíli jsme už seděli před podiem a očekávali slavnostní vyhlášení. Naše favoritka Petra získala víkendový wellness pobyt pro 2 osoby v Hodoníně, spoustu knih a nechyběla ani kosmetika a korunka jako pro princeznu. Nadšení a plní dojmy jsme se vrátili domů.

Tímto bychom chtěli ještě jednou poděkovat Petře za vzornou reprezentaci, Místní akční skupině Svazku obcí Blatenska, Svazku obcí Blatenska a zejména pak paní Vokrojové, která to s námi táhla od začátku do konce. Dále i za podporu ze strany školy a organizačního týmu. Přejeme další úspěchy.

Hana Solarová, 3. D

*Petra jako královna Koloběžka I.,
foto František Hajdekr*

*Zmožení návštěvníci v Brně, foto
Dominika Květoňová*

Petra Pohanková, druhá vicemiss, foto Radka Vokrojová

Šlechtické rody Blatenska, Život, působení a odkaz minulých generací - 1. část

Knihu „Šlechtické rody Blatenska, Život, působení a odkaz minulých generací - 1. část“ vydal Svazek obcí Blatenska za finanční podpory Jihočeského kraje v roce 2011. Poprvé ji prezentoval a nabídl veřejnosti ve čtvrtek 16. února 2012 na setkání v městské knihovně v Blatné.

Slavnostní ráz podvečeru dodala hrou na kytaru slečna Karolína

Svazek obcí Blatenska
Muzeum Josefa Siblika Blatná
Základní umělecká škola Blatná
Město Blatná
 ve spolupráci s Prácheňským muzeem Písek

Vás zvou na výstavu
 do Muzea Josefa Siblika v Blatné

**Co je malé, to je hezké aneb
 ze života hmyzu**

IX. ročník
 cyklu Příroda Blatenska

vernisáž výstavy
 24. dubna 2012 v 15,00 hodin

výstava potrvá do 15. června 2012

otevřeno: úterý – neděle
 9,00 – 18,00 hod.

Frühbauerová. Velký zájem ze strany veřejnosti o novou knihu o Blatensku byl opravdu milým překvapením. Autorem je Mgr. Vladimír Červenka, editorem a konzultantem Mgr. Jiří Sekera. Součástí knihy je bohatá obrazová příloha.

Soubor informací o šlechtických rodech na Blatensku je velmi obsáhlý, proto byl rozdělen na dvě části. Svazek požádal Krajský úřad Jihočeského kraje i finanční podporu na vydání 2. části.

Vše nové a svým způsobem jedinečné si zaslouží, aby 'start do života' měl svého patrona. Kniha 'šla' mezi lidi se vši slávou. Kmotříčkem na začátku cesty ke čtenářům jí byl pan Jindřich Krátký.

Knihu můžete získat v info centru Blatná v CK Ciao, v Muzeu Josefa Siblika v Blatné nebo přímo v kanceláři SOBu.

Součástí prezentace byla rovněž autogramiáda, foto Lukáš Vokroj

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí.

Vzdělávání na Blatensku

Projekt SOBů, který probíhá již třetím rokem. V letošním roce se již uskutečnilo vzdělávání pro účetní samosprávných

celků, právo obecních samospráv v praxi již má za sebou tři ze čtyř částí. V březnu proběhly kurzy tradiční velikonoční kraslice a tradiční velikonoční pečivo. Na duben je připraveno právo obecních samospráv v praxi – nová právní úprava veřejných zakázek (Blatná 3.4.2012, JUDr. Novotný) a problematika péče o kulturní památky (Myštice 17.4.2012, různí lektori). Na květen připravujeme význam územního plánování pro rozvoj obce.

Radka Vokrojová

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Anna Jiřincová

Pokračování ze str. 1

Pořád jsem váhala. Pak jsem to zkusila, celé odpoledne jsem se zkoušela naučit odrátkovat skleničku. To je pro začátečníky nejsnazší. Moc se mi to nepovedlo. Dcera mi řekla, že to chce cvik. Tak jsem to zkusila znovu, a pak mě to teprve chytlo.“

Podle jakých vzorů vyrábíte ozdoby?

„Teď už chodí nápady samo sebou. V noci třeba ležím, už usínám. Najednou mám nápad na vzor nebo na osobičku. Musím vstát a hned si to nakreslit nebo ještě lépe hned si to vyzkouším a udělám. To víte, při mé 'cementárně' bych na ten nápad mohla do rána zapomenout.“ *A všechny jsme se srdečně zasmály.*

Závěsná ozdoba se stromkem

U paní Jiřincové na mlýně pod rybníkem Malá Kuš vládla totiž úžasná atmosféra, měly jsme takovou malou dívčí sešlost. Nevím, zda se mi na následujících řádkách povede přinést tu úžasnou pohodu, kterou pro nás paní Jiřincová vytvořila. Po cestě zpátky do Blatné mi Tereza prozradila, že takovou pohodu zažije ve mlýně u Jiřinců vždy. Možná, až půjdete procházkou z Vrbna kolem Malé Kuše směrem na Zaboří, bude paní Jiřincová právě na hrázi rybníka vyrábět některou za svých ozdob.

Klid, pohoda, dobrá nálada a radost z ručních prací z ní přímo bude zářit. Třeba Vás 'nakazí' a Vy se hned budete cítit lépe a s chutí se budete chtít naučit třeba právě výrobě drátkovaných ozdob.

„Na mlýně je rodina Jiřinců už více než 300 let. To už je pěkná řádka generací. Žijeme tu na mlýně se synem a jeho rodinou. Syn je nejmladší ze tří dětí. Pak mám ještě dvě dcery. A mám samozřejmě vnoučata a už i dvě pravnučata.“ *Vstane a ukazuje nám srdíčko z drátků a korálků, které jí vyrobil pravnuček Ondřej k nedávným 76. narozeninám. Takže dodatečná gratulace i od nás. Než stihneme dopovědět přání, už paní Jiřincová přináší prostorové přáníčko s červeným srdíčkem, vyrobeným z barevných papírových ruliček. To dostala od malé pravnučky Kristýnky. Náhdera. Šťastná babička a prababička má slzy v očích a je vidět, jak velkou radost jí tyto dárky udělaly.*

„Mám ráda prakticky všechny ruční práce. Už když mi bylo dvanáct, upletla jsem svému bratrovi první svetr. S norskými vzory. A tady, ta kytička, tu jsem dostala od své druhé dcery.“ *Na poličce ve váze je kytička konvalinek. Sice nevoní, ale taky nikdy*

Stojánky na čajové svíčky

neuvadnou. Jsou vyrobené z miniaturních korálků. Hned na to si uvědomuji, že na okně v květináči jsou zvláštní orchideje. „Když odkvetly a ne a ne začít kvést opakovaně, vyrobila mi dcera její květy také z korálků.“ Je vidět, že nadání na ruční práce mají v rodině.

Uzka potřeb na výrobu drátkovaných ozdob

„Když jsem slavila narozeniny, tak se nás tu sešlo 14 lidí. Bylo to ale opravdu krásné. Ráda pečú i vařím, tak jsem udělala radost sobě, že jsem napekla. A všichni udělali radost mě, když přijeli. A po oslavě jsme to vše šli ještě zapít do Vrbna do hospody. Představte si to, já stará bába a jdu do hospody.“ *Naopak, jste pořád mladá duchem. Jak říkal Goethe (volná citace), že každý je tak starý nebo mlád, na kolik se cítí.*

„Když jsem se vdala, přišla jsme sem na mlýn, nebyl čas na ruční práce. Dělal jsem v družstvu, pak v Dřevokovu. Těšila jsem se do důchodu, že budu mít konečně čas a budu moci 'blbnout' a vyrábět si, co se mi bude líbit. Teď vážně nemám moc času. Přesně tak, jak se říká, že duchodci nemají 'věčně čas.'“

Na dvoře na zápraží stojí krásný vodník.

„Toho jsem dostala jako dárek k svátku. Vodník ke mlýnu patří, že. Správně by měl být na hrázi rybníka, ale dnešní doba nenachavců ... co bych říkala. Mám ho pod akátem proti oknu. A protože se na mlýně nemele už od roku 1953, nemůže zlobit a zastavovat mlýnské kolo. Hlídá se mnou vodu. Říkám mu Milouš. Na zimu ho schovávám.“

Z jakých drátků ozdoby vyrábíte? Kde berete korálky?

Malý zvonek, na který je třeba 2 metry drátku

„Kupuji takový vázací drát, nejčastěji měděný. Bývá různě silný, podle toho, na co ho použiji. Kostru jablička dělám ze silnějšího drátku, ozdoby do jablička ze slabšího. Pružinky se dělají z toho nejjemnějšího.“ *A při tom svém povídání vytahuje paní Jiřincová velký kontejner a různé velké krabice, kde má špulky z různými drátky, krabičky s korálky. Je až neuvěřitelné, kolik druhů. Až oči přecházejí, jako když vidíte velký poklad.*

Jak se dělají ty ozdoby? Jak třeba ta pružinka?

„začínala jsem s drátkováním kolem skleniček. To je snadnější. Na zvoneček mám 'kopyto' a jinak to dělám takhle v ruce. Vidíte?“ *A přináší další krabičky, a ještě vajíčka. Vždyť se blíží Velikonoce. „A tady mám připravené kraslice. Různě silné a různě barevné drátky, mašlička, některé kraslice jsou ozdobené malinkatými korálky, některá kraslice je třeba obarvená v cibulových slupkách. Pak vynikne stříbrný drátek a žluté nebo bílé korálky. Na tu pružinku mám takové 'udělátko', podívejte. Říkám tomu šmedrlink.“ Než*

Šmedrlink na výrobu pružinek

řeknete švec, je malá pružinka hotová. „A na košíček na vajíčka musím ty dvě spirály k sobě přidrátkovat. A nemyslete si, taky už jsem spoustu kraslic rozmáčkla. Pak tu skořápku vytluču a mám jen kraslici z drátků. Ale takhle se mi to líbí víc.“

Ale tyhle titěrné maličkosti, droboučké korálky, to je třeba velká trpělivost, že.

Odrátkované vázy

„To máte pravdu, trpělivost to vyžaduje. Ale tu přeci potřebujete ke každé práci. Důležité je i světlo, už mi to večer moc nejde. Drátky i korálky se při umělém světle třpytí, tak navečer raději pletu, třeba ponožky. Tady ve mlýně musí být teplo od nohou. Drátkované ozdoby dělám třeba i na hrázi a vychutnávám si, že mohu sedět u rybníka, vidím sluníčko a tu spousty krásy kolem. A snadno si přenesu všechny pomůcky, které potřebuji, v jedné krabičce. Drátek, korálky, malé kleštičky, aby se mi drátky dobře utahovaly. Musí se utahovat rovnoměrně, aby ozdoby vypadaly dobře. Také to musí být dobře a správně utažené, aby to bylo pevné a ozdoba držela tvar. Například na

výrobu malého zvonečku, který je vysoký asi 4 cm, potřebuji až 2 m slabého drátku, pak mašličku a perličku jako srdce zvonku. V létě jsem takhle jednou seděla na té staré lavičce na hrázi. Jel kolem známý na motorce do Záboří. Asi za rok, když jsem zase drátkovala na hrázi, mě tam viděl znovu. Tak jsem mu řekla, že se mi tu tak líbí, že tu sedím od loňska.“

Dáváme kraslice na malou ošatku, fotíme, abychom Vám, čtenářům, mohly alespoň část té krásy ukázat. Některé výrobky má paní Jiřinová pro své známé jako pozornost. A některé z těchto krásných věcí si můžete zakoupit na Velikonočním trhu ve Vrbně. Koukáme na hodiny, musíme se rozloučit. V dobré společnosti ten čas letí, přímo pádí. Domlouváme si, že se znovu stavíme. Děkujeme za rozhovor.

Radka Vokrojová a Tereza Ptáčníková
Foto archiv MAS SOB o.p.s.

Ošatka plná odrátkovaných kraslic

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - František Šesták

Pokračování ze str. 1

Rybářské slavnosti v Blatné 2011, kolo zn. Premiér jsem dostal k sedmdesátce

První závody na kole, vzpomenete si, které to byly?

„Samozřejmě. První závod, který jsem jel, byl v Sedlici. Jsem ze Sedlice, tak to nemohlo být jinak. První závod jsem vyhrál jako žák na trase Sedlice – obora a zpět. V Sedlici byla silná základna cyklistů. V roce 1951 tam byl založen cyklistický oddíl. Hned ten rok se jel závod na trati Sedlice – Hněvkov – Pacelice – Škvořetice – Lom – Mužetice v délce 19 km. Karel Veselý, inspirován těmito závody, založil novou tradici k otevření cyklistické sezóny v Sedlici, která v trochu obměněné podobě trvá dodnes. S Karlem Veselým jsme už pamětníci. Ale možná jsem měl jen velké štěstí, že kolo mezi žáky nebylo tak rozšířené. Hodně jsem v žákovských kategoriích vyhrával. Vedle kola jsem měl rád samozřejmě kolektivní sporty – hráli jsme s kamarády fotbal a hokej. Pak jsem se po vojné oženil a kolo se stalo 'jen' koníčkem. Dalo by se říct, že jsem se vrátil na kolo, tedy k intenzivnějšímu ježdění, až po padesátce. Vlastně ze zdravotních důvodů. Chytl mě to. Začal jsem jezdit seniorské soutěže. A taky to pro mě znamenalo levné cestování, když se v 90. letech mohlo za hranice na západ. Mohl jsem se podívat do Německa nebo do Rakouska. Dnes si to bez kola nedovedu představit. Pro mě je jízda na kole nejen sport, cestování, rehabilitace, ale vlastně i způsob relaxace. Umím si to užít.“

Vím, že chlubit se úspěchy Vám není vlastní. Přesto nám alespoň něco prozradíte, že.

„Dvakrát jsem byl mistr Jihočeského kraje, mistrem republiky

v silničním maratónu, neztratil jsem se ani při startech na mistrovství světa cyklistů – veteránů, ale výčet nemá smysl. Závody jsou pro porovnání sil, pro poznání sebe samého, zda na to mám, ale závodění už není mým hlavním cílem. Upřednostnil jsem cestování na kole, které mi, kromě jiného, také přináší možnost poznávání, a to lidi i krajů.“

Výčet závodů, kde pan Šesták dosáhl úspěchů, by byl opravdu hodně dlouhý. Na polici se třpytí poháry, diplomy a medaile. A to se tam všechny nevejdou.

„Velice si cením toho, že od hospodářské komory Jihočeského kraje jsem v roce 2009 obdržel ocenění a diplom jako 'Významný rodák roku'. Stejně i toho, že po návratu ze Svatojakubské cesty a 'z konce světa', jsme s kolegou Hejtmánkem převzali od ministra kultury ČR Čestné uznání za propagaci myšlenek krále Jiříka z Poděbrad v Evropě.“

Kdy Vás napadlo o svých cestách na kole psát?

„To vyplynulo samo. Nejdřív jsem jen tak mezi známými řekl o naší cestě, následovala pozvání na besedy. Pak mi jeden z posluchačů řekl, že je škoda, že to není i napsané. Napsané jsem to měl, vždyť se musím na cestu připravit (kam pojedu, kolik km denně, kde budeme spát, co chci na cestě navštívit a vidět). Na cestě si vedu cestovní deník (jak jsme splnili plán cesty a zda byl itinerář cesty správný). Na besedy se taky musím připravovat. Takže napsané jsem to měl, fotografií také mnoho. Pak už 'jen' vydat knihu. Měl jsem splněný sen – projet Svatojakubskou cestu, vidět Francii, Španělsko a Portugalsko. Příprava na cestu

Silniční maratón s mezinárodní účastí, druhý reprezentant z Polska, třetí místo Slovák

Světská sláva, polní tráva

trvala více než tři čtvrtiny roku. Vlastně každá příprava na cestu je dlouhá, nesmím nic ošidit. A teď to všechno zase znovu sepsat. Zkušenosti s vydáváním knih jsem neměl žádné, ale už se to nějak 'vezlo'. Dostali jsme s Hejtmánkem podporu z města Blatná, Rožmitálu pod Třemšínem, ze Sedlice. Prostřednictvím známých z cyklistické branže jsem se potkal s osobnostmi, o kterých jste psala v minulém čísle. Pan Petr Liebscher se ujal grafické úpravy a přípravou pro tisk, pan Jan Rendek pomáhal s výběrem fotografií. Pro další neocenitelné rady jsem nemusel chodit daleko. Využíval jsem vstřícnosti a zkušeností mého přítele Jiřího Sekery, zkušeného autora řady publikací. A tak vznikla kniha z Čech až na konec světa i její druhé vydání. Knihy si prodávám převážně sám.

Něco jiného to bylo s cestou do Ameriky. Bylo to těžší. Taky se mi o této cestě psalo obtížněji. Klidně mohu říci: 'Viděl jsem Ameriku'. Byl jsem rád, že jsme to zvládli, ale je to jiná země, evropským poměrem vzdálená, jiní lidé. Velmi milá byla setkání s krajany, kteří udržují tradice Sokola, folklór i české divadlo. Snad aby si 'přítáhli' domov. Na všech místech nás srdečně vítali. Přes Ameriku jsme s Janem Hájkem najeli 4 tisíce kilometrů, poznali jsme toho hodně. Víte, vždy když jedeme kdekoliv v cizině, máme na kole naši vlaječku, aby každý viděl, že jsme z Čech. A většinou ten, kdo jí nepoznal, se zeptá, odkud jsme. Rádi ho poučíme. Zavazuje nás to, neudělat sobě, Čechům a Čechům ostudu. Taky trochu pokora. Jsme opravdu hrdí na to, že jsme Češi. To neberte jako frázi, to je fakt!

Chicago, poslední metry napříč Amerikou

část z výtěžku z prodeje knih věnuji na humanitární účely. V rámci adopce na dálku máme studentku v Indii. Nadaci KRTEK – 'Cyklisté dětem', která podporuje léčbu dětí s onkologickým onemocněním, jsme předali finanční příspěvek. 'Několikrát pan Šesták zdůraznil, abych to snad ani raději nepsal. Ba ne, napíšu. Třeba jako inspiraci pro další dárce. A jak vypadá příprava na cestu?

I takové počasí bylo cestou po Evropě z Prahy do Paříže sám.

Ale sám, to je těžké. Není dobré člověku samotnému ani ve sportu ani v životě. S kým se podělit o radost, co vše nového poznáte, co se Vám líbí. Komu si postěžovat na bolest v nohou nebo na špatné počasí. Nejlepší je jet ve dvou. To mi vyhovuje nejvíce. Vždy si domluvíme 'partáka'. Každý máme jiný úkol a musíme si sednout lidsky. Moc rád vzpomínám na Honzu Hejtmánka. Spolu jsme projeli nejvíc. Z Čech až na konec světa, Itálii, trasu po bývalé železně oponě od Baltu k Jadranu atd.

Cíle si vybíráme podle svých představ. To je štěstí, že si může člověk plnit své sny. Máme cíl, motivaci, náplň, není to jen 'polykání' kilometrů. Cesty si vždy financuji sám, snažím se, aby to nebylo na úkor rodiny a

Paříž, cíl sólové cesty z Prahy

Musím zopakovat, že na cestách nám lidé opravdu hodně pomáhali, nejen krajané v Americe. Myslím všude. Byli ochotní, pohostinní, pozvali nás často do domu. Mrzí mne, že jim tu jejich samozřejmou a nezištnou pomoc nikdy nebudu mít možnost oplatit. Ale snad i ta vzpomínka se k nim donese. A snad, či právě proto, jsem se rozhodl, že

„Poprvé jsem jel s cestovní kanceláří, která pro cyklisty připravila poznávací zájezd. Ale to je vždy více lidí, více zájmů, různě zdatní cyklisté. Usoudil jsem, že je lepší si to tzv. 'ušít na míru' pro sebe. Naučil jsem se připravovat si vše sám. Podrobně. Jen jednou jsem se vydal na trasu

rodinného rozpočtu. Já, stejně tak i moji spolujezdcí, jsme si jako pracující důchodci prostředky na cestování získávali prací, jak to šlo. Na cestu musíme mít klasické turistické vybavení (spíme nejčastěji v kempech), vše si musíme vozit s sebou (oblečení, spaní, stan). Jídlo zpravidla kupujeme na cestách. Nejdůležitější snad

je mít na cestě dostatek tekutin. Informace o trase a cílech se dnes nechají najít snadno, spousta věcí je na internetu. Informace jsou mnohem dostupnější, než tomu bylo před dvaceti lety. Rozvrhnu si cestu, jednotlivé etapy (např. kolik km na den), dílčí cíle a vedle toho ještě vše doplňuji o zajímavosti té které země (památky, kultura, příroda i lidé atd.). Jen jednou, když mi zavolali z Mladě fronty Dnes s nabídkou doprovázet europoslance Kožušníka na jeho cestě na kole do Evropského parlamentu ve Štrasburku, jsem si cestu nepřipravoval sám. Měl jsem tehdy na přípravu jen pár dní. Ale bylo to fajn. Proto jsem cestu také zdokumentoval v malé knížce 'Na kole do Evropského parlamentu'.

A jak se domlouváte?

„Domluvíme se německy a anglicky. Ale třeba ve Španělsku a hlavně v Portugalsku to bylo horší, tam nás bolely ruce. Vždy si musím slovní zásobu osvěžit. Platí, že opakování je matka moudrosti.“

Kam Vás dovedou další sny?

„Ty nejvzdálenější sny už jsem si splnil. Myslím na kilometry vzdálené. Dnes už si přeji být zdrav. A další sny jsou mé sny, tak neprozradím. Můžu snad ještě říct, že chci více jezdit po Blatensku a po celých Čechách. Budu objevovat pro sebe mnohá bílá místa, budu fotit. Jeden příklad za všechny. Pan Červenka píše a přednáší o historických zajímavostech na Blatensku. To mě přivedlo třeba k tomu, že jsem se dojel podívat do Budislavic a Dožic. A nestačil jsem se divit. Je toho hodně, co musím ještě u nás navštívit. A když bude zájem mezi lidmi, rád jim budu o cestách vyprávět. Když jsem viděl z Evropy skoro vše, navštívil jsem i Ameriku, stále více jsem nejraději doma. Čechy jsou opravdu krásné a na Blatensku, na Šumavě nebo v Brdčech jsou nejkrásnější místa na světě. Víc a víc se mi tu líbí. Za posledních pár let se také mnohem zlepšily podmínky pro cyklistiku. Chtěl bych třeba připravit společně s panem Červenkou krátké cyklistické výlety po Blatensku, pro rekreační cyklistiku a poznávání Blatenska.“

Takže odpověď na další otázku, kterou jsem měla připravenou a kterou zpravidla dávám, bude snadná. Kam vezmete kamarády, když za Vámi přijedou na Blatensko?

„Ano, ale zase úplně snadná nebude. Na kole bych jim ukázal celé Blatensko. Záleží, na jak dlouho přijedou, zda si to rozložíme na více etap. A zda s sebou přivezou děti. Abych na něco náhodou nezapomněl - nejraději bych jim ukázal úplně všechno.“

Vratme se ještě k Vašemu cestování do ciziny a třeba i k nějakým zajímavým závodům.

„Velmi rád vzpomínám na maratón ve Švédsku v r. 2009. Dostal jsem se tam na pozvání kamaráda přes cyklistiku, Jana Káry, rodáka z Blatné. V té době velvyslanec ČR ve Švédsku. Trasa byla dlouhá celkem 300 km kolem jezera Vattern. Startovalo více než 20.000 cyklistů. Už při přihlášení se podle startovního čísla každý dozví, v kolik hodin půjde na start. Tam se startuje po 200 cyklistech v určitých intervalech. Měli jsme startovní čísla 10.434 resp. 10.436 a vyjžděli ve dvě v noci. Dokončilo nás to asi jen – tedy 'JEN' v uvozovkách 15.000, protože byl déšť a nepříznivé počasí. Ten závod má ve Švédsku popularitu asi jako Vasův běh na lyžích. Závodníci utvořili takový koráلكový náhrdelník kolem celého jezera. Více než polovina startujících to bere prestižně, žádné výletní tempo, opravdu závody na čas. Trasu jsme ujeli společně za 12 hodin a 5 minut. A Stockholm se mi líbil. Zase jiný svět než je tady v Čechách.“

A co další závodění?

„Už si jen vybírám. Nebo se nechám lehce zlákat. Minulý rok se to povedlo Josefovi Etlíkovi. Přemluvil mne a v časovce dvojic v Klatovech jsme společnou jízdu nakonec potvrdili jeho vynikající 3. místo v celoroční soutěži Šumavské ligy. Potom jsem s ním jel jen jako doprovod do míst, která dobře znám. Do Rakouska na Mistrovství světa veteránů. Jezdil výborně. Mne pohltila atmosféra, neodolal jsem a proti všem předsevzetím jsem si

Návrat z cesty po Evropě, tak vypadá opravdová radost

Švédsko, s Janem Károu po 300 km v cíli cyklomaratónu

tam zajel závod Světového poháru. Hned potom, začátkem září, jsem si dal 'Blatenskou stovku'. Tuhle výbornou akci pro nejširší veřejnost organizuje pan Pavel Karban, sám výborný cyklista. Všechno jsem jezdil s velkou dávkou nostalgie a s nejistými vyhlídkami. V té době už o sobě dával zřetelně vědět ten 'velký kloub'. Takže uvidíme.

Chci být trochu příkladem mladým, ale bez práce, dřiny a bez podpory rodiny to nejde. To platí obecně. Nic není zadarmo. Mám radost ze svých mladších následovníků. Třeba kluci Stošků, Viktor a Martin, oba v reprezentaci ČR. Patří k nejlepším jezdčům u nás. Výborný otec Viktor už má s nimi malou šanci. Nebo ve své kategorii Petr Soukup. Výsledky závodů horských kol ho zařazují do absolutní elity. Také Martin Švec o sobě dává zřetelně vědět v silničních závodech celostátních i evropských šampionátů.“

Vaše přednášky, besedy. Vyjmenovat všechna místa, kde jste o svých cestách na kole povídal, to by byl dlouhý seznam. Tak třeba kam jezdíte rád, kam se vracíte, kde jste byl nejdále?

„Opakovaně jsem zván a velmi rád jezdím do Kasejovic, byl jsem několikrát v Plzni, Praze, Soběslavi, Písku, Táboře, v Ostravě, ve Frýdku – Místku nebo v Olomouci. V krajských městech občas dávám rozhovory do regionálního rozhlasového vysílání. A samozřejmě také v Blatné, Sedlici, Myslívě a v dalších okolních obcích. Manželka mě vždy doprovází. Zvome mě i do škol. Měl jsem trému, že děti budou unuděné nebo nepozorné. Nakonec jsem poznal a byl jsem tomu opravdu rád, že děti jsou velmi zvědavé. Dotazy mají promyšlené, nikdy mě to neodradilo. Když mě pozvou, jezdím do škol velmi rád. Jsem patriot Jižních Čech a Blatenska. Vždy s sebou na cesty, ale i na besedy vozím letáky, pohlednice. Dávám v Čechách a světu vždy vědět kde jsem doma. Musím všem vždy ukázat Blatensko, protože jsem tu šťastný. Mám to tu rád.“

Po besedě v Myslívě podepisují knihy

Máte ještě čas na nějaké koníčky?

„Vyrůstal jsem v rodině venkovského muzikanta a oba rodiče mne od školních let k hudbě vedli. Začínal jsem na housle a díky přísnému učiteli panu Prexlovi to byl i nástroj, který jsem začínal ovládat až – podle mého názoru - k dokonalosti a s velkou hudební perspektivou. Už jako žák posledních ročníků základní školy v Sedlici jsem hrál dalších mnoho let v chrámovém orchestru o Vánocích, Velikonocích nebo v orchestru při ohoctnických operních představeních v Sedlici, později i v Blatné. Nutno poznamenat, že úroveň hudebníků, tak i zpěváků byla v té době mimořádná. O mých možnostech dál studovat hudbu nebo cokoli jiného, rozhodovaly po skončení základní školy a také ještě po maturitě na jedenáctiletce v Blatné, jiné okolnosti. Hudbě jsem se potom věnoval už jen okrajově, tedy jako koníčku, na který si musíte najít čas. Naučil jsem se jako samouk na další hudební nástroje. Při různých

příležitostech jsem vypomáhal v mnoha orchestrech a skupinách hrou na trubku, tubu nebo se snažil obveselit společnost hrou na heligonku. Nejraději jsem chodil vypomáhat v tanečním a dechovém orchestru Františka Kopáčka. Dělal kvalitní muziku, panovala tam dobrá nálada, ale za vším byla disciplína. Bezpočet slavnostních, ale i smutečních pochodů, jsem odehrál s kapelníky panem Karlem Markem z Pole a panem Bohumilem Mrázkem z Buzic. Teď v posledních letech si ještě občas a podle potřeby zahrají na tubu ve velkém dechovém souboru Města Písek.

Druhá návštěva partnerského města Vacha při cestě po bývalé železné oponě

Moc rád vzpomínám na působení v zaniklém pěveckém souboru Úslavan Blatná. Po přestěhování ze Sedlice do Blatné v r. 1969 (když jsem se oženil), jsem také nechtěl porušit starý vánoční zvyk a v Blatné jsem obnovil dlouholetou a krásnou tradici vánočního pastýřského troubení. Po mém prvním, nesmělém Štědrovečerním zatroubení do ztichlého blatenského sídliště, se toto pastýřské troubení stalo neodmyslitelnou součástí příchodu Vánoc mnohých rodin na dobu dalších 23 let.

Rád navštěvuji koncerty Kruhu přátel hudby v Blatné. Hudební rozhled nám rozšířila dcera Marcela svým působením v opeře Divadla J. K. Tyla v Plzni. Poslouchám různé hudební žánry. Chrámovou hudbu, černošské spirituály, swing atd. A určitě českou lidovou píseň. Vždy záleží na vnitřním rozpoložení a okolnostech. A když se chci hodně a dobře pobavit, jdu v Blatné na ochotníky.“

Oblíbené jídlo doma a na cestách?

„Doma – jsem dobrý strážník, sním opravdu vše. Vlastně vše kromě koprové omáčky, tu nemám rád. Nejraději mám samozřejmě českou kuchyni. A na cestách musíme ochutnat jídlo, které je tradiční právě tam, kde právě cestujeme. Jak jinak poznat jiný kraj a lidi?“

Mluvíli jsme i o rodině Stehlíků.

„Naše rodina byla dlouhá léta v přátelských vztazích s rodinou spisovatele a básníka Ladislava Stehlíka. Pan Ladislav Stehlík nás v Sedlici několikrát navštívil. V posledních letech svých toulek zde také přespával. S tatínkem vedl dlouhé večerní až noční rozprávění a z našeho domu spolu vycházeli na společné procházky po okolí. Možná už tehdy ve mne probudil lásku k rodnému kraji a možná i proto jsem použil jeho báseň na závěr knihy o cestě napříč Amerikou a uvedl o něm poznámku i v knize Z Čech až na konec světa při popisu cesty z Rožmitálu pod Třemšínem, přes jeho rodné Bělčice, do Blatné. S jeho dcerou, paní Blankou Stehlíkovou, se stále při různých příležitostech setkáváme a u jeho rodného domku v Bělčicích se zastavuji při doprovázení cykloturistických skupin.“

Přeji brzké uzdravení, přeji šťastnou cestu za dalšími cyklistickými cíli. Děkuji za rozhovor.

Radka Vokrojová

Klub přátel Blatenska

Klub přátel Blatenska - O nás

Dne 9. února 2012 se v promítacím sále prodejny MAKO FOTO v Blatné konala 1. členská schůze Klubu přátel Blatenska při Muzeu Josefa Siblika v Blatné. Nový vlastivědný spolek, sdružující zájemce o historii, přírodu a umění regionu Blatensko v jeho historickém i současném slova smyslu, tak vstoupil v život. Aktuálně má 59 registrovaných členů.

Náplní Klubu je především organizace přednášek s historickou, uměnovědnou a přírodovědnou tematikou, vlastivědných vycházek po zajímavých místech Blatenska a jarního zájezdu za hranice našeho regionu. Všechny uvedené akce jsou samozřejmě přístupny i nečlenům. Plánujeme rovněž vydávání klubového periodika, které by současně plnilo funkci sborníku blatenského muzea.

Svou činností chce Klub přispět ke zmapování dějin, přírodních zajímavostí a kulturního bohatství Blatenska, jak činili na sklonku Rakouska - Uherska a v časech první republiky archeolog, učitel a zakladatel blatenského muzea Josef Sibilík (1863–1931) a P. Jan Pavel Hille (1861–1943), který jako farář v Kadově, děkan v Kasejovicích a posléze v Blatné prožil v našem regionu takřka celý život a byl mimo jiné šikovným fotografem, jenž zachytil krajinu Blatenska, její obyvatele

a památky v uvedené době. K odkazu obou jmenovaných regionálních badatelů se náš Klub hlásí.

Klub je otevřen všem plnoletým zájemcům žijícím na Blatensku, ale i těm, kteří k tomuto regionu mají vztah, přestože žijí mimo něj. Členové ovšem nemusí být jen pasivními příjemci připravovaných akcí, nýbrž mají možnost jejich program přímo ovlivňovat, vyjadřovat se k němu a spoluvytvářet jej například vlastní přednáškovou činností, návrhy výletních tras nebo pravidelným přispíváním do klubového časopisu. Klub chce tímto způsobem nejen sdružit lidi se společnými zájmy, kteří by se mnohdy jen stěží setkali, nýbrž jim také nabídnout prostor pro prezentaci výsledků vlastního bádání, vzájemnou výměnu informací a možnost konzultace odborných otázek. Členství v Klubu je vázáno na úhradu ročního příspěvku; pro rok 2012 jej 1. členská schůze schválila ve výši 300,- Kč.

Další informace o Klubu, včetně stanov schválených na 1. členské schůzi, naleznete na webu www.heraldika-patriot.cz.

Na závěr si dovoluji jménem Klubu vyslovit poděkování Ing. Jaroslavu Kortusovi za bezplatné poskytnutí prostor k uskutečnění 1. členské schůze.

*Mgr. Vladimír Červenka
Muzeum Josefa Siblika v Blatné*

KLUB PŘÁTEL BLATENSKA při Muzeu Josefa Siblíka v Blatné

Přednášky

❖ čtvrtek 26. 4., 17:00, Blatná, místo konání bude upřesněno

Minulost a současnost včelařství na Blatensku

(přednáší: Ing. Petr Textl, Mgr. Vladimír Červenka)

Akce je součástí výstavy

„Co je malé, to je hezké aneb Ze života hmyzu“

Vlastivědné vycházky

❖ neděle 1. 4.

Krajem čertových kamenů
(Kadov, Slatina, Chanovice)

❖ neděle 6. 5.

Po stopách Christiana Battaglii
(Záboří, Bratronice, Chvalov, Jindřichovice)

❖ neděle 10. 6.

Po rybnících okolo Blatné – s Mgr. Jiřím Sekerou
(Přední a Zadní Topič, Přední a Zadní Řitovíz,
Buzický biologický, Krejčí, Vilímec, Labuť,
církvní rybníčky u Paštik, Děkaněček)

akce bude součástí 3. ročníku Rybářských slavností v Blatné

Jarní klubový výlet

❖ neděle 27. 5.

Trasa: Hoštice, Malenice n. Volyňkou,

Zálezly, Lčovice, Čestice, Dobř

Bližší informace na www.heraldika-patriot.cz

kasej81@atlas.cz

tel.: 723 985 237

Vlastivědná vycházka na Kasejovicko

Dne 9. 2. 2012 zahájil činnost Klub přátel Blatenska při Muzeu Josefa Siblíka v Blatné. Jeho hlavní náplní jsou přednášky s historickou, uměnovědnou a přírodovědnou tematikou se vztahem k Blatensku a vlastivědné vycházky po zajímavých místech Blatenska.

První z nich s názvem JĚ NA ZÁPAD CESTA DLOUHÁ se uskutečnila v neděli 4. 3. 2012. Na kasejovickém náměstí se nás sešlo

Účastníci vlastivědné vycházky před kostelem Všeoh svatých v Řesanicích,
foto V. Červenka

Představujeme školy v regionu - Vahlovice

Škola Vahlovic

(dokončení z minulého čísla)

Po vypuknutí druhé světové války došlo ve školství k velkým změnám. Od roku 1939 byly postupně prováděny revize žákovských a učitelských knihoven podle dodaných seznamů, na základě kterých byly „závadné“ knihy vyřazovány.

Revidovaly se i obrazy, ve vahlovické škole jich například muselo být osm vyřazeno. V roce 1939 proběhla revize učebnic, při nichž byla odstraněna „závadná místa“. Od roku 1940 se nesměly staré učebnice používat vůbec, a protože nové vydání nebyly, učilo se bez nich. Od 13. listopadu 1940 byla povinně zavedena výuka němčiny pro žáky od 3. třídy, od ledna 1942 byl již německý jazyk povinný pro všechny ročníky. V Blatné byl pro pedagogy otevřen kurz němčiny, který museli absolvovat i oba zdejší učitelé. Pro zajímavost – napoprvé ani jeden závěrečnou zkoušku nesložil, dostali odklad na šest měsíců. Ve školách se musely podle dodaných směrnic pořádat oslavy u příležitosti narozenin Adolfa Hitlera a Emila Háchy a rovněž tak v den výročí vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava. Konaly se sbírky na německý Červený kříž a děti povinně sbíraly kosti, starý papír, textil, železo a gumu v předepsaném množství. Kromě těchto nepříjemných změn plynul život školních dětí relativně klidně. Jejich počet se však neustále snižoval. V roce 1941 klesl natolik, že musela být jedna třída zavřena. Lidmila Morgensternová z Vahlovic odešla a řídící učitel Skála zůstal na škole sám. Učil zde až

asi 40. Nejdříve jsme si prohlédli zbytky tvrze, pak kasejovický kostel zasvěcený sv. Jakubovi, následovala prohlídka židovského hřbitova a poté nás v bývalé židovské synagoze přivítali manželé Švagrovi. Překvapila mě spousta zajímavých a zachovalých exponátů, zvláště dýmek „kasovek“, vyšívaných deček, restaurovaná cechovní pokladnice, krásné klekátko i sedátko zároveň ...

Méně zdatní turisté se poté přemístili svými auty do Řesanic, ostatní se vydali pěšky kasejovickými uličkami, dále přes Polánku až na kopec s řesanickým kostelem, odkud je krásný výhled do kraje. Prohlídka kostela i 14 náhrobních kamenů byla moc zajímavá, ale bohužel i tato vzácná památka by potřebovala zásah rukou restaurátorů.

Po společném fotografování se někteří vraceli do Kasejovic a do svých domovů, další se svižným krokem vydali do Kotouň. Po prohlídce barokního kostela a místní kostnice jsme pokračovali k léčivému prameni Kloubovka. Zprávy o jeho uzdravujících účincích se rychle šíří, a tak návštěvníků stále přibývá. Nad pramenem byla v roce 1929 postavena kaplička.

To bylo poslední zastavení naší první vlastivědné vycházky a následovala už jen pěší túra lesními pěšinami ke kotouňskému nádraží. Místní lokálka přijela s mírným zpožděním, ale v pořádku nás dovezla dle našich přání buď do Kasejovic nebo do Blatné.

Nečekaná velká účast překvapila všechny účastníky, nejvíce asi Mgr. Vladimíra Červenku, který nás dopodrobna seznámil s historií svého rodiště i blízkého okolí. Právě on má největší podíl na založení Klubu přátel Blatenska a jeho rozsáhlé znalosti historie a krásný mluvený projev přitahují na jeho přednášky konané v Blatné, ve Lnářích i v Kasejovicích stále více zájemců všech věkových kategorií.

Doufám, že se v hojném počtu sejdem i na další vlastivědné vycházce s názvem Krajem čertových kamenů (Kadov, Slatina, Chanovice) konané dne 1. 4. 2012.

Hana Lukášová, Zámlyni

Na závěr si organizátor akce dovoluje vyslovit poděkování P. Robertu Konradovi Paruszewskému, administrátorovi farností Kasejovice a Kotouň, Marii Boušové, manželům Maškovým, manželům Švagrovým a Josefu Hulačovi z Kasejovic a Karlu Fialovi z Řesanic za zpřístupnění navštívených památek a průvodní slovo.

ky. Na svou dobu měla škola k dispozici moderní a hlavně praktické vybavení. Mezi běžně používané pomůcky patřil například magnetofon a sluchátka, která se zapojovala do lišty na podlaze pod lavicemi. Část dětí tak mohla s jejich pomocí nerušeně poslouchat různé nahrávky určené k výuce nebo třeba psát diktát, který jim jejich učitel předem namluvil. Žáci se každoročně zúčastňovali soutěží v recitaci a ve zpěvu, nacvičovali písničky, básničky, pásma i různá divadelní představení, se kterými pravidelně vystupovali na různých schůzích a oslavách pořádaných obcí nebo místním zemědělským družstvem. V tanečním sále myštického hostince se pořádaly „dětské maškarní bály“ a každý rok se ve spolu-

práci s obcí organizovaly školní výlety, kterých se mohli zúčastnit jak rodiče, tak i ostatní občané, protože dětí bylo málo a autobus by nenaplňoval. Na spoustu takových akcí maloval pro školu plakáty ochotně a zdarma akademický malíř Jiří Karmazín. Byly to hezké časy. Počet dětí však stále klesal, až jich ve školním roce 1971/1972 zůstalo ve čtyřech ročnících pouhých dvanáct. Proto byla od září 1973 vahlovická škola pro nedostatek žáků uzavřena.

Alena Marhavá

Představujeme školy v regionu - MŠ Radomyšl

Naše motto zní: „Děti, hra a příroda, štěstí, radost, pohoda.“

Vznik MŠ Radomyšl se datuje k 1. 4. 1940. V tomto roce vznikla jedna třída v prostorách Obecní školy v Radomyšli, kterou navštěvovalo 30 dětí. Od roku 1940 byla MŠ několikrát přemístěna vždy do pouze provizorních prostor. V sedmdesátých letech fungovala v prostorách tehdejšího MNV (dnešní radnice). V roce 1971 byla MŠ umístěna do budovy současné MŠ, která se pak v roce 1979 ještě rozrostla o jeden pavilon.

V průběhu téměř sedmdesáti dvou leté historie došlo k řadě proměn, ale délka její existence ukazuje, že se MŠ stala nedílnou součástí života obyvatel městyse Radomyšl, který je jejím zřizovatelem.

V současném období došlo k výrazným změnám v průběhu letních prázdnin 2008, kdy prošla budova MŠ celkovou rekonstrukcí. V rámci rekonstrukce byla vyměněna okna, celá budova byla zateplena a oblékla se do nové fasády. V MŠ byl vyměněn topný systém, původní akumulční kamna byla nahrazena tepelným čerpadlem, které nám umožňuje ekologické vytápění celého objektu. V průběhu července a srpna 2011 došlo k realizaci dalších tří dotačních projektů financovaných Jihočeským krajem a Městysem Radomyšl. Na zahradě MŠ si děti mohou hrát na nové sestavě „Pirátská pevnost“ nebo se houpat na nové houpačce „Veverky“. Dva nové herní prvky využíváme za pěkného počasí každý den. Velkou radost nám udělala i rekonstrukce tří pískovišť. V budově ZŠ Radomyšl vznikla nová třída se zázeminem pro dvacet dětí předškolního věku. Třída je vybavena novým nábytkem i všemi potřebnými pomůckami. Díky nově vybudované třídě mohly v září nastoupit do školky všechny děti, které při zápisu do MŠ požádaly o přijetí.

Od září 2011 se zvýšila kapacita MŠ z 60 na 80 míst. Provoz MŠ probíhá od 6:30 – 16:00 hod. ve čtyřech třídách. Tři fungují v prostorách MŠ Radomyšl, jedna v budově ZŠ Radomyšl. Tuto třídu navštěvují předškoláci, což přispěje k snadnější adaptaci dětí při vstupu do první třídy ZŠ.

Organizaci a provoz MŠ zajišťuje šest pedagogických a tři provozní zaměstnanci.

Předškolní vzdělávání podporuje rozvoj osobnosti dítěte, podílí se na jeho zdravém citovém, rozumovém a tělesném rozvoji a na osvojení základních pravidel chování, základních životních hodnot, získání a rozvíjení osobní samostatnosti a mezilidských vztahů.

Náš školní vzdělávací program s názvem „Jen si děti všimněte, co je krásy na světě.“ tyto cíle naplňuje přiměřeně vývojovým schopnostem a možnostem předškolních dětí. Důležité je, aby se děti u nás cítily dobře a bezpečně, aby rády chodily do školky, naučily se vnímat a respektovat ostatní, reagovat a řešit situace, spolupracovat a žít společně.

Důležitou roli sehrává spolupráce s rodiči, která je vstřícná a otevřená. Výchovně vzdělávací aktivity připravujeme tak, aby uspokojovaly a naplňovaly potřeby dětí, preferujeme metody prožitkového učení, podporujeme radost dětí z poznávání nového, podporujeme zvědavost, potřebu objevovat, experimentovat a učit se.

Program a nabídka činností v naší školce je pestrá. Děti mají možnost se rozvíjet i ve zvolených zájmových aktivitách. V MŠ probíhá výuka anglického jazyka ve věkových skupinách 4-5 let a 5-6 let.

Děti mohou navštěvovat základy hry na flétnu nebo si užívat zpívání a dětského muzicírování v zájmovém kroužku“ Zpíváme si pro radost“. V MŠ funguje také výtvarný kroužek „Veselé malování“. Aktivitu, kterou velmi oceňují maminky dětí se špatnou výslovností

je logopedická prevence. V MŠ nabízíme pomoc dvou logopedických preventistek, které s dětmi pracují individuálně. Do programu školy jsme ještě zařadili integrovaný program rozvoje řečových schopností dětí s názvem „Mele, mele, mlýnek pusy, kdo chce, ať to s námi zkusí.“ Děti každý den v jazykové chvíli procvičují a zdokonalují své řečové schopnosti.

Do svého programu jsme zařadili i několik zdravotně preventivních aktivit. Podzimní návštěvy solné jeskyně ve Strakonících patří k velmi oblíbeným, stejně jako plavecký výcvik v průběhu dubna až června. V ekologickém integrovaném programu „Putování se sluníčkem“ si děti všímají a učí se pěkně a zodpovědně chovat k přírodě a všemu živému. Věnujeme pozornost některým ekologickým dnům jako je např. světový den zvířat, den stromů, den ptactva nebo den Země. Snažíme se učit děti třídit odpad. Ve třídách mají koše na papír a plasty. Na zahradě MŠ jsme vybudovali bylinkovou zahrádku.

V průběhu školního roku každý měsíc MŠ navštíví divadlo, které je pro děti velkým zážitkem a zároven inspirací k různým dramatickým, literárním a výtvarným činnostem. V letošním školním roce děti již shlédly pohádku Krtečkova dobrodružství, Palečka, Sůl nad zlato, Jak se ztratila vánoční hvězda, Budulínek nebo představení O bábě chřípce.

K dalším pěkným akcím patří návštěva zvířátek ze ZOO Ohrada a parku exotických zvířat v Borovanech. Letos přivezli dětem ukázat hada, želvu a tři velké barevné papoušky. Radostné zážitky pravidelně dětem přináší karneval, čarodějnický rej, sportovní hry, den dětí, návštěva u hasičů, pěší výlet ke Kostelu sv. Jána, návštěva dopravního hřiště ve Strakonících, návštěva koníků u Řepického rybníka.

Pro rodiče připravujeme mimo tradičních besídek na vánoce a ke dni maminek ještě tvořivé dílny rodičů s dětmi, v nichž vznikají krásné výrobky při společném snažení. Na podzim jsme malovali na hedvábí, v březnu nás čeká zdobení velikonočního keramického talíře a v květnu se budeme těšit na korálkování. V červenci se slavnostně rozloučíme s našimi předškoláčky na úradě Městyse Radomyšl.

Obrázky, výrobky a malá dětská díla z akcí a života školy vystavujeme v průběhu celého školního roku ve výloze Pečovatelského domu v Radomyšli.

Text: Renata Škodová, ředitelka MŠ Radomyšl

Foto: archiv MŠ Radomyšl

Rozhovor s paní Renatou Škodovou, ředitelkou Mateřské školy Radomyšl

Chtěla jste být vždy učitelkou v mateřské školce? Kdy jste se rozhodla, že budete učitelkou?

„Chtěla jsem být učitelkou, co si pamatuju. V osmé třídě jsem se rozhodla pro učitelku v mateřské škole. Ještě dnes mám před očima výkres na téma: čím chcete být, kde stojím v bílém plášti ve třídě a dívám se na děti, které staví pyramidu z barevných kostek.“

Jak dlouho pracujete jako ředitelka MŠ?

„Do funkce ředitelky MŠ Radomyšl jsem nastoupila v srpnu 2005. Školku jsem znala, protože v roce 1987 po ukončení Střední pedagogické školy v Prachaticích jsem zde pracovala jako učitelka. Po osmnácti letech jsem byla oslovena, abych se zúčastnila konkurzu na ředitelku. Učinila jsem zřejmě v pracovní oblasti zásadní rozhodnutí v mém životě. Jsem spokojená, má práce je pro mě tvůrčí, zodpovědná a smysluplná.“

Jste dnes učitelka, ředitelka, úřednice a manažerka, že? Jak se dnešní postavení ředitelky školky liší od Vašich představ o budoucím povolání?

„Myslela jsem si, že si ve školce budu hrát s dětmi. Reálná náplň mé práce je však daleko náročnější. MŠ je prvním schůdkem vzdělávací soustavy, takže v MŠ probíhá předškolní vzdělávání a nejde tedy pouze o zabezpečení a hlídání dětí. Pracuji jako ředitelka samostatného právního subjektu, a to obnáší různou škálu činností. Pohybují se v oblasti pedagogické, ekonomické, pracovně právní, administrativní, ale i technické a bezpečnostní. S nadhledem to jde zvládnout, bez nadhledu je to někdy těžké.“

Co považujete u učitelky v mateřské školce za nejdůležitější?

„Jedno slovo k tomu nestačí. Podle mého je to kombinace osobnostních vlastností, vzdělání, pozitivního přístupu k životu, přirozené autority a nezbytný je i dostatek tvořivosti a energie.“

Jaké jsou podle vás dnešní děti?

„Do školky chodí děti od tří do šesti nebo až sedmi let. Tohle období pro většinu z nich bývá krásné, hravé a bezstarostné. Děti jsou otevřené, tvořivé, plné energie, neustále chtějí něco dělat a na něco se ptají. Jsou to děti naší doby, obklopuje je dokonalejší technika, mají určitě větší možnosti, žijí v modernějším prostředí, rodiče jim nabízejí zajímavé zážitky. To všechno je obklopuje, ale ty děti stále touží být v bezpečí, aby je měla maminka a tatínek rádi, chtějí si hrát, mít kamarády a třeba i hodnou paní učitelku. To důležité v životě není o věcech, ale o lidech kteří jsou blízko vás.“

Při jaké pohádce děti nejlépe usínají?

„Myslím si, že pohádky mají rády, ale odpočívání na lehátku po obědě patří k těm nejméně atraktivním činnostem v MŠ. Nechtějí spinkat ani ti tříletí a často slyším přemlouvání na chodbě: 'Maminko, přijdeš pro mě po o...?' Spokojení jsou předškoláci, kterým jsme po domluvě s rodiči spinkání po obědě upravili jen na půlhodinovou relaxaci spojenou právě s poslechem pohádky nebo příběhu.“

Kterou knihu byste dnes doporučila rodičům, aby ji četli dětem?

„Na výběr mají dnes rodiče spoustu krásných knih. Název jedné není vůbec důležitý. Jde o to, aby dětem četli pravidelně, aby volný čas využívali k prohlížení knížek, dětských časopisů, povídali si o obrázcích, malovali, o čem četli. Dětem to dá jistě víc než klasické – jdi si pusť pohádku.“

K jaké knížce se vy sama ráda vracíte?

„Čtu téměř každý večer, protože mi to přináší zklidnění po prožitém dnu. Je pravda, že někdy čtu večer i neustále se měnící směrnice, vyhlášky a novely zákonů, protože to v pracovní době zpravidla nestihnou. V knihách každý najde, co potřebuje. Jsou obrovskou studnicí moudrosti, inspirace, povzbuzení, poučení, zábavy i informací. Ráda se vracím ke knize Mika Waltari Egyptan Sinuhet. Jeho životní příběh, který rukou autora zaplnil 803 stran, stojí za to si přečíst. Nevím, zdali po přečtení této knihy by měl někdo z nás odvahu říct, že má dnes těžký život. Také se často vracím ke knize Roberta Fulghuma –

Všechno, co potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské škole.“

Citace „Tohle jsem se tam naučil: O všechno se rozděl.“

Hraj fěr.

Nikoho nebij.

Vrať věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni

promiň.

Před jídlem si umyj ruce.

Splachuj.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdřími.

Když vyraziš do světa, dávej pozor na auta, chytni se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Nepřestávej žasnout.“

Na které své učitele dnes vzpomínáte?

„Většinou na ty, kteří na mě byli hodní, dokázali se při hodině zasmát, udělat nějakou legraci, hovořili s námi i o životě a dokázali nás zaujmout. Vzpomínám ráda na ty, kteří měli přirozenou autoritu.“

Ve volném čase se jistě věnujete svým koníčkům. O kterém z nich nám něco prozradíte?

„Ve volném čase se věnuji rodině. Mám tři syny Jakuba, Jana a Davida. Nejstarší studuje na vysoké škole, druhý letos maturuje a nejmladší navštěvuje víceleté gymnázium. Starám se o dům, těší mě práce na zahradě, obdivuji pestrost a tvary květů, chodím cvičit a ráda jezdím s manželem na kole. Mám ráda slunce, pohodu, oheň v krbu a usměvavé lidi.“

Motto Vaší školky je „Děti, hra a příroda, štěstí, radost, pohoda.“ Ve školce se mj. věnujete základům ekologické výchovy. Co děti zajímá?

„Příroda jim přináší prožitky, objevy, experimenty a to děti baví. Hrajeme si na zahradě, máme úžasnou možnost chodit na vycházky do přírody, na louku, do lesa, k rybníku. Všimáme si co se děje v přírodě celý rok. Ve školce jsme si na zahradě s pomocí rodičů vybudovali bylinkovou zahrádku. O bylinky se staráme, okopáváme je, zaléváme, ochutnáváme je, učíme se jejich jména nebo je lisujeme a sušíme. Celou zimu nám pak voní na ekologické nástěnce ve voňavých sáčcích. Učíme děti třídit odpad. Ve třídách máme žlutý a modrý koš, do kterých děti třídí papír a plasty. Ekologický program s názvem „Putování se sluníčkem učí děti, jak by se v přírodě měly chovat a jak ji pomáhat. Již několik let se účastníme akce „Uklidme svět!“, pořádané ke Dni Země. Děti se také účastní programu „Tonda obal na cestách“, kde se seznamují s možnostmi využití recyklace. Věnujeme pozornost ekologicky významným dnům jako je den stromů, den zvířat, den vody, květin nebo již zmiňovaný den Země.“

Jaké plány máte na blížící se Velikonoce ve školce a jaké plány máte pro svou rodinu?

„Loni nám jeden z dědečků přišel ukázat, jak se pletou pomlázky, letos bychom to chtěli zkusit zase. Při tvořivé dílně rodičů s dětmi si vyzdobíme keramický velikonoční talíř a s dětmi se naučíme řadu písniček a básniček o svátcích jara. Nebude chybět zdobení vajíček a velikonoční pohádka „Jak zajíček málem zaspal Velikonoce.“. Přichází jaro a s ním sluníčko a radost z probouzející se přírody.“

S rodinou chceme prožít příjemné Velikonoce, navštívit babičky, přátele. Kluci připraví pomlázku, takže se mám na co těšit.“

Co byste vzkázala dětem a rodičům?

„Nejsem žádný prorok. Dětem přeji rodiče, kteří jim budou těmi nejlepšími průvodci, kteří je obklopí bezpodmínečnou láskou a pochopením. Rodičům přeji, aby vnímali své dítě, jeho potřeby, jeho prožitky a touhy, a aby ze svých dětí měli velkou radost.“

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

Anketa pro žáky v Mateřské škole Radomyšl.

Co se Ti ve školce líbí nejvíce?

Lucinka – že si tu můžu hrát s kamarádkou Sárinkou
 Jakub – jak si stavím z lega dinosaury
 Ivetka – já si tu ráda kreslím
 Honzík – jak si s Martínkem skládám puzzle
 Sárinka – líbí se mi karneval
 Janička – líbí se mi skřítek, který tu s námi bydlí

Které jídlo máš nejraději ve školce a které od maminky?

Lenka – ve školce i doma polévku
 Eliška – řízek ve školce, doma svíčkovou
 Danielka – ve školce šlejšky s mákem, doma řízek s bramborovou kaší
 Verunka – od maminky guláš a ve školce rajska

Jakou pohádku posloucháš nejraději?

Sárinka – O šípkové Růžence
 Jolanka – O Pejskovi a kočičce
 Lucinka – O medvídkovi Pú

Čím budeš, až vyrosteš?

Matýsek – zahradník
 Sabinka – policistka
 Tereška – hasička
 Ivetka – paní učitelka
 Davídek – budu tatka
 Janička – doktorka lidí a zvířat

S jakou hračkou si nejraději ve školce hraješ?

Jakub – s legem
 Davídek – s traktorem a auty
 Karolínka – s pískovničkou
 Eliška – s divadélkem
 Vojtík – s dřívky a vláčkem

Chodíš rád na procházky do přírody?

Verunka – ano, do lesa
 Jakub – nejraději na hřiště vedle školy
 Tereška – nejraději do parku

Zprávy z našich obcí

BLATNÁ

SKALIČANY

Černá skládka u křížku při cestě do Paštik

Když v devadesátých letech minulého století vydával v Blatenských listech RNDr. Petr Pavlík seriál, který mapoval černé skládky a jiná ostudná chování obyvatelů vůči přírodě a životnímu prostředí obecně, domníval jsem se, že se jedná o přežitky z dob minulých. Jak jsem se mýlil jsem se již několikrát přesvědčil i v novém tisíciletí. V poslední době jsem nevěřil vlastním očím, když se u křížku při cestě ze Skaličan do Paštik objevila černá skládka různého odpadu. Jakýsi totální ignorant a neznaboh zde vytvořil hromadu sestávající se z pneumatik, počítačové tiskárny, pánvičky, odpadkového koše, stavební suti a dalších „cenností“. Poněkud nechápu skutečnost, že někdo není líný vyvézt odpad do přírody, když to má téměř stejně daleko na Sběrný dvůr v Blatné. Otřesné a zavrženíhodné je umístění odpadu v přírodě vůbec, natož v blízkosti sakrálního místa, jehož okolí každoročně pravidelně udržujeme. S kolegou ze zaměstnání jsme tuto černou skládku zlikvidovali (odvozem na Sběrný dvůr v Blatné). V roce loňském jsme obdobným způsobem „zabezpečili“ skládku vytvořenou v Myti (5 pytlů různého odpadu, včetně srolovaného koberce ad.). O několik málo let zpět se postaral Petr Dlábač o skládku nad zahrádkami u lesní cesty a Technické služby o „smefák“ vytvořený v prostoru, kde se páli čarodějnice. Velkou práci v tomto směru odvedl v minulosti i pan Václav Počta. Děkuji všem, kteří nejsou lhostejní a mají zájem, aby dílo ignorantů nezůstávalo v přírodě a zmizelo tam, kam patří.

Ing. Václav Cheníček

„Skalčanská čarodějnice Kateřina“

vyhlašuje soutěž o
 MISS čarodějnice 2012

Děti, dospělí, mladí, staří, muži, ženy,
 všichni mohou přijít v masce či převleku
 na tradiční stavění májky a pálení
 čarodějnic.

Akce začíná v pondělí
 dne 30. dubna 2012 od 16:00 hodin

Vítěz získá věcnou odměnu!

Hokej ve Skaličanech

Únorové mrazy vytvořily k radosti mnoha obyvatel ledový příkrov na skalčanském rybníce Závist, který je každoročně místem zimních bruslařských radovánek. Lítá hokejová klání se u nás ve vsi nesou v duchu souboje „All Stars“ týmu rodiny Kvardových proti „zbytku světa“. Krásné slunečné, avšak mrazivé počasí, přilákalo v neděli 12. února na ledové plochy zdejšího rybníka více než čtyři desítky obyvatel všeho věku.

Hokejový souboj v podání Jirky Blovského, Tomáše Voborníka, Davida Slezáka a Bohouše Kvardy.

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany a Osadní výbor Skaličany pořádají

Pout'ovou taneční zábavu

Hraje :

Scéna

kapelníka J. Juzka

SKALIČANY

Sobota 19. 5. 2012, 19.00

Kontakt : Josef Juzek - 606 613 133 scena@email.cz , www.kapelascena.cz

* Vstupné dobrovolné * Akce se koná za každého počasí * Skaličany – u rybníčka *
* Občerstvení zajištěno *

„Viděl chlapec rozkvítat planou růží v stráni,
viděl na ní rosu stát, rozběh se z ní radovat,
podívat se na ni.
Růže, růže růžičko, rudá růže v stráni!“

V průvodním textu v katalogu je uvedeno: „*Shistorii Prácheňska je nedílně spojena i historie tradičních řemesel, která představovala nejen zdroj obživy, ale i ztělesnění tradic regionu, odrážela radosti i strasti života lidí na Prácheňsku. Na tuto tradici dnes navazují další výrobci a řemeslníci, kteří mnohdy doslova ze země zvedli odkaz našich předků, aby jej předali dalším generacím. A je dobře, že se k nim dnes přidává i řada dalších současných řemeslníků, umělců a výrobců. Značka je marketingovým nástrojem pro certifikované výrobce, na druhou stranu napomáhá ke zviditelnění regionu Prácheňska. Výrobky, které získají oprávnění užívání této značky, musí splnit řadu certifikačních kritérií. Ta nejvýznamnější jsou kvalita a původ na území regionu. Výrobci, vybraní certifikační komisi, jsou oprávněni označovat svoje produkty visačkou s logem značky a získávají i možnost další propagace svých výrobků. Zákazník má při koupi certifikovaného výrobku jistotu, že si kupuje originální výrobek, kde značka garantuje jeho kvalitu, ekologickou šetrnost a původ. Jedinečnost výrobku a jeho návaznost na region vzniku ocení zejména turisté, kteří si ze svých pobytů toulekat chtějí přinést domů něco originálního, kteří ocení chuť i vůni navštíveného kraje. Ale nesmíme zapomenout ani na místní, na obyvatele bývalého historického kraje Prácheňsko. I oni svým nákupem rádi podporují výrobce z regionu.*“ Tato slova zcela výstižně doprovázejí jednotlivé produkty, které se v katalogu nacházejí. Vedle Miloslava Šípa a jeho růží se jedná např. o výrobce košťat, řezbářských výrobků, pekařů chleba, perníku, keramiky, cukrářské výrobky, sedlickou krajku, regionální uzeny, repliky historického skla, skleněné tažené figurky, koláčky, med a mnohé další. Zařazení skaličanského podnikatele je velkým oceněním jeho práce, píle a vrozené skromnosti a Osadní výbor Skaličany mu velmi gratuluje a drží palce a přeje mnoho úspěchů v další činnosti! Díky Miloslavovi Šípovi mohou být obyvatelé Skaličan právem hrdi na svou obec. Katalog růží pana Šípa: www.sipruze.wz.cz.

Katalog regionálních produktů můžeme nalézt i na internetu: www.regionalni-znacky.cz.

Ing. Václav Cheniček

SKALIČANSKÁ POUŤ 2012

Sobota 19. května 2012 od 15.00 hod.

Pečení prasete
Pivní šenk
Taneční zábava
(od 19.00 hod.)

Neděle 20. května 2012 od 13.00 hod.

Odpoledne s hudbou pana Koubka

Po oba dva dny bohaté občerstvení:
tradiční skaličanský pouťový koláček,
dva druhy zrzavého moku, lahůdkový klobás
a další pochutiny

Miloslav Šíp a jeho růže v katalogu regionálních produktů

Místní akční skupina Svazku obcí Blatenska vydala katalog certifikovaných výrobků nazvaný „Prácheňsko – regionální produkt“ s podtitulem „Výrobky s duší Prácheňska“. Tato značka vznikla v rámci projektu „Zavedení regionální značky Prácheňsko“ jako výsledek spolupráce akčních skupin na Blatensku, Písecku, Strakonicku a Vodňansku. Tyto skupiny v podstatě pokrývají většinu území historicky významného a rozsáhlého prostoru Prácheňska. Prácheňsko je velmi starou historickou částí země české, územně zasahující do současného Plzeňského a Jihočeského kraje. Jako samostatný kraj a územní celek zaniklo po roce 1849 v rámci nového regionálního členění. Prácheňsko bylo pojmenováno podle hradu Prácheň u Horažďovic, který byl správním střediskem celého kraje. Název Prácheňsko se v současnosti užívá k vymezení části míst v obou krajích a v turistických a regionálních publikacích. Geografickým jádrem tohoto kraje byla osa řeky Otavy. Uvedený projekt si dal za svůj cíl m.j. oživení pojmu Prácheňsko.

V katalogu se objevil skaličanský podnikatel Miloslav Šíp, který se zabývá pěstováním růží a je v podstatě pokračovatelem blatenské růžařské tradice. Sortiment jeho výpěstků je velmi široký a zahrnuje více než 700 odrůd růží. V nabídce se objevují jak licencované Anglické růže, tak růže historické, pnoucí a skalkové. Tento pěstitel má snad největší druhovou pěstitelskou pestrost v naší republice. Katalogová položka růží byla nazvána „Sazenice růží“ a je u ní uvedena citace (J. W. Goethe):

Linka Důvěry Strakonice

Cítíte se sami? Nevíte si s něčím rady? Jsme tu pro vás!

722 050 013

<http://linkaduvery.jex.cz/>

Internetové poradenství:

LinkaDuvetryStrakonice@seznam.cz

zřizuje Dyscentrum Strakonice za podpory města Strakonice.

www.dyscentrum-strakonice.wz.cz

Domov pro seniory Blatná

10. výročí otevření nové budovy

Rozhovor s panem Václavem Kroupou, ředitelem Domova pro seniory v Blatné.

Jak dlouho pracujete v sociálních službách? Kdy a jak jste se dostal k práci v sociálních službách?

„Právě 20. ledna to bylo 20 let. Počátkem 90. Let, v době obrovských společenských změn, jsem četl inzerát, že Domov důchodců v Lažanech hledá nového ředitele. Přihlásil jsem se a vyšlo to. Jsem vlastně rodák z Lažan, jezdil jsem tam k babičce a dědovi na prázdniny. Moje teta pracovala v domově důchodců, babička byla dokonce klientkou, tedy až po dědečkově odchodu. Znal jsem provoz sice jen, jak se říká, z venka. Přesto jsem nešel do neznáma.“

Vaše původní profese?

„Jsem dřevař, mám Volyňskou školu – zpracování dřeva. Pracoval jsem v Dřevokovu Blatná, prošel jsem si skoro celým provozem až na pozici vedoucího provozu. Zkušenosti s vedením kolektivu jsem měl. Ale pro sociální služby nebyla taková nabídka vzdělávání jako dnes. Když jsem začínal, měl jsem samozřejmě povinnost doplnit si vzdělání v oboru, jezdil jsem s ostatními, také novými řediteli domovů důchodců z celé republiky – a že nás tehdy bylo hodně – na tři leté vzdělávání, které pro nás tehdy pořádala Ministerstvo práce a sociálních věcí. Tady mám osvědčení (*a pan ředitel mi ukazuje osvědčení v rámečku, které má povinně vyvěšené ve své pracovně*) Pak na to navazovala stáž v Holandsku. Tam jsme byli 3 týdny. Spolupráce byla nejen přes naše a jejich ministerstvo, ale i se středními a vysokými školami. Navštívili jsme několik domovů důchodců. Bylo to inspirující. Poznatky jsem pak využil při plánování právě nové budovy domova důchodců tj. starší název pro dnešní označení domova pro seniory.

Zámek v Lažanech byl v rámci restitucí vydán, takže se musela dořešit otázka, kam se domov důchodců přestěhuje. Město se rozhodlo postavit nový domov pro seniory s finanční pomocí státu. Jsem tomu opravdu rád. Tehdejší starosta Josef Hospesgr si to vzal za své. Když tedy město rozhodlo, že se bude stavět, bylo vybráno právě tohle místo, byla vybrána projekční kancelář, mohl jsem uplatnit poznatky právě ze stáže z Holandska. Prostorné chodby, podmínky pro zázemí, ambit a spoustu dalších věcí. Prostě jsme s projektanty, architekty spolupracovali. Hodně věcí se nám, myslím, povedlo. Vše jsme sice nemohli uskutečnit, protože rozpočet na stavbu byl tzv. určen částkou na jednoho klienta, ale i tak je výsledek více než dobrý.“

Pracovat v domově pro seniory je posláním. Co byste pro Vaše klienty a Vaše zaměstnance rád vylepšil?

„Rád bych, aby se klienti cítili skoro 'jako doma'. I když jsme velké zařízení, těžko toho dosáhneme. Zkrátka, aby se cítili, co nejlépe. A zaměstnancům alespoň finanční ocenění, které si zaslouží. Práce s sebou nese velkou psychickou zátěž, vyžaduje cit, trpělivost, toleranci a spoustu dalších vlastností. Prostě si zaslouží velké ocenění.“

Nabídku Vašich služeb si lze najít na webových stránkách www.domovblatna.cz. Přesto, mohl byste pro naše čtenáře představit domov pro seniory (počet uživatelů = klientů, počet zaměstnanců, jaké služby poskytuje, plánujete rozšiřování služeb atd.?)

„Máme nyní úředně řečeno kapacitu pro 89 klientů. Celkem je zde zaměstnáno 57 lidí včetně mě. Musíte si představit, že jsme nepřetržitý provoz, sociální a zdravotní služby převažují, ale zajišťujeme stravování, obědy nabízíme i pro veřejnost. Správa a jednoduché opravy v budově, ekonomický úsek, pomocný personál. Chceme nabízené služby rozšířit

např. o pečovatelskou službu na večery, soboty, neděle. Dále třeba půjčování pomůcek, rozvoz jídel i večer, o víkendech a o svátcích. Vše záleží na financích a na zaregistrování těchto služeb, abychom na ně získali i finanční podporu. Máme tu např. dva zaměstnance rehabilitační pracovníky. Mohli bychom tuto službu nabízet, ale nesmíme, protože nejsme zdravotnické zařízení. Uvedl bych příklad: 130.000,- Kč byl příjem za 1 měsíc v loňském roce za úkony zdravotního personálu od Všeobecné zdravotní pojišťovny. Tedy za úkony, které u nás musí vykonávat zdravotní sestra nebo zdravotní bratr, nikdo jiný u nás tyto úkony nesmí dělat. Jedná se o převazy, podávání léků, měření tlaku, odběr krve atd., to jsou úkony, které nám jako zařízení zdravotní pojišťovna zaplatí. Nezaplatí nám následnou rehabilitaci po úraze, kterou bychom Vám mohli i nabídnout. Letos VZP některé úkony vyřadila z číselníku, podle kterého nám proplácí naši práci. V lednu 2012 jsme od VZP obdrželi pouze 37.000,- Kč. To je o 93.000,- Kč méně, za únor podle číselníku bychom měli obdržet cca 50.000,- Kč. Tedy za únor o 80.000,- Kč méně. To je za rok téměř o milion korun méně. Město Blatná nám z rozpočtu města dává 2.320.000,- Kč na provoz budovy. Na zajištění služeb jsme od státu dostali v roce 2011 6,94 mil., letos jen 5,7 mil. korun. Už víme, že na letošní rok nám bude chybět téměř 2,5 miliónu. Když se připočítá změna DPH, inflace a další, tak si představte, kolik peněz musíme na letošní rok ještě získat, tedy spíše sehnat. Něco sice pokryjí poplatky klientů za ubytování a za poskytované služby, něco za prodej obědů pro veřejnost, ale to je málo. Samozřejmě máme i sponzory, zaslouží si poděkování, ale 2,5 miliónu nám nikdo nedá.“

Jaká je Vaše představa rozvoje sociálních služeb pro seniory a to nejen na Blatensku?

„Kdybychom nebyli limitováni penězi, tak bych věděl. Má to smysl rozvádět? Vždyť před chvílí jsme mluvili o penězích, že. Odpovím si sám, nemá.“

Svazek obcí Blatenska v ambitu domova pravidelně pořádá vyhodnocení soutěží z projektu Příroda Blatenska. Vždy společně se zaměstnanci a některými klienty připravujeme program na celé odpoledne i pro veřejnost. Vaši klienti připravují pro výzdobu muzea spoustu maličkostí i velké hry pro pobavení i pro poučení. Za to vše jim patří velký dík. Jaké akce může veřejnost navštívit?

„Akci pro veřejnost nemůžeme pořádat nebo otevírat mnoho. V zimních měsících a v nepříznivém počasí je kapacita naší jídelny omezená. Navíc ji musí zaměstnanci 'přestavět' na sál a zpátky ze sálu na jídelnu ve velmi krátké době. Akce v ambitu bývají občas pro veřejnost otevřené. Co mi chybí pro veřejnost a pro seniory v Blatné, kteří nepotřebují jinak naše služby, je nějaký klub. To pozoruji např. v době pěkných, slunných dnů, kdy si senioři z veřejnosti chodí k nám pro oběd. Přijdou s časovým předstihem, posadí na lavičky před vchodem, pohovoří spolu. Setkají se a mohou spolu jen tak posedět. To zatím v Blatné chybí. My jim tuto službu nabídnout nemůžeme, bohužel to opravdu nejde.“

Jak budou probíhat oslavy desátého výročí otevření nového domova pro seniory? Překvapení je překvapení, ale něco z plánů a programu na oslavu nám můžete říci, ne?

„Řekl bych klasicky. Menší pohoštění pro hosty a případné návštěvníky, hudební vystoupení zajistí Š-Umíci. Samozřejmě jsme pozvali zástupce zřizovatele, kolegy z ostatních spolupracujících domovů pro seniory a podobných zařízení. Oslavy máme naplánované na 13. dubna od 13,00 do 17,00 hodin.“

Prozradíte něco ze svého soukromí, o rodině a svých zájmech?

„Jsem ženatý, máme syna a dceru. Asi bych ještě prozradil jejich jména, tedy Ondřej a Eva. Mám-li volno, tak rád pracuji se dřevem, vyřezávám. Máme dva velké psy, malý psík tzv. gaučák loni odešel do psiho nebe. Uvažujeme, že si pořídíme nového.“

Jakou knihu jste četl naposledy? Svě oblíbené knihy máte vždy po ruce?

„Mika Waltari – Egyptan Sinuhet, sportovní reportáže a povídky Oty Pavla.“

Vaše oblíbené jídlo? A které vůbec nemusíte?

„Něco od masa ... (smích) ... A nemusím dušenou mrkev. Docela

rád vařím, hlavně něco od masa. V létě grilujeme. Kynuté knedlíky bych tedy sám neudělal, ale mám je rád.“

Kam pojedete na dovolenou?

„Dovolenou moc dlouho dopředu neplánujeme, rádi využijeme třeba i nabídky na poslední chvíli. Máme s manželkou rádi teplo a moře. A dostali jsme od dětí dárek pod stromeček – prodloužený víkend v lázních. Takže to stihneme snad ještě teď v březnu. Budeme mít 29. výročí svatby.“

Vy si pamatujete datum?

„Brali jsme se na Josefa, takže si to pamatuji.“

Pocházíte z Blatenska, jaké máte tedy na Blatensku oblíbené místo?

„Tady je tolik krásných míst, že hned nevím, kde začít. Musela by tu ta návštěva být déle, abychom všechno krásné na Blatensku stihli. Vždy mě to táhlo k Lažanům, ale líbí se mi tady všude. Abych někoho neurazil, tak snad nebudu vyjmenovávat. A zabralo by to moc místa. Rádi chodíme na houby, kdo je umí hledat, tak je na Blatensku najde skoro všude.“

Co na závěr?

„Dovolil bych si v předstihu pozvat veřejnost na den otevřených dveří, který plánujeme na týden sociálních služeb na podzim 2012. Je to jedna z cest, jak Vám představit domov pro seniory. Je to příležitost, jak se veřejnost může o životě v domově dozvědět mnoho informací.“

*Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová*

Historie

V roce 1955 byl založen domov důchodců (DD) v Lažanech. Nejvýznamnější událostí, která ovlivnila život uživatelů, ale i pracujících personálu, bylo zřízení okresního ústavu sociálních služeb se sídlem ve Strakonících k 1. 1. 1975, do kterého byly začleněny domovy důchodců, pečovatelská služba a ostatní sociální služby.

Dne 25. 9. 1991 z rozhodnutí Okresního úřadu (OkÚ) ve Strakonících byla funkce zřizovatele Domova důchodců v Lažanech přenesena z OkÚ Strakonice na město Blatná. Celý areál tzn. budovy i pozemky byly vydány restitučně, ale činnost DD byla chráněna zákonem po dobu 10 let.

V roce 1995 bylo zahájeno vyhledávání pozemku nebo objektu vhodného pro výstavbu nového DD, respektive rekonstrukci s příslibem státní dotace. Ze všech alternativ vyšla vítězně rekonstrukce objektu bývalých pekáren ve vlastnictví TESLA a.s. Blatná.

DOMOV PRO SENIORY
BLATNÁ

dne 13.dubna 2012

oslaví

10. VÝROČÍ OTEVŘENÍ
DS BLATNÁ

Výstavba nového DD Blatná prošla celou řadou krizových období, ale společným úsilím MěÚ Blatná a MPSV se podařilo dokončit výstavbu zařízení splňujícího nejnáročnějšího požadavky v poskytování sociálních služeb pro seniory.

Celkové finanční náklady výstavby domova důchodců Blatná činily 146 055 000 Kč.

Dne 4. 5. 2002 se konalo u příležitosti Blatenských slavností také slavnostní otevření domova. V srpnu ještě téhož roku prošla Blatnou ničivá povodeň způsobená protržením hrází mnoha rybníků nad Blatnou. Kdyby se přirovnala k přirozenému stavu vodní hladiny, tak by to byl statistický údaj tzv. nad 10 000-letou vodu. Přivalová vlna přišla z noci z 12. na 13. srpna a zdevastovala celé přízemí budovy. Díky obětavé pomoci organizací, soukromých dárců, ostatních poskytovatelů sociálních služeb, uživatelů i zaměstnanců domova byl provoz v domově pro seniory brzy obnoven.

Ze vzpomínek našich klientů

„Co bylo na místě dnešního domova pro seniory?“

- o Za války jsem chodila do slamárny, dělaly se tu boty ze slámy, něco jako nazouvací polobotky, říkali nám, že boty budou pro vojáky (chodila se mnou i Růženka Renčů z Pacelic).
- o Slyšela jsem, že tam potom byla pekárna, ale víc nevím, nejsem blatenská.
- o Byla tu sladovna, po připomínce jména Matějovský (pův. majitel), si na něj také vzpomínám.
- o Maminka sem těsně po válce chodila pracovat do Černé hlavy (Schwarzkopf), dělat přípravky na vlasy.
- o Za války zde byla velká prodejna hraček Zikán.
- o Naproti byl okresní úřad a za války v něm byla nemocnice.
- o Také tu byly byty zaměstnanců.
- o Když jsem se učila švadlenou (horní náměstí), tak jsme se za poledne chodily dívat do hračkárný „U Zikána“. Bylo tam všechno: medvídci, panenky, autíčka – on to skupoval od malých výrobců a prodával.
- o Do pekárny jsem chodila na návštěvu k paní Vlastě Válků, která tu pracovala a bydlela i s manželem. Každý rok jsme u nich slavili její svátek – před Štědrým dnem.
- o Po válce tu byla Černá hlava a vedoucí byl p. Čochner, potom v 50. letech tu byla pekárna, byty zaměstnanců. A ve dvoře cukrárna – měli dobrý dorty, vyhlášený rakvičky, chodila jsem tam na skořápky. Pekárna pak byla zrušena a přestěhována do Strakonice. Na rohu byl fotograf – nejdřív pan Vaněk a po něm pan Matějka, který přijel ze zahraničí – autem – to bylo vzácné a bydlel na místě „kuchyňky paní Flanderové“, kde byl dům s garáží.
- o Dole v přízemí, kde byly byty zaměstnanců, byla i tiskárna.
- o V cukrárně tu pracoval pan Zdeněk Hrádek.
- o Byl tady i sklad Tesly.

„Rok 1942“

„Slamárna - Výroba zboží ze slámy, lýka a dřeva. Zpracovávala se také sitina neboli palach, sklizená na okolních rybnících. Zhotovovaly se z ní sandály, tašky aj. Jiným materiálem byl tzv. lykocel. V továrničce se šily slaměné sandály pro wehrmacht – na vojenských dodávkách pro říši pracovalo za války až 300 lidí, chráněných tak před totálním nasazením!“

„Roky 1946 – 50“

„Černá hlava - Malý kosmetický závod, pobočka děčínského Schwarzkopf. Vyráběl krémy, brilantiny, šampony, kolínské a zaměstnával až 70 lidí. Později tuto výrobu pohltil a zastavil n.p. Rakona Rakovník.“

„Když se řekne Lažany ...“

Pan Štrenel: „Na pokojích to sice bylo stísněné, bylo málo místa, ale lidé 'k sobě měli blíž'. U každého baráku byl jeden kocour. U okálu u dveří seděl starý mourek a u správcovny seděl mladý černý kocourek. Každý měl tak 3 až 4 nevěsty. Ty si hlídali. Jakmile šel mladý na území starého a potkali se, tak mladý byl okamžitě na stromě. To víte, byl to venkov. V rybníku u zámku byly kapři, přinesl jsem si z domova udičku...“

Vzpomínám na to rád. A Belinka, jak někdo nechal v okálu otevřené dveře od pokoje, tak hup a už byla v posteli, to ji ženský naučily. Byla naučená, že když přišla ke kuchyni a zaštekala, tak dostala kosti. Chodil za ní na rande černý jezevčík pana starosty. Podhrabávali se pod plotem, ona zevnitř, on zvenčí – aby se dostali k sobě.

A víte, že jsem byl první ubytovaný v Blatné? Na stěhování do nového domova bylo připraveno 7 sanitek. Nejdříve měli jet ležící ze zámku. My jsme stáli u okálu, já v ruce igelitku a přišel pan Píkl a povídá: 'Jste připravené? Tak pojďte!' Za rohem měl připravený osobák a jeli jsme. Přijeli jsme do Blatné, zastavili kousek stranou a já šel pěšky ke vchodu. Vejdu dovnitř a tam stojí paní Kratochvílová (vrchní sestra) a říká: 'Chlape, co tu chcete?' Já na to: 'Já tu budu bydlet.' Nejdřív mne nepoznala. 'A jak jste se sem dostal?' Povídám 'Dvěma, byly otevřené.' Neviděla totiž přijíždět naše auto. A pak mne pan Píkl vedl dovnitř na můj pokoj a v něm jsem celou tu dobu až doteď."

Pan Čecho: „Do Lažan mne přivezl Sovjet, z Vimperka. Dělal jsem v Lažanech různé pomocné práce. Také kosil trávu na seno, zaléval. Lovili jsme ryby, ale já jsem chytil jen samé malé čudly. Také v rybníce byla spousta žab. A pak jsme se přestěhovali do Blatné.“

Pan Krejčí: „Líbil se mi tam dvůr, seděl jsem pod stromy. V přírodě. A když přišla Belinka, byla veselé štěňátko, když vyrostla, tak byla vážnější.“

Pan Kořán: „Nejvíc vzpomínám na jídlo. Dostali jsme třeba koláč přes celý talíř, nebo makovec, celej pro sebe. Já jsem krmil prasata, tak to jsem byl u kuchyně pořád, dělala se zabijačka. Kdo mohl chodit, tak chodil ven, normálně po vesnici, všude. Bylo to blízko přírodě, mohlo se do lesa. Kdo už nebyl schopný chůze, tak je vyváželi ven na křeslech, sedávali v parku. Na pokoji nás bylo taky třeba pět lidí, tak jsme spolu museli vyjít, já jsem byl pořád pryč, neměl jsem problémy. Když jsme tady, tak to je velké pohodlí, že už snad ani větší být nemůže. Každý máme samostatný pokoj, lehnu si, kdy chci, když je mi špatně zazvoním si přímo z pokoje na sestřičku, to v Lažanech nebylo, až ke konci jen na zámku, kde byli ležící. No a jídlo – tady si můžu vybrat ze dvou jídel. Jsem spokojený.“

Pan Hanák: „Pomáhal jsem sestřičkám v prádelně, žehlil jsem, mandloval, skládal prádlo. Babičkám jsem chodil nakupovat do Jednoty do vesnice. Chodil jsem na procházky s Belinkou, když byla větší a už běhala. Na pokoji jsme byli čtyři pánové. Sedával jsem venku v hospodě, dřív byla malá, teď ji rozšířili. Taky jsme chodili na houby s Miluškou Kovaříkovou. Každou neděli na fotbal buď do Lažan nebo pěšky do Doubravice. Pracovali jsme v dílničce s paní Petříkovou. Teď jsme zase ve městě, mám to blízko do obchodu.“

„Zapsáno v kronikách lažanských“

Rok 1955	Zahájen provoz Domova důchodců
26. listopadu 1955	elektrizace ústavu (do obce byl zaveden elektrický proud a zapojen na veřejnou síť)
30. června 1957	obývalo domov 77 důchodců z toho 33 mužů a 44 žen
25. července 1957	zakoupena a zapojena 1. televize
Listopad 1957	zakoupen promítací filmový přístroj (projektor na úzký film značky ALMA za 6 237,55 Kčs)
23. června 1958	byl zahájen provoz ve vrátnici
Léto 1958	nasbíráno 70 litrů borůvek
26. listopadu 1958	zahájení provozu ústředního topení
Vánoce 1958	nový epidiaskop (projekční přístroj na fotografie)
31. března 1959	zakoupena dodávka Škoda 1201 (17.490,- Kčs)

30. listopadu 1959

zahájení provozu pravidelné autobusové linky do Lažan

5. května 1962

se stává ředitelem pan František Humpál, do služby nastoupilo 6 řádových sester „Nejsvětějšího Spasitele“ z Bílé vody u Javorníka

15. července 1968

odcházejí řádové sestry a nastupují odborní zdravotní pracovníci

29. května 1987

zahájen provoz nového pavilonu - okálu

Listopad 1998

narodila se Belinka, naše psí přítelkyně

*z lažanské kroniky z roku 1957, kulturní léto (doslovný přepis):
Populární estrádní trio: 92 letá babička Vlčková, A. Stránská – Anna Nosková.*

*z lažanské kroniky z června 1955, pravidelné fotografování (doslovný přepis):
„1. řada (stojí): Růženka Kašparová, Hupáková M., A. Stránská (členka výboru), Poldinka Fuchsová, Bláza Červenková (zaměstnanec. 2. řada (sedí): B. Cheničková, hluchoněmá, R. Cheničková, Ant. Šmrhová (skoro slepá), M. Kovaříková (88 let stará).“*

z lažanské kroniky z června 1958, houbařské sezóna (doslovný přepis):
Venca Kupec byl letos nejpilnějším sběračem lišek. Nasbíral nejen na potřebu kuchyně, ale mohli jsme přebytek nabídnouti Jednotě, která je proplácela. Venca měl největší radost, naše-li hříbka a letos jich bylo pomálu. Vidíte, jak se usmívá nad svým úlovkem? Vedle je Jarďa Vítek, který sbírá hlavně hříbky. Letos jich mnoho nebylo a Jarďa by tak rád jich přinesl hodně, aby byl s nimi vyfotografován.

z lažanské kroniky ze srpna 1959, budování příjezdové cesty (doslovný přepis):
„Prostranství před vjezdem a kolem vrátnice se dláždilo. Mistr s. Tajšíl měl pomocníka v Jarďovi Vítkovi.“

Dobrovolnictví v domově pro seniory

„NEJCENNĚJŠÍ VĚC, KTEROU MŮŽEME VĚNOVAT DRUHÉMU ČLOVĚKU, JE NÁŠ ČAS.“

Pojem dobrovolnictví není v České republice používán dlouhou dobu. I přesto, že situace s dobrovolníky a dobrovolnictvím je o mnoho lepší než bývala v první polovině 90. let, je stále tento pojem vnímám spíše s negativními až pejorativními představami. A to zvláště u laické veřejnosti.

Důvodů, proč jsme se u nás v domově rozhodli využívat dobrovolníky je hned několik. Domníváme se, že dobrovolnictví vede ke zvyšování kvality poskytované služby, vede k naplnění některých standardů kvality péče, posiluje prestiž domova a přináší nám kontinuální zpětnou vazbu,

nové nápady a podněty pro další zkvalitňování služby.

Od dobrovolníků získáváme cenné informace o uživateli, názory a postřehy i vzájemné obohacení o pocity sounáležitosti a sdílení.

Aktivně v našem domově pracuje pravidelně osm stálých dobrovolnic a dva dobrovolníci muži dochází nepravidelně – povídají si s uživateli, zpívají, předčítají knihy a časopisy, doprovází je při výletech a procházkách, pomáhají s aktivizací, pomáhají při zábavných akcích, pořádaných v domově, předvádí i nové výtvarné techniky a mnoho dalšího.

Průměrný věk našich dobrovolníků je 35,9 let.

Naši dobrovolníci jsou převážně mladí lidé, kteří mají mnoho aktivit, a dobrovolnictví je jednou z nich. Za jejich obětavou práci, jejich úsměvy, názory a připomínky jim patří náš veliký dík.

Zeptali jsme se, jak se jim dobrovolnictví líbí a co jim přináší pro život. O jejich odpovědi se s Vámi chceme podělit:

Otázky:

1. Co Vás vedlo k rozhodnutí stát se dobrovolníkem?
2. Proč jste se rozhodla být dobrovolníkem v sociální službě (v domově pro seniory)?
3. Co Vám tato práce přináší?
4. Jak dlouho se dobrovolnické práci věnujete?
5. Je těžké být dobrovolníkem?

Tady jsou odpovědi některých „našich“ dobrovolníků:

Irena Petříková:

1. Nic složitého, potřeba pomáhat druhým.
2. V DS jsem pracovala přes deset let, a tak pro mě je přirozené se sem vracet. Společně s canisterapeutickou fenkou Belou jsem prostě navštěvovala dál své přátele.
3. Přináší mi štěstí. Těžko popsat světélka v očích, která vidím při setkání se slovy: „Vy jste si na mě udělala čas?!“ Chodím teď již bez psí dámy Belinky, ale o to více na ni vzpomínáme.
4. Přibližně tři a půl roku.
5. Není to těžké, stačí otevřít srdce a poslouchat ho.

Jana Petříková:

1. Smysluplné vyplnění svého volného času a prostřednictvím něho dělat radost ostatním i sobě.
2. Moje mamka v DS léta pracovala a po té co zaměstnání změnila, začala zde působit jako dobrovolnice. Já jsem se k ní jednoho dne přidala, a když sem jednou vkročíte, musíte se vracet :-). Impulzem mi byl i odchod mé prababičky, která mi moc chybí.
3. Pro mě důležitý pocit, že moje přítomnost přináší radost, silné životní příběhy a moudrost, kterou se snažím s pokorou přijímat.
4. V DS necelé dva roky.
5. Jediná těžkost je smířit se s tím, že lidé odcházejí.

Martina Slezáková:

1. Rozhodla jsem se pomáhat, protože jsem měla dostatek času a zde se naskytla možnost, jak jej užitečně a smysluplně využít.
2. Je to velká zkušenost a změna. Vždy jsem měla sociální citění a potřebu pomáhat. Mám babičku, které je 82 let. Dobře vím, jak je pro tyto lidi důležité mít si s kým popovídat.
3. Umožňuje mi lépe poznat život seniorů v zařízení tohoto typu. Odměnou za věnovaný čas je pro mě fakt, že se klienti na moje návštěvy těší, mají z nich radost a alespoň na chvíli zapomenou na své každodenní problémy.
4. Pouze jeden měsíc, ale určitě bych chtěla pokračovat, protože přítomnost kohokoliv znamená pro klienta nebyť sám.
5. Být dobrovolníkem je krásné i přes to, že mohou nastat těžší chvíle. Člověk se nesmí bát nabídnout svou pomoc druhým. Už jen proto, že když dávám, také získám.

Ing. Renáta Turková

1. V životě jsem toho hodně dostala a dostávám. Cítím to jako samozřejmou lidskou a křesťanskou povinnost tyto moje dary (hřivny) nezakopat, ale používat je a podělit se o ně.
2. Důvodů je více, snad jen některé vyjmenuji: vždy jsem si ráda povídala se staršími lidmi; dětem se věnuje více lidí, seniorům méně; doma jsem neustále obklopena dětmi, tak je to pro mě dobrá kompenzace; návštěvy domova pro seniory s dětmi mi pomáhají při výchově dětí k úctě k lidem; klienty v DS mě popř. naše návštěvy snad alespoň trochu rozptýlí a potěší.

3. To není jednoduchá otázka. Je to radost ze setkávání se s novými, vzácnými a jedinečnými lidmi (nejen klienty DS), uči mě pokoře před darem života a uvědomováním si, že hodnota člověka nespočívá jen v pracovní výkonnosti a soběstačnosti, že všichni se navzájem potřebujeme, stále mi připomíná důležitost vztahů mezilidských i těch, které nás přesahují. Poznala jsem, jak moc je důležitý pro seniory kontakt s dětmi.
4. Dříve příležitostně. V DS pravidelně od listopadu 2010.
5. Jak kde. V DS je to osvěžující a příjemné. Ale v Blatné pracuje daleko více dobrovolníků. Např. Duhové ještěrky, maminky v mateřském centru, vedoucí našich malých fotbalistů atd., jejichž práce je často nevděčná a nedoceněná. Ráda bych proto využila příležitosti a poděkovala těmto lidem, kteří se tak obětavě, ve svém volném čase, věnují dětem.

Margit Prchalová

1. Vždycky jsem považovala za privilegium dát svoje schopnosti a čas k dispozici a pomáhat lidem, aby mohli žít kvalitnější, zajímavější i důstojnější život a ne jenom stereotypní. Sama to hledám pro svůj život a jsem si vědoma důležitosti prožívání vlastní hodnoty i kvality života. Být dobrovolníkem považuji za dobrý prostor a možnost cvičit se ve službě lidem a porozumět jejich skutečným potřebám.
2. Hledala jsem různé možnosti působení a dozvěděla jsem se, že DS je otevřený k dobrovolnické činnosti. Kdysi jsem několik let pracovala jako dobrovolná pečovatelka. A také všude, kde jsem žila, jsem navštěvovala svoje sousedky seniorky a ráda jsem si s nimi povídala.
3. Velice mne těší, když seniorky, s kterými děláme různé tvůrčí a výtvarné činnosti, z nich mají radost. Že je potěší, když se mohou účastnit na přípravě hezké výzdoby nebo dárkových předmětů. Další věc, co mně přináší tato práce, je sbírání zkušeností, jak pracovat s lidmi. A že můžu být součástí skvělého týmu zaměstnanců domova.
4. Něco přes rok a půl.
5. Vzhledem k šťastnému setkání poptávky ze strany DS a mých největších zájmů prožívám svoji práci jenom kladně, a proto jsem šťastným dobrovolníkem.

Vyhodnocení soutěží „Co je malé, to je hezké aneb Ze života hmyzu“

Svazek obcí Blatenska ve spolupráci ze Základní uměleckou školou Blatná a za podpory zaměstnanců a klientů domova pro seniory Vás zve na slavnostní odpoledne – na vyhodnocení soutěží „Co je malé, to je hezké aneb Ze života hmyzu“ v ambitu domova důchodců ve čtvrtek 31.5.2012 od 14,00 hodin. Už se stalo tradicí, že vyhodnocení soutěží a předávání diplomů spojujeme s oslavou Dne dětí. Odpolední program nezištně připravují právě klienti a zaměstnanci domova pro seniory. Děkujeme.

Vybráno z kronik blatenských

Den otevřených dveří, výstava prací klientů DS Blatná

Masopustní úterý za účasti klientek Domova Petra Mačkov

Na masopustní úterý zavítali i senioři z města Blatná

Masopust, k tanci a poslechu hrála Osečanka

Blatenská rolnička, setkání seniorů z různých sociálních zařízení. Výstoupení harmonikářů

Májový běh 2011, naši klienti fandí

Mikulášská nadílka, zpívala děvčata z Mačkova

100 let železnice v Blatné

Výstoupení dětí z MŠ Vrchlického Blatná

Finále Mistrovství ČR v mažoretkovém sportu, sólo formace ve dnech 2. a 3. června 2012

Chcete zažít skvělou podívanou plnou výborných tanečních výkonů, krásných kostýmů i dramatických momentů? První červnový víkend bude Blatná patřit mažoretkovému sportu!

V loňském roce bylo město Blatná nováčkem v pořádání soutěže mažoretek, přesto bylo hlediště při semifinále skupin plně obsazeno diváky. I letos budou tanečnice soutěžit v Blatné, tentokrát to však bude finále Mistrovství České republiky v sólo formacích.

O medaile se bude bojovat v disciplínách sólo, duo/trio a mini formace (4 - 7 dívek) s dvěma druhy náčiní (hůlka a trásně) ve třech věkových kategoriích. Soutěž bude probíhat po celé dva dny, jelikož do Blatné se sjede přes tisíc mažoretok, které do finále postoupí přes kvalifikační a semifinálová kola. A že půjde o hodně, je jisté, protože porota bude udělovat těm nejlepším možnost postupu a reprezentace na Mistrovství Evropy!

Soutěž sólo formací je pro diváka zvláště atraktivní, minutu a půl dlouhé sestavy se rychle střídají, uvidíte tak mnoho rozmanitých choreografií najednou a můžete si též užít nádhernou „módní přehlídku“ mnoha kostýmů. Kromě toho bude připraven bohatý doprovodný program, tudíž není pochyb, že půjde o víkend plný zážitků.

Přijďte přivítat mažoretky z celé republiky, vytvořit jim krásnou soutěžní atmosféru. Pokud se v letošní sezóně tzv. zadaří, budete jistě o to více povzbuzovat domácí mažoretky!

Věra Loukotová

Zprávy z ptačího světa od ZO ČSOP Blatná

Blatensští ochránci přírody v zimě sledovali otužilý pár čápů bílých, který již popáté s námi přečkal celou zimu (samec dokonce už pošetě). Bedlivě je sledovali i zaměstnanci lihovaru, kde hnízdí, i když v největších únorových mrazech přespávali čapí otužilci přímo v řece Lomnici pod stavidly u zámku. Ona nulová teplota vody a mínus dvacet ve vzduchu je docela rozdíl. Za potravou většinou létali do sousedních sádek Blatenské ryby (i jejím zaměstnancům patří dík). Věřme, že na jaře vyvedou další čápata, která našťastí následují ostatní „normální“ čápy a jak se sluší odlétají na zimu do Afriky.

Se začátkem března začínají ptáci se zpěvem a někteří i s tokem, tak jako pár poštolek tradičně hnízdící na balkoně domova mládeže SOŠ Blatná. Žáci a zaměstnanci ve spolupráci se ZO ČSOP Blatná obnovili přímý internetový přenos z hnízda poštolek letos již 1 března. Poštolky mají nachystanou k hnízdění novou krabici a počátkem dubna budeme moci sledovat první vajíčka a poté, doufejme, dalších pět či šest mláďat. Odkaz na webovou kameru najdete jak na webu SOŠ Blatná (www.blek.cz) tak na webu blatenských ochránců přírody (www.csop.cz/blatna) a také na webu Města Blatná.

Ptačí zpěv si budeme užívat celé jaro a jako tradičně bude pro veřejnost uspořádána vycházka **Vítání ptačího zpěvu**, kterou ornitologové ze ZO ČSOP Blatná uspořádají v sobotu **5. května** a to přímo v **Blatné** k Zadnímu Topiči a Řitovízům, sraz bude v **půl deváté** na parkovišti u krematoria. Vycházku ještě připomeneme a to i na www.csop.cz/blatna kde najdete i podrobnější informace o dalších akcích i o zimování čápů a hnízdění poštolek z minulých let.

Za ZO ČSOP Petr Pavlík

Historie Svazu tělesně postižených, základní organizace Blatná

Člověk, který se dožije padesáti let, by měl být dospělý, zkušenostmi oplývající a rozumný. Když slaví 50. výročí dobrovolný spolek občanů zdravotně postižených, je to např. poděkování za zodpovědnou práci všech, kteří v roce 1962 tento svaz založili. Podle dostupných dokumentů měl svaz v Blatné 20 členů, u jeho zrodu stáli: Ladislav Novák (správce jatek), Josef Kuřák, Václav Prokopec, Josef Houba, Josef Fürbach, Jan Grešák, Josef Běle, Josef Ředina, Jaroslav Zelenka. Z okolních obcí to byli: Josef Trefný z Bělčic, Ing. Václav Pecha z Lnář, Josef Kuděj z Laciné, Jan Jankovský z Buzic, Václav Vachuta ze Skaličan, Gejza Macho z Jindřichovic a paní Zelenková z Dobšic.

Počet členů postupem let rostl pomalu. Hlavní aktivita byla pomoc postiženým spoluobčanům, sběr bylin, sběr druhotných surovin a také např. brigády při zvelebování města.

V období let 1968 – 75 byl předsedou Otakar Krátký, členy výboru J. Ředina, Fr. Ančička, J. Konopásek, J. Vonásek. Postupně se ve funkci předsedy vystřídali Josef Ředina, František Ančička, Josef Trefný, Ludmila Koželuhová, Alžběta Houdová, Jana Kuklíková a od roku 1995 až doposud je to Luboš Srb. Ve výboru postupně pracovali pí Michalová, Samcová, Kostohryzová, manželé Kloučkoví, manželé Šebestovi a řada dalších.

Jak rostla členská základna? V roce 1978 – 42 členů, r. 1988 – 97 členů, r. 1994 – 160 členů, r. 2000 – 231 členů. V současné době má ZO STP Blatná 242 členy.

Původní název organizace byl Svaz invalidů, v roce 1990 se název změnil na Svaz zdravotně postižených. V roce 2006 se naše organizace přejmenovala na Svaz tělesně postižených. Členy organizace jsou nejen tělesně postižení, ale i osoby s vnitřním, zrakovým nebo sluchovým postižením. Celou základní organizaci řídí třinácti členný výbor: p. Luboš Srb (předseda), pí Řandová, pí Mašková, pí Hlaváčová, pí Tomášková, pí Vonášková, pí Benediktová, pí Klečková, pí Stahlová, pí Jarušková, pí Burianová, pí Hájková, pí Pancová a p. Svoboda.

Činnost ZO STP Blatná: Tříkrát ročně se konají členské schůze, na které jsou zvány známé osobnosti z města i ostatních obcí. Poslední tři roky se schází v tzv. Konibaru na blatenském zámku. Na schůzi jsou připraveny i přednášky, nabídky zájezdů, pořádaných městem. Dále informuje členy o nabídce poukazů např. na masáže. Každoročně se členové účastní zájezdu do termálních lázní ve Štúrovu. Pořádané jsou zájezdy na výstavu rehabilitačních pomůcek Handicap v Praze, zájezdy za poznáním krás naší vlasti, ale třeba i do Rakouska a Německa. Aktivně se zapojujeme i do dalších akcí jako např. Den seniorů, Den matek, Den zdravotně postižených a mnoho dalších.

V letošním roce naše organizace oslavuje 50. výročí vzniku, proto chceme tímto vzpomenout i na bývalé členy, kteří nejsou mezi námi, ale velice si jejich práce vážíme a děkujeme jim.

Zároveň chceme všechny členy, známé i občany pozvat na **oslavu 50. výročí**, které se uskuteční v pátek **18. května 2012 od 14,00 hodin** na nádvoří blatenského zámku. Připraven je bohatý kulturní program.

Vladimír Svoboda

Základní organizace Svazu tělesně postižených v Blatné

zve všechny občany v Blatné a okolních obcí

18. května 2012 od 14,00 hodin
na nádvoří zámku Blatná

Přijďte s námi oslovit 50. výročí založení Svazu invalidů, dnes Svaz tělesně postižených. Bohatý kulturní program, občerstvení zajištěno.

Srdečně Vás zvou členové výboru ZO STP Blatná
Luboš Srb, předseda

Informace o školách

SOŠ Blatná Soutěž Business Point 2012

Během půl roku jsme jeli třikrát pokořit Brno. Na podzim se naše spolužačka Petra Pohanková zúčastnila soutěže Region Regina, kde obhájila třetí místo. V lednu si za naši účasti dojezdila pro cenu na veletrh Regiotour. A v únoru jsme byli v Brně potřetí, tentokrát ve složení studentek Kateřina Stloukalová, Edita Hoštičková, Anna Lišková, Hana Solarová a Dominika Květinová ze třídy 3. D OA SOŠ Blatná. Společně jsme s paní učitelkou Ing. Hany Augustinovou vyrazily bojovat do celorepublikového finále

soutěže Business Point, kam náš projekt postoupil z celkového počtu 127. Na cestu jsme musely vyrazit brzo ráno, zrovna když byla vyhlášena jedna z nejmrazivějších nocí roku. Ještě, že nám paní učitelka po celou cestu poctivě topila, ani jsme nemusely vyndat deky. Nástrahy velkoměsta nás nedostaly a u prezence

soutěže jsme se hlásily včas. Prostředí vysokoškolského areálu VTU Brno, fakulty podnikatelské se nám líbilo. Kdyby bylo Brno blíže, uvažovaly bychom o studiu na zdejší vysoké škole. A pak už se šlo na věc. Nohy a hlasy se nám klepaly, ale snad jsme náš stres úspěšně zamaskovaly. Přísná komise nám dávala samé záluďné otázky, na které jsme snad dostatečně odpověděly. Náš projekt z tématické skupiny

regionální rozvoj se zabýval zvýšením publicity našeho regionu a nakonec získal v této celostátní soutěži pro střední školy krásné 3. místo. Tohoto úspěchu si velmi ceníme.

Děkujeme všem fanouškům, díky kterým jsme zvítězily v hlasování účastníků online přenosů. Pak už jsme si jen vy-

chutnaly dobroty na rautu, zejména okurky. Po slavnostním vyhlášení výsledků jsme radostně ujížděli směr Blatná. Máme radost, že jsme naši škole i celému regionu neudělaly ostudu a výborně jsme ho reprezentovaly. Byla to pro nás opravdu zajímavá zkušenost. Děkujeme všem, kteří se podíleli na našem projektu, sami bychom to tak dobře nezvládly. Za rok budeme držet palce našim nástupcům.

Tým studentek 3. D OA SOŠ Blatná

Základní škola speciální v Blatné

Vážení rodiče,

umožněte svému dítěti se zdravotním nebo sociálním znevýhodněním komplexní rozvoj jeho osobnosti již v předškolním období. Od čtvrtého roku věku se u nás může vzdělávat a rozvíjet ve všech směrech své osobnosti na základě vzdělávacího programu třídy přípravného stupně, který se vzájemně prolíná se vzdělávacím programem mateřské školy, za přispění cílené speciálně pedagogické práce.

Úkolem předškolního vzdělávání je doplňovat rodinnou výchovu a v úzké vazbě na ni pomáhat zajistit dítěti prostředí s dostatečným množstvím mnohostranných a přiměřených podnětů k jeho aktivnímu rozvoji a učení. Výchovně vzdělávací činnost je zaměřena u každého dítěte na jeho vlastní specifické vzdělávací potřeby a formou hry vychází z jeho života.

Hlavním smyslem předškolní výchovy je rozvinout rozumové schopnosti dítěte natolik, aby v průběhu svého dalšího vzdělávání mohlo a chtělo nové poznatky získávat a používat; projevit tak u dítěte zájem o vše nové. K tomu nám dopomáhá obsah učiva jednotlivých vzdělávacích oblastí.

ROZUMOVÁ VÝCHOVA se orientuje především na poznávání předmětů, s nimiž se dítě setkává v každodenním životě, na označování běžných činností, na rozvoj paměti a její soustavné cvičení a prohlubování, rozvoj jemné motoriky a grafických schopností, které souvisí i s rozvojem řeči a myšlení. S rozumovou výchovou se prolíná **VOLNÍ A CITOVÁ VÝCHOVA**, která je zaměřena na prohlubování koncentrace dítěte na danou činnost a rozvíjení vztahů k sobě samému i k ostatním lidem ve společnosti. **SMYSLOVÁ VÝCHOVA** se věnuje jednotlivým smyslům dítěte, ale především cílevědomému vytváření vztahů smyslového vnímání, myšlení a řeči. Dochází k systematickému a opakovanému procvičování zrakového, sluchového, čichového, chuťového a hmatového vnímání a současně i k osvojování vizuomotoriky a prostorové orientace; a to vždy na konkrétním názorném materiálu a v konkrétních situacích. Praktické dovednosti dětí se upevňují prostřednictvím **PRACOVNÍ A VÝTVARNÉ VÝCHOVY**, při kterých si osvojují základy sebeobsluhy a jednoduchých pracovních dovedností při práci s různými materiály; seznamují se s jednoduchými výtvarnými technikami a učí se dodržovat pracovní kázeň a pořádek.

V rámci jednotlivých pracovních činností se zvyšuje samostatnost i soběstačnost dítěte, péče o vlastní osobu i okolní prostředí (hygienické návyky, stolování, oblékání, udržování pořádku a čistoty).

**Střední odborné učiliště
Blatná a AGROZET České
Budějovice a.s.**

Vás zvou na 11. ročník soutěže
JÍZDA ZRUČNOSTI 2012

25. duben 2012 v SOU Blatná
9,00 hodin

**JELITO, KOPYTO, PLATÍ TO...
KAŽDOU SOBOTU!**

začínáme

7.4.2012

**TRHY
BLATNÁ**

Lokální
produkty

V ULICI OD NÁMĚSTÍ
K ZÁMKU 8-14 HODIN

...sýry, uzenářské výrobky,
zabijačkové pochoutky, vejce,
živé a uzené ryby, pečivo, ovoce,
zelenina, zahrádkářské produkty,
řemeslné a umělecké výrobky...

PESTRÝ DOPROVODNÝ PROGRAM
www.trhyblatna.cz

TĚLESNÁ VÝCHOVA je zaměřena na rozvoj motoriky dítěte, jeho pohybových schopností a dovedností. Zabývá se cíleně správným držením těla, zvládnutím základních pohybových dovedností a zvyšováním tělesné zdatnosti. Vlastní obsah tělesné výchovy vždy odpovídá psychickým i fyzickým možnostem a schopnostem každého dítěte.

Nejoblíbenější složkou denního rozvrhu je **HUDEBNÍ VÝCHOVA**, která u dětí prohlubuje a rozvíjí hudebnost, smysl pro rytmiku a zpěv, pohybovou kulturu a v neposlední řadě i řeč. Současně plní i funkci psychologickou, pomáhá k odražení napětí, překonání únavy, zlepšení nálady a podílí se na prohlubování koncentrace pozornosti dítěte.

Ke zdárnému a úspěšnému průběhu komplexního rozvoje předškolního dítěte u nás ve škole přispívá i vhodné prostorové vybavení a vyučovací i kompenzační pomůcky v každé třídě. Kromě vlastní učebny má každá třída k dispozici ještě další místnost, kterou lze využít k relaxaci, odpočinku nebo k individuálnímu vzdělávání dítěte.

Všech vyučovacích cílů podle daných vzdělávacích bloků u nás lze dosáhnout jen tehdy, pokud je dítěti poskytnuto laskavé, pohodové a dostatečně podnětné prostředí, které naše škola žákům i jejich rodičům nabízí.

Neostýchejte se navštívit nás, budete jistě vlídně přijati a zcela určitě i příjemně překvapeni.

*Za ZŠ speciální v Blatné Mgr. Tuháčková Petra
speciální pedagog
Nerudova 505
tel. 383 420 215*

ZŠ JAK Blatná Velikonoční jarmark

Sdružení rady rodičů a přátel školy při ZŠ J. A. Komenského v Blatné spolu se školní družinou pořádá akci Velikonoční jarmark v pátek 30. března od 15,00 hodin. Nápad, jak zapojit tvořivé děti a rodiče, ukázat školu a školní družinu v uvolněné atmosféře, jsme prvně zrealizovali v roce 2010. Výtěžek akce, rozzářené děti a ohlasy rodičů nám daly impuls, abychom akci naplánovali i v dalším roce. Vystoupení dětí I. stupně ZŠ a tvořivé dílny spolu s občerstvením jsou připraveny v přízemí školy pro rodiče, prarodiče, kamarády i náhodné pocestné. Rok od roku jsme více a více překvapenější, kolik rodičů se do naší akce zapojilo a jak se akce Velikonoční jarmark „dostala pod kůži“. Finanční prostředky, které získáme z prodeje, budou použity na nákup sportovního vybavení do školní družiny a na úhradu mimoškolních aktivit dětí. Srdečně zveme i Vás.

Za SRPDŠ Kateřina Malečková

*Základní škola J. A. Komenského v Blatné
spolu se
Sdružením rady rodičů a přátel školy
vás srdečně zve na společnou akci*

VELIKONOČNÍ JARMARK

*v pátek, 30. března
2012*

od 15.00 hod.

*v budově
ZŠ J. A. Komenského
v Blatné*

Prvnáčkem na zkoušku

Naši letošní první „předzápasovou“ akcí byl program „Prvnáčkem na zkoušku“. 19. a 23. ledna jsme ve škole přivítali předškoláky z obou blatenských mateřských školek. Pozvali jsme je do prvních tříd, kde jim naši prvňáčci nejdříve ukázali, co už se od září naučili a kde si sami poté vyzkoušeli, jaké je to sedět v lavicích a odpovídat na otázky paní učitelky. Hned poté si v tělocvičně pod vedením děvčat osmých tříd v tělocvičně zasoutěžili. Prožili u nás dvě hodiny a my si myslíme, že se jim u nás líbilo.

Půjdeme spolu do pohádky

Ve středu 1. února se opět jako tradičně konalo pohádkové odpoledne s Krtečkem pro budoucí prvňáčky. Pro děti byly připraveny různé zábavné hry a pro rodiče informační chvílka týkající se zápisu do prvních tříd.

Do školy se přišla podívat spousta dětí se svými rodiči a všichni byli

jistě zvědaví, jak odpoledne proběhne. Po příchodu do školy si mladší žáci prvního stupně od rodičů převzali budoucí prvňáčky a vedli je ke stanovištím. Zábavu na stanovištích připravili žáci devátých ročníků ve dvou třídách. Za každý splněný úkol si děti mohly vybojovat jeden žetonek. Za tři tyto žetonky byla přichystána odměna.

Stanoviště jsme měli různá. Děti si mohly složit puzzle, postavit věž, zahrát pexeso nebo nám ukázat, jak si zavazují tkaničky. Během soutěžení jsme dětem za odměnu pouštěli na interaktivní tabuli pohádky o Krtkovi. Někteří byli nadšení a s úsměvem se pouštěli do soutěžení, jiní byli trochu ostýchavější, ale všichni byli velice šikovní. Děti si s námi povídaly o tom, jak se těší do školy a na co se těší (překvapivě na přestávku).

Zábavné odpoledne se vydařilo a doufáme, že se budoucí prvňáčci nemohou dočkat prvního školního dne.

Simona Blažková, IX. A

Poděkování

Děkujeme všem rodičům, kteří si pro vzdělávání svých dětí vybrali naši školu. Při zápisu do prvních tříd, který proběhl ve dnech 10. a 11. února jsme zapsali celkem 54 budoucích prvňáčků. Protože pro dva z nich rodiče požádali o odklad povinné školní docházky, přivítáme příští školní rok ve dvou třídách celkem 52 dětí (pokud ještě někdo o odklad nepožádá). Už se na všechny moc těšíme!

Školní klub

Díky finančním prostředkům z Jihočeských krajských programů podpory práce s dětmi a mládeží jsme v závěru minulého roku dovybavili a zlepšili prostředí našeho školního klubu. Pozitivní na celé akci bylo to, že vše probíhalo v režii žáků 2. stupně. Ti se podíleli na sestavování herních prvků, stejně tak i vytvořili a zrealizovali návrhy výzdoby stěn. Je to tak správné, protože právě žákům 2. stupně klub od začátku jeho vzniku slouží. Mohou zde trávit čas při čekání na odpolední vyučování, do odjezdu autobusů či jen tak si s kamarády zahrát fotbal, stolní hokej nebo kulečnick. Ukazuje se, že když se žáci na úpravě podílí, víc si všeho váží (nechci to zakřiknout, chci jen chválit).

Masopustní rej masek v ŠD

Blížil se masopust a my jsme ho společně s dětmi chtěli pořádně oslavit, naplánovali jsme si maškarní ples. Masky si děti chystaly celý týden. Někteří si vlastnoručně vyrobili papírovou škrabošku či klobouček, jiní si donesli hotové kostýmy z domova. Vychovatelky připravily hudbu, soutěže a hlavně odměny.

V pátek 17. 2. jsme se všichni setkali v tělocvičně /princezny, vodníci, loupežníci, piráti, policisté, tanečnice, víly, kuchař a mnoho dalších/. Děvčata z V. A pouštěla hudbu a spolužáci z IV. B koordinovali soutěže. Maškarní ples začal a děti se bavily.

Chytaly rybičky, skládaly puzzle, střílely na branku a hrály pohádkové pexeso. Tereška Říhová naučila děti latinsko-americký taneček a Jan Podlešák s Andrejem Haštavou ukázali své dovednosti z juda. Nechyběla ani klasická

„židličková“ a tancování pod lanem. Závěrečný společný tanec od Maxim Turbulenc – „Jede, jede mašinka“ všechny rozehrál tak, že plánovaný konec plesu jsme museli posunout.

za ŠD Kamila Mašková

Dravci - sovy

Dne 15. 2. 2012 se v naší škole konala přednáška o sovách. Za celé dopoledne se v tělocvičně školy vystřídali žáci 1. - 9. ročníků. Pan Milan Valeš nás seznámil s několika sovami a jedním orlem. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí o životě sov a o rozdílech mezi nimi a dravci.

Také jsme se zasmáli, když nám byla představena sovička Čenda, u které se vlastně neví, jestli je to pan Čenda, nebo paní Čendová. Někteří z nás měli dokonce tu možnost si sovu podržet na ruce a nechat ji přelétnout na ruku jiného člověka nad hlavami spolužáků. Dostali jsme prostor i pro dotazy. Jedna z nejčastějších otázek byla: „Kolik toho měsíčně sova sní?“ Samozřejmě jsme si to museli propočítat sami. Přednáška trvala přibližně hodinu a doufám, že se všem líbila.

Simona Blažková, IX. A

Pračlovičci ve škole

Ve čtvrtek 1. března 2012 se třída IV. A proměnila v území lovců mamutů. Ráno děti přivítalo několik domorodých obyvatel a mamut, ve třídě našli žáci i opuštěné ohniště a jeskyni. Čekal nás projektový den s názvem „Pračloviček“.

Většina žáků se během chvilky proměnila v pravěké lidi s krásnými kostýmy, s rozčuchanými vlasy a pomalovanými obličejí. Naše celodenní putování pravěkem jsme zahájili pokřikem a tancem kolem ohně. Zahráli jsme si hru HU-HU a pustili se do zjišťování informací o tom, kde žili lovci mamutů na našem území, jak získávali a rozdělávali oheň, jaké používali nástroje, jak a co lovili. Dozvěděli jsme se, jak velký a těžký byl mamut a jakými zbraněmi ho lidé dokázali ulovit. Vyzkoušeli jsme si přechod přes rozvodněnou řeku, lov zvířat poslepu, střílení na mamuta, odhazování kostí po bohaté hostině. Každý pračloviček si také vyrobil vlastní sekeru, kopí nebo oštěp a namaloval si na kámen obrázek zvířete, které by chtěl ulovit. Den jsme zakončili rituálním rytmičným pozdravem a začali se pomalu vracet do novodobého světa. Celý den jsme se setkávali se spoustou překvapených tváří, které zvědavě nakukovaly do našeho pravěkého území a divily se, co se to u nás děje. A jak si samotní pračlovičkové užili tento den?

Barča: „Mně se nejvíc líbilo, jak jsme se převlékali za pračlověky a nebo za opice. Hráli jsme spoustu her, moc se mi to líbilo. Trošku jsme se učili, ale to nevádí.“

Adélka: „Dnes jsme měli spoustu her, např. házení na mamuta, hledání poslepu, moc jsme se bavili. Udělali jsme si menší zbraň. Potom, když už jsme končili, se náš šaman vypařil a byla tam naše paní učitelka.“

Ondra H.: „Prožili jsme krásný pravěký den. Hráli jsme pravěké hry, tancovali jsme kolem ohně a hráli jsme si na lovce.“

Vašek: „Když jsem ráno přišel do třídy, všude byly obrazy pračlověků. Hráli jsme HU-HU, lovili jsme zvířátka. Pak jsme stříleli na mamuta.“

Tereška B.: „Dnešní den se nám moc líbil. Hráli jsme spoustu her, měli jsme spoustu zábavy. Také jsme si vyrobili na památku oštěp, sekeru, pomalovali jsme si kamínky. Moc jsme si to užili.“

Kryštof: „Dnes byl nejlepší den na světě, tedy pardon, v naší třídě. Házeli jsme na mamuta jako lovci, dělali jsme cesty z novin, hráli jsme HU-HU. Pak jsme vyráběli zbraň, to bylo asi nejlepší. A ještě jsme byli pomalováni. Pak jsme dodělali pracovní listy a šli domů.“

Den strávený s pravěkými lovci se nám tedy báječně vydařil. Doufám, že všechny zážitky a získané znalosti si všichni uchovají na dlouhou dobu ve své paměti.

Mgr. Jana Minaříková
a žáci IV. A

Ve zkratce nakonec:

- do divadla v Příbrami na hru „Saturnin“ zavítali žáci VII. A a VIII. A, žáci IX. A a VIII. B zase do divadla v Plzni na hru „Romeo a Julie“
- další dvě „doktorská“ spaní absolvovali ve škole členové zdravotnických kroužků
- z peněz EU se podařilo vybavit novými počítači učebnu výpočetní techniky
- interaktivně již můžeme vyučovat ve všech třídách 1. stupně, v učebně fyziky, v VII. B i v jedné počítačové učebně
- bylo opraveno školní zvonění – teď je konec vyučovacích hodin oznamován znělkou
- na exkurzi do JE Temelín vyrazili žáci 7. a 9. ročníku
- k upevňování povědomí o nutnosti třídění odpadů posloužil program pro žáky 2. - 5. tříd TONDA OBAL NA CESTÁCH
- lyžařský výcvik absolvovali žáci 7. tříd v Železně Rudě na Šumavě
- žáci 1. stupně zhlédli v blatenské sokolovně pohádku „Jak se Honza dostal na hrad“
- žáci školy se zúčastnili okresních kol mnoha soutěží a olympiád, o nich až v příštím čísle.

ZŠ TGM Blatná

Na ZŠ TGM Blatná se pořádá něco děje ...

Začátek nového pololetí byl na naší škole opět nabitý nejrůznějšími akcemi – ať už to byl projektový den žákovského parlamentu, divadelní představení, Solasido, soutěž o nejkrásnějšího sněhuláka, večerní lyžování nebo zápis dětí do první třídy. Všechny tyto akce připravujeme pro naše žáky a na většinu z nich se také žáci organizačně podílejí. Velkou oporou nám byli při přípravě pohádkového zápisu do první třídy, kde se ujali role pohádkových bytostí, které prováděly budoucí prvňáčky celým zápisem. Jejich role byla sice „pohádková“, ale ve skutečnosti dost náročná, takže jim patří dík i za to, že ve svém volném čase dorazili i v sobotu. Pro všechny z nás to bylo náročné období, které nás stálo hodně energie, ale zároveň máme spoustu společných zážitků a vzpomínek. O těch nejzajímavějších akcích si můžete přečíst v následujícím přehledu:

Divadélko pro školy v Blatné na ZŠ TGM

Ve dnech 16. ledna a 15. února navštívilo naši školu Divadélko pro školy z Hradce Králové. Tento dvoučlenný herecký soubor se nám představil již potřetí a opět nezklamal. Salvy smíchu otřásaly učebnou fyziky, kde se divadlo odehrávalo, po celé představení.

Africká pohádka aneb Podivuhodná dobrodružství doktora Holuba byla určena pro 1. – 4. třídu. Děti se mohly mile pobavit a zároveň se dozvědět něco o Africe a seznámit se s legendárním českým cestovatelem Emilem Holubem, který zažíval na svých cestách neuvěřitelná dobrodružství. Ve třech veselých příbězích, plných hereckých vtípů, písniček a vzájemné komunikace mezi diváky a herci, šlo především o to pobavit naše mladší spolužáky a probudit v nich lásku k přírodě.

Legenda V + W aneb Příběh Osvobozeného divadla pobavila naopak 5. – 9. třídu. Herci nám starším předvedli ukázky z nejslavnějších divadelních her autorů Jiřího Voskovce a Jana Wericha, kteří byli mistry českého humoru. Počátky jejich tvorby a

studentskou recesi zachytila například ukázka z West pocket revue. Celé představení bylo jako neobvyklá vyučovací hodina navíc doplněná originálními hudebními úpravami písní Jaroslava Ježka. Atmosféra během celého divadelního představení byla uvolněná a všichni včetně učitelů jsme se skvěle bavili.

Nikola Hlinková, 7. ročník

Projektový den žákovského parlamentu

O projektovém dni ŽP jsme podrobně informovali už v Blatenských listech. Žáci nejdříve zmapovali situaci ve škole, zaměřili se na vyučovací předměty a metody práce. Pak připravili „hodinu naruby“ pro své učitele a vyzkoušeli si, že být učitelem není vůbec jednoduché. Mnozí z nich pak do krátkého dotazníku napsali, že si uvědomili, jak těžké je učit a jakou trpělivost to vyžaduje, což nás jako učitele samozřejmě potěšilo. Podstatnou částí projektu však byla akce „pomocná ruka“, při níž si děti vyplnily inzeráty týkající se jejich znalostí z hlavních předmětů. Do inzerátů uvedly, v jakém předmětu by se mohly ostatním spolužákům stát pomocnou rukou a naopak, v jakých předmětech by tu pomyslnou pomocnou ruku potřebovaly. Z inzerátů vznikla nástěnka a pravidelná rubrika ve školním časopise. Po měsíci od projektu už tu máme první výsledky:

Žákovský parlament pro nás žáky ZŠ TGM vytvořil projekt s názvem „Pomocná ruka“. Spočívá v tom, že si žáci vyplnili dotazníky, ve kterých uvedli, jaké předměty mohou své kamarády doučit a se kterými naopak potřebují pomoci oni sami. Pár holek od nás ze třídy se už domluvilo na doučování fyziky. Sešly jsme se ve čtvrtek ve 13:30 u nás ve třídě. Procvičily jsme si pár příkladů. Bylo to takové kamarádké, ale zároveň pohodové odpolední doučování. Podle holek jsme jim to vysvětlily dobře a látka je jim jasnější. Těšíme se na další doučování.

Kateřina Rážová, Nikola Hlinková, 7. ročník

Ani školní družina není pozadu s akcemi nejrůznějšího typu. Přes soutěž o nejkrásnějšího sněhuláka, šachový turnaj či turnaj v „prší“ se děti ve školní družině přenesly rovnou do plesové sezóny a zatančily si na plese upírů. Ti podnikavější se také mohli zúčastnit burzy hraček, která se konala 15. února. Žáci si vyzkoušeli roli obchodníků i nakupujících a s úsměvem a nadšením si užili atmosféru pravého „blešáku“. A na co se děti a rodiče mohou těšit v dohledné době? Tak třeba na besedu o knihách, které mají nejraději, nazvanou Kniha je můj kamarád a také na velikonoční výstavu a soutěž O nejkrásnější kraslici.

Solasido

Oblíbená pěvecká soutěž pro děti SOLASIDO se po dvou letech znovu vrátila na Základní školu TGM. Ostřílení zpěváci, kteří se soutěže zúčastnili již poněkolkáté, dobře věděli, do čeho

jdou a co je čeká, ale zahanbit se nenechaly ani mladší děti, pro které to byla premiéra.

6. února se konal konkurz a všichni zpívali jako o život. Nakonec bylo vybráno 30 nejlepších zpěváků, kteří byli rozděleni do tří kategorií: 1. - 3. ročník, 4. - 6. ročník a 7. - 9. ročník.

O týden později čekalo všechny společné focení a hlavně nahrávání CD. To si všichni účinkující odnesli na památku. Po poradě s panem Justichem, který soutěž již mnoho let pořádá, byly vybrány nejlepší písně a nevhodnější tóniny tak, aby se zpěvákům dobře zpívalo, a všichni napjatě očekávali 16. únor, kdy se konalo veřejné vystoupení v sokolovně. Dopoledne bylo vystoupení určeno pro žáky školy a soutěžící si vyzkoušeli, jaké to je stát na jevišti. To nejdůležitější začalo v 18 hodin. Dlouho před začátkem se scházeli rodiče, příbuzní, spolužáci, prostě všichni, koho zpívání baví a zajímá. V odborné porotě zasedli muzikanti ze skupiny Turbo a paní učitelka Houzarová, jejímž úkolem bylo hodnotit transparenty povzbuzující umělce. A pak už se jen zpívalo, tleskalo a oceňovalo. A jak to dopadlo? V první kategorii vyhrála Kateřina Vaněčková, ve druhé zazářila Julie Jestřábová a třetí kategorii s přehledem kralovala Bára Hájková. Netřeba snad dodávat, že vyhráli vlastně všichni, kteří se odvážili vystoupit před plnou sokolovnou. Ale nejen za odvalu, ale opravdu zpívali všichni krásně. Děkuje panu Justichovi a už teď se těšíme na příští SOLASIDO.

Mgr. Eva Wachtlová
za kolektiv ZŠ TGM zpracovala:
Mgr. Ludmila Růžičková

ZUŠ Blatná

Výsledky žáků ZUŠ Blatná v celostátní soutěži ZUŠ

Měsíc únor se každoročně stává pro žáky hudebního oboru ZUŠ vyvrcholením příprav na celostátní soutěže. V tomto školním roce se uskutečnila soutěž ve hře na dechové nástroje, bicí, lidové nástroje a zpěv. Každá soutěž, pokud se vydaří, přináší vždy příjemný pocit z dosaženého úspěchu a také cenné porovnání dovedností s ostatními.

Již mnoho let je na naší škole vžitě, že místního kola, které se uskutečnilo v lednu, se účastní všichni žáci, kteří na uvedené nástroje hrají. Porota složená z učitelů velmi objektivně ohodnotila výkony a vybrala do okresního kola ty nejlepší, kteří se na soutěž pečlivě připravovali již od září.

Soutěžilo celkem 66 žáků, do okresního kola postoupilo 32 z nich. Okresní kolo ve hře na dechové a bicí nástroje se konalo ve Strakonících, ve Volyni proběhla soutěž ve zpěvu. Zde žáci usilovali o dobré umístění a postup do krajského kola. Pro objektivnost tvořili poroty učitelé ZUŠ okresu Strakonice, předseda poroty byl vždy z Plzně. Vyučující své žáky nehodnotili. Hudební výkony, kterých zde všichni žáci dosahovali, byly na velmi slušné úrovni, jak se vyjádřil předseda poroty Stanislav Razák. Výkony jednotlivců se bodují, soutěžící, který získal v průměru alespoň 22 bodů z 25 možných, postoupil do krajského kola.

Ve hře na dechové nástroje si žáci vedli obzvlášť dobře. Dlouhodobá příprava přinesla radost a úspěchy nejen soutěžícím, ale i pedagogům, kteří je připravovali.

Z celého okresu se zúčastnilo 55 žáků ve hře na dechové nástroje, z Blatné 21. Naši žáci získali 12 prvních míst, z toho 8 postoupilo do krajského kola – Diana Voborníková, Johana Vinšová, Iva Klímová, Kateřina Řehořová, Simona Šourková, Markéta Kerndlová, Jan Mikeš a Matěj Thorovský. První místo bez postupu získali Jan Vonásek, Martina Benešová, Lukáš Pavel, druhé místo Tomáš Ježek, Amálie Janků, Linda Polívková, Tereza Kotounová, Dominika Česká a Filip Faja, třetí místo Romana Keřková, Lucie Pavlová a Matouš Faměra. Žáci naší školy získali nejvíce prvních míst s postupem do krajského kola v rámci ZUŠ celého okresu.

Velmi dobře si vedli také žáci ve hře na bicí nástroje, první místo obsadil Matyáš Hajíček, druhé místo Matěj Zíka, třetí místo Tereza Skolková. Místního kola soutěže ZUŠ ve zpěvu se zúčastnilo 11 žáků. Do okresního kola postoupilo 6 žákyň, z toho druhé místo získaly Eva Srbová, Kateřina Řehořová, Anita Hrabáková a Barbora Hájková, třetí místo pak Adéla Vašíňová a Michaela Bollenová. Naše žákyň si vedly při premiéře v soutěži ve zpěvu pod vedením nové p.uč. Dlouhé úspěšně a podaly velmi kvalitní výkony!

V tomto roce proběhne také krajské kolo soutěže ZUŠ ve hře na lidové nástroje, dne 28. března v budově ZUŠ Blatná. Již tradičně si blatenští dudáci v krajském i ústředním kole vedou velmi dobře. V minulé soutěži získali žáci tři celostátní prvenství v sólové a komorní hře a dvě druhá místa.

Přejeme žákům, aby i v dalších kolech velmi významné celostátní soutěže, vyhlašované MŠMT uspěli a dobře tak reprezentovali školu i město.

J. Š.

Nový projekt v Základní umělecké škole v Blatné pro 5ti leté žáky

Každým rokem začátkem června přichází rodiče přihlásit své děti do ZUŠ. Již několik let jsou přijímáni žáci 5ti a 6ti letí. Nastávají zde určité pochybnosti, zda v tomto předškolním věku budou nastávající žáci ZUŠ všemu stačit, když zatím neumí číst

POZVÁNKA NA VELIKONOČNÍ VÝSTAVU

SRPDŠ při ZŠ TGM Blatná
Vás srdečně zve na prodejní výstavu
prací žáků naší školy, která se uskuteční
ve čtvrtek 29. 3. 2012,
v pátek 30. 3. 2012
vždy od 9,00 hod. do 16,00 hod.
v ZŠ TGM Blatná

Výstava bude zahájena 29. 3. 2012 v 9,00 hod.
Vystoupí děti z II. B a děti z kytarového kroužku.
Tento program bude zopakován ještě ve 14,30 hod.

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

ani psát. Rodiče mají určité obavy, zda u studia vydrží a jak se jim bude dařit. Důvody těchto obav jsou většinou neopodstatnělé. Žáci si velmi brzo zvyknou na systém, který je zde zavedený, protože ve všech oborech se snažíme žáky získat pro výuku hravou formou.

Při přijímacím pohovoru se rodiče kolikrát váhavě rozhodují a neví, který z nabízených oborů si vybrat, aby odpovídal zájmu dítěte a především se mu při studiu dařilo. Rodiče si často přejí, aby jejich děti navštěvovali obory dva, někdy i tři. Sami nevědí, který by byl ten nejlepší.

Proto jsme se rozhodli vytvořit na škole tzv. tříoborovou přípravku, kterou by navštěvovaly žáci 5ti letí. Podstatou

tohoto studia je, že žák bude seznámen se všemi třemi obory, které se na škole vyučují – hudební, výtvarný a taneční. Výuka bude probíhat v bloku na sebe navazujících oborů. Po roce, na základě předpokladů a schopností žáka, s doporučením učitele se rodič může rozhodnout, ve kterém oboru (oborech) bude dále pokračovat.

V hudebním oboru budou žáci seznamováni se základními prvky hudby, lidovou písní, rytmem a notací. Ve výtvarném oboru budou poznávat základní výtvarné techniky, materiály a nástroje.

Taneční obor je zaměřen především na pohybovou kulturu, chápání přesného rytmu, apod. Výuka bude probíhat v jednom odpoledni a žáci by postupně prošli výukou uvedených oborů.

V současné době na škole máme zkušené učitele s dlouholetou praxí, kteří tento nový způsob výuky nejmladších žáků vítají. Je to projekt, který bude dále velmi podrobně rozpracován v nových plánech školního vzdělávacího programu. Tímto zároveň rodičům nabízíme, aby se v předstihu mohli blíže informovat v ZUŠ o projektu nového studia.

J. Š.

Blatenské muzeum nese nově jméno svého zakladatele

V letošním roce si připomínáme 90 let muzejnictví v Blatné. U jeho počátků stála osobnost Josefa Siblíka (1863–1931), rodáka z Mladého Smolivce, pedagoga, ředitele měšťanských škol v Blatné, ale především nadšeného historika a archeologa, který významně přispěl k poznání pravěkých dějin Blatenska. Své pečlivě tříděné archeologické i ostatní sbírky věnoval blatenskému muzeu, čímž položil základ jeho sbírkového fondu. Dodejme, že byl také zakladatelem a dlouholetým knihovníkem veřejné knihovny v Blatné. Sám hodně publikoval; významný je jeho podíl na přípravě publikace *Blatensko a Březnicko, Obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných* (1915).

Organizační změny v oblasti kultury, které vedly ke vzniku Centra kultury a vzdělávání Blatná, jež od 1. ledna 2012 zahrnuje i muzeum, umožnily upravit jeho název na **Muzeum Josefa Siblíka**. Snad důstojným způsobem je tak alespoň zčásti splacen dluh otci a zakladateli blatenského muzejnictví. Plánuje se ovšem i zřízení Siblíkovy stálé expozice v muzeu a vydání publikace, která by přiblížila jeho život a především archeologickou práci.

Mgr. Vladimír Červenka
Muzeum Josefa Siblíka v Blatné

Josef Siblík ve své pracovně

BĚLČICE

Z bělčické matriky

V sobotu 24. března 2012 přivítáme v obřadní síni bělčické radnice manžele, kteří oslaví zlatou svatbu – 50 let společného života: Josef Tejc a Jaroslava Tejcová z Bělčic, Josef Sedláček a Božena Sedláčková z Bělčic. Všem oslavencům přejeme do dalšího života zdraví, štěstí a ještě hodně krásných společně prožitých let.

Únor na ZŠ a MŠ Bělčice

Společnost ČEZ připravila pro žáky jihočeských škol bezplatnou návštěvu informačního centra jaderné elektrárny Temelín. Nabídku využila i naše škola. 17. února se žáci 5. – 9. třídy podívali do zámečku Vysoký Hrádek, který leží v blízkosti této jaderné elektrárny.

Ve filmu a prezentaci jsme se dozvěděli, co to je jádro a proč se temelínské elektrárně říká jaderná, kde je ukrytý reaktor, co to je

parogenerátor, nebo že kouř, který stoupá z chladících věží, je jen vodní pára. V mlžné komoře jsme pozorovali radioaktivní záření. V expozici jsme si vyzkoušeli řídit provoz jaderné elektrárny nebo regulovat jadernou reakci v reaktoru. Někteří z nás uspěli při řešení kvízu pro fyziky amatéry.

Exkurze určitě nezodpověděla všechny otázky, které se týkají problematiky jaderné elektrárny, ale děti si vytvořily základní představu o jejím fungování. Získané informace jim možná v budoucnu pomohou se rozhodnout, zda se přidají na stranu odpůrců nebo příznivců jaderné energetiky.

Interaktivní tabule

Naše škola se také zapojila do projektu EU peníze školám. Od října letošního školního roku využíváme při vyučování dvě interaktivní tabule, v únoru přibyla ještě mobilní počítačová učebna.

Byli jsme v divadle

Žáci 1. stupně ZŠ Bělčice si 27. 2. 2012 zpříjemnili pondělní dopoledne návštěvou divadelního představení „JAK SE HONZA DOSTAL NA HRAD“. Pražský divadelní soubor, který tvořili herci ze známého seriálu „Ulice“, připravil dětem milé překvapení. Na závěr je herci pozvali na pódium, kde si všichni společně zatancovali, což byl pro žáky neobyčejný zážitek.

„Člověče, nezlob se!“

Místní lidová knihovna Bělčice a školní družina ZŠ Bělčice uspořádaly ve čtvrtek 16. 2. 2012 již druhý ročník turnaje ve hře „Člověče, nezlob se!“. Soutěže se zúčastnilo 26 dětí. Hrál se ve dvou kolech. Vítězové prvního kola se pak utkali o první místa. Každé dítě prožívalo hru jinak. Některé se smálo, u jiného došlo při vyhození figurky i na slzičky. Fandit přišlo i několik maminek. Na všechny soutěžící čekala na závěr sladká odměna a na vítěze i drobné hračky. Fotografie z turnaje najdete na internetových stránkách knihovny nebo školy Bělčice.

BEZDĚDOVICE

Když rozum nad něčím zůstane stát, o to rychleji se pak rozběhne. Rozum, který zůstane stát, je v pořádku. Nesmí si sednout.

Jan Werich

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Zima, která letos v únoru opět ukázala svoji sílu, snad již svoji nadílku vyčerpala a můžeme se těšit na období prohřáté slunečními paprsky. Já bych chtěla touto cestou poděkovat všem našim spoluobčanům, kteří uklízeli sníh kolem svých domů a hlavně místostarostovi panu Jiřímu Bláhovi, který se celou zimu staral o posyp na našich místních komunikacích. Díky Vám všem jsme tu letošní zimu zvládli na jedničku. Všem, kteří se na zimní údržbě podíleli, patří velké poděkování.

Chladné a nevlídné počasí už je za námi a s přicházejícími dešti pomalu nastává jaro. Už brzy budeme moci odložit teplou zimní bundu do šatníku a vystřídat ji za nějaké lehčí oblečení. Ráno pozorujeme, jak se den ode dne dříve rozednívá a v podvečer je znát, že dny jsou čím dál delší a stmívání přichází každý den o něco později. Slunce se po zimě probouzí, i když se nám ještě moc neukazuje a ani ještě zdaleka nehřeje tak, jak tomu bude za pár měsíců, můžeme si ho čím dál víc užívat. Paprsky slunce zkrášlují ještě ponuré dny po zimě a pomalu začínají vyhřívát rozmrzlou zem a probouzet rostliny a zvířata k životu. To vše hned zlepší náladu každému z nás. Blíží se Velikonoce „svátky jara“. K Velikonoce také neodmyslitelně patří setí osení, pletení pomlázek, pečení beránků a mazanců, barvení vajíček a děti se těší na „rachání“, které se ne všude dodržuje.

Ráda bych tímto požádala občany o úpravu veřejných prostranství před svými nebo rekreačními domy sousedů, neboť jich přes zimu hodně parkovalo osobními vozidly na veřejných prostranstvích a tím poničili travnaté plochy.

V následujícím období bude obec jako každoročně organizovat svoz objemného a nebezpečného odpadu. Informace o termínu a organizaci budou zveřejněny na úředních deskách v každé části obce. Je možné též využívat služeb sběrného dvora v Blatiné, kde má naše obec uzavřenou smlouvu s TS Blatná.

Projekt „ZELENÁ OBEC“

Od května minulého roku se obec Bezdědovice stala účastníkem projektu „Zelená obec“. Tento titul může naše obec používat především díky umístění zeleného sběrného boxu na chodbě v přízemí budovy obecního úřadu. Obec na tomto projektu spolupracuje s firmou REMA systém, a.s., Praha. Účastí v tomto projektu chce obec pomoci řešit problematiku sběru a recyklace drobných elektrozařízení po skončení jejich životnosti. Malé spotřebiče většinou končí díky svému malému rozměru v běžném komunálním odpadu, což znamená velkou zátěž pro životní prostředí. Proto nám občané pomozte, drobné elektrospotřebiče třídte a přinášejte do sběrného boxu.

Co všechno do boxu patří?

Všechna nepotřebná elektrická a elektronická zařízení, která se do boxu vejdou (např. varné konvice, kávovary, toustovače, fény, holicí strojky, fotoaparáty, vrtačky, hračky, mobilní telefony, kalkulačky, myši, klávesnice, atd.). A také tužkové a knoflíkové baterie.

Co do boxu nepatří?

- Větší a velká elektrozařízení (např. lednice, pračky, počítače, monitory, atd.)
- Zářivky a žárovky
- Autobaterie

Trochu statistiky

V současné době máme 333 trvale bydlících osob v evidenci obyvatel, z toho dospělých 281 (150 mužů, 131 žen, 44 dětí ve

věku do 15 let a 8 dětí ve věku do 18 let). K zápisu do základní školy na školní rok 2012/2013 přišly dvě děti z naší obce.

Závěrem přeji všem čtenářům klidné a příjemné prožití Velikonočních svátků, hodně slunečních paprsků a spoustu dobré nálady.

Miluše Kubátová, starostka

Společenské a kulturní dění v obci SDH Bezdědovice

V sobotu 21. ledna 2012 se konala výroční členská schůze SDH ve společenském sále obecního hostince. Schůzi zahájil velitel pan Vojtěch Kupar. Poté starosta sboru pan Josef Motyka předal ocenění a čestné uznání členům SDH. Medaili za věrnost získal pan Peroutka Karel. Čestné uznání OSH Strakonice získali tyto členové: Šíp Jaroslav, Koubek Ondřej, Mourek Josef, Kupar Vojtěch, Staněk Karel ml., Vydra Petr, Vydra Josef, Scheinherr Pavel a Jícha Pavel. Diplom s poděkováním od SDH Bezdědovice obdrželi pánové Merhaut Pavel a Víták Martin. A nakonec obdržela paní Staňková Anna čestné uznání SDH Bezdědovice.

Jako každý rok, tak i letos bylo odpracováno celkem 1404 brigádnických hodin, z toho 460 pro obec.

V průběhu druhé poloviny roku 2011 byl podán podnět k využití dotací pro Požární jednotky. Tento projekt pro SDH vypracovala starostka paní Miluše Kubátová.

Velitel sboru, Vojtěch Kupar, přečetl zprávu o činnosti zásohové jednotky v roce 2011. Jednotka zasahovala celkem u 6 zásahů.

V projevu starostky obce nás paní Miluše Kubátová blíže seznámila s dotací „Nákup požární techniky pro SDH Bezdědovice“.

Po skončení valné hromady bylo přítomným členům podáváno občerstvení a po zbytek večera nám hrála kapela pana Radka Šimsí. Všichni se příjemně bavili a „tvrdé jádro“ sboru vydrželo až do ranních hodin.

Hasičský ples

Další akcí byl tradiční hasičský ples, který se konal v sobotu 25. února. Jako každý rok nám hrála kapela Scéna ze Strakonice pod vedením pana Juzka. Účast byla velká a myslím si, že se všem přítomným velice líbilo. A jako vždy jsme tančili a pili až do ranních hodin, někteří až do ranního rozbřesku. Tímto bych chtěla poděkovat všem sponzorům, kteří přispěli a podpořili tak činnost našeho sboru.

MDŽ v Bezdědovicích

Dne 10. března uspořádalo SDH pro naše ženy MDŽ. Každá žena nám přinesla ochutnat výrobky ze své kuchyně, ať už to bylo sladké nebo slané.

Jako loni i letos byl pro přítomné připraven bohatý program. Na začátek nám zatancoval Taneční kroužek malých tanečnic pod vedením paní Dany Strnadové. Také nám novou sestavu předvedla příprava mažoretok z oddílu Blatenské mažoretky. Pak nám děti z Bezdědovic zarecitovaly několik básniček a poté rozdaly přítomným ženám přáníčko a kytičku. Jako hlavní hřeb večera bylo pro přítomné ženy připraveno vystoupení, které si připravili muži z SDH. Předvedli nám „Spartakiádu“ na skladbu Poupata. Všem ženám se vystoupení velice líbilo. Večer nám hrála kapela pana Koubka. A jak to u nás bývá, opět se akce protáhla až do rána.

*Za SDH Bezdědovice
Anna Staňková*

Dětský maškarní bál

V neděli 26.2. 2012 se konal od 13:00 hodin ve společenském sále obecního hostince v Bezdědovicích tradiční dětský maškarní bál. První masky se začaly scházet už kolem půl jedné. Během

chvíle byl sál zaplněný dětmi ve velmi zajímavých a pěkných maskách. Celé odpoledne uváděla paní Anička Scheinherrová za hudebního doprovodu DJ Vládi Drába. Pro děti byly připraveny různé hry, soutěže, písničky a tanečky. Za účast v soutěži děti obdržely drobné dárky, sladkosti a domů si odnesly nafukovací balónky. Odpoledne se vydařilo, bylo plně zábavy, smíchu, radosti a spokojenosti. Účast byla opravdu hojná a o to víc se nechtělo věřit, že už je čas jít domů. Všechny děti odcházely s úsměvem na tváři a příjemně unavené. Doufáme, že i příští rok se sejdem v tak hojném počtu. Bál pořádaly, tak jako každý rok, členky ČČK ve spolupráci SDH a obecním úřadem. Zastupitelstvo děkuje všem, kteří se podíleli na přípravě této akce.

Text a foto Alena Vestfálová

Křížová sedma

V sobotu 14.1. 2012 se hrál v bezdědovickém obecním hostinci již pátý turnaj v křížové sedmce. Turnaje se zúčastnilo 9 dvojic. Průběh turnaje byl velice vyrovnaný, proto bylo po všech odehraných zápasech několik dvojic se stejným počtem bodů. Vítězem turnaje se stala dvojice FEJTLOVÉ i když měla 6 vítězství jako druhá dvojice ALOE, ale vyhrála vzájemný zápas. Na třetím místě skončila dvojice SLAVIE s 5 vítězstvími. Všechny

dvojice obdržely za umístění věcné ceny a vítězná dvojice navíc obdržela pro každého pohár, pro všechny zúčastněné bylo přichystáno občerstvení. Turnaj se povedl. Těšíme se již na další turnaj.

Text a foto: Alena Vestfálová

Stolní tenis - čtyřhra

V sobotu 11.2.2012 v bezdědovickém obecním hostinci konal tradiční „Turnaj ve stolním tenisu – čtyřhra“. Zúčastnilo se 11 dvojic, které byly rozděleny do dvou skupin. Po sehrání všech zápasů ve skupinách se rozehrály vyřazovací souboje. Z těchto zápasů vzešly čtyři dvojice, které se utkaly o postup do finále. Do finále se probojovaly dvojice Z+H a Bezdědovice. O třetí

místo hrály dvojice Káčátka a Kapřici. Na prvním místě skončila dvojice Z+H z Chobota, ve které hrála jediná žena v turnaji. Druhé místo obsadila dvojice z Bezdědovic ve složení Petr Vydra a Josef Mourek, třetí skončila dvojice Káčátka ve složení Ota Burian ml. a Petr Mazanec. Na čtvrtém místě se umístila dvojice Kapřici ve složení Ota Burian st. a Kapr a na páté místo skončila dvojice Končáci ve složení Jarda Suchánek a Karel Staněk. Za svá umístění dvojice obdržely věcné ceny a první tři navíc poháry, které věnoval Josef Vydra. Nejstarším hráčem byl jeden z hlavních organizátorů Ota Burián st. Pro všechny zúčastněné bylo připraveno občerstvení. Všichni už se těší na další podobnou akci.

Text: Alena Vestfálová

Setkání fotbalistů Sokola Drahenický Málkov.

V soboru 18.2.2012 se v bezdědovickém obecním hostinci pořádalo historické „Setkání fotbalistů Sokola Drahenický Málkov“. Sešlo se zde 28 bývalých hráčů družstev žáků a mužů. Toto setkání se uskutečnilo po dlouhých 35 letech od ukončení činnosti fotbalistů Sokola Drahenický Málkov. Na začátku všichni zúčastnění uctili minutou ticha památku spoluhráčů, kteří tohoto setkání nedožili. Pro přítomné bylo připravené hlavní organizátorem Otou Burianem st. občerstvení (guláš a topinky) a pro dobrou náladu hrála k poslechu živá hudba. Všichni zúčastnění byli se setkáním spokojeni a těší se na další podobnou akci.

Text: Alena Vestfálová

A na jaké akce se můžete těšit !

- sobota 7.4. od 10:00 hodin Velikonoční turnaj v nohejbale trojic
- sobota 2.6. Dětský den v Jamách, pořadatel SDH
- sobota 16.6. zájezd do Českého Krumlova, otáčivé hlediště, hra Dekameron, v případě zájmu občanů ze sousedních obcí, volejte prosím tel.č. 723 636 487.

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Provoz hřbitova v Paštikách

Stav peněžních prostředků k 1.1.2011 byl 5.763,00 Kč (Příjmy: příspěvek obce Chlum 7.000,00 Kč, pronájem hrobů – smlouvy 1.000,00 Kč. Výdaje: dohody - sekání 3.39,00 Kč, nákup služeb - odvoz odpadu - 13.957,20 Kč)

Stav k 31.12. 2011 byl mínus 3.333,20 Kč (Výšší výdaje 17.096,20)

Sestavila Vestfálová

Dne: 19.2. 2012

Ceník - Pohřebnictví platný od 1.12.2011

A – Hřbitovní poplatky:

A 01 – pronájem jednohrob a hrobka	1200,- Kč / 10 let
z toho: nájem 150,- Kč	1050,- Kč služby
A 02 – pronájem dvojhrob a dvouhrobka	2000,- Kč / 10 let
z toho: nájem 250,- Kč	1750,- Kč služby
A 03 – pronájem trojhrob a trojhrobka	2800,- Kč / 10 let
z toho: nájem 350,- Kč	2450,- Kč služby
A 04 – pronájem sklípku do 1m2	800,- Kč / 10 let
z toho: nájem 25,- Kč	775,- Kč služby
A 05 – pronájem sklípku 1,5 m2	900,- Kč / 10 let
z toho: nájem 38,- Kč	862,- Kč služby

V pronájmu hřbitovních míst je zahrnut odvoz odpadu, zajištění opravy studny, nákup konví na zalévání, údržba přístupových cest, prořezávání stromů, sekání trávy pouze podél cest, údržba a vysazování zeleně, úklid spadaneho listí, opravy laviček.

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

BŘEZÍ

Obec Břeží – něco z historie

Obec vznikla v dávné minulosti v lesnaté a pahorkaté krajině na jih od 827 m vysoké hory Třemšín, která je dominantou jižní části pohoří Brdy, a na sever od úpatí severní části Šumavy. Původní osadníci přicházeli patrně z osady Borek, která je doložena již v roce 1398. Z nějakých důvodů, které nejsou přesně známy, obyvatelé Borku přicházeli do míst dnešního Břeží a začala tak vznikat nová ves. Z Borku zůstala dodnes jediná chalupa č. p. 45. Nejstarší doložená zpráva o obci Břeží je z roku 1473. Růst vsi kulminoval v roce 1890 počtem 377 občanů. V současné době žije ve Břeží pouze 74 stálých obyvatel. Mimo ně dojíždí nepravidelně do svých chalup celá řada chalupářů s celými rodinami, a tak doplňují ubývající původní obyvatel.

Zajímavost, o které se chci zmínit:

V širokém okolí se říká obyvatelům Břeží „HRČÁNI“. Proč? V dobách roboty měli zdejší sedláci povinnost robotovat v Roželově, kam dojížděli a který byl jako Břeží součástí rožmitálského panství, které bylo od roku 1623 majetkem pražského arcibiskupství. Zajímavé je, že kolem roku 1710 zakládala vrchnost v Roželově nový hospodářský dvůr, jemuž padly za oběť některé dosavadní selské grunty a někteří z roželovských sedláků se přestěhovali do Břeží.

Pro zajímavost je uveden popis selského gruntu v Břeží čp. 12 (po přečíslování v roce 1807 nebo 1808 čp. 14), který je v Břeží dodnes. K hospodářství patřilo v roce 1790 cca 26,5 jitra (něco přes 15 ha) polí a 9,5 jitra (cca 5,5 ha) luk, dále:

1 pár koní	v hodnotě 50 zlatých
1 pár volů	46 zl.
1 kráva	10 zl.
1 dvouletá jalovice	6 zl.
1 prase	1 zl. 30 krejcarů
2 ovce	4 zl.
1 vůz	15 zl.
1 pluh se železy	1 zl.
1 řezací stolice	1 zl. 15 kr.
1 podpínák	30 kr.
1 hrabice s kosou	1 zl.
2 travní kosy	30 kr.
5 srpů	30 kr.
1 hnojní vidle	18 kr.
1 velká a 1 malá sekera	45 kr.
1 motyka	15 kr.
celkem	139 zl. 48 kr.

Z hospodářství se roku 1790 musela odvádět pravidelná roční kontribuce (daň státu), která činila 20 zlatých a 54 krejcarů, dále roční výkup z roboty ve výši 29 zl. a 14 ½ kr. a faráři 1 zl. a 6 ¾ kr.

Dále měl hospodář povinnosti např. vůči své matce. Musel jí zaopatřit a v případě, že by nebyla spokojena, tak jí musel dát vejminěk, který ročně činil 1 strych pšenice, 4 strychy žita, 4 strychy ovsa, 1 strych hrachu, 1 strych ječmene a 1 krávu a píci.

O deset let později, roku 1800, měli sedláci z čp. 12 mimo jiné tyto povinnosti:

- 1) Každoročně platit do vrchnostenského důchodu o sv. Jiří 1 zl. a 21 ¼ kr. a o sv. Havlu také 1 zl. a 21 ¼ kr.
- 2) Každoročně dávat jako desátek bělčickému faráři něco žita, ječmene a ovsa.
- 3) Dávat hvozďanskému učiteli po 2 snopech žita, ječmene, a ovsa.
- 4) Robotovat 3 dny pěší roboty, nebo se z roboty vykoupit. Robotovat nemusel přímo hospodář, ale kdokoli z jeho domácnosti včetně čeládky.

Zvonička v křišťálu jinovatky v Březí, foto Karel Malý

Až do roku 1848, kdy byla robota zrušena, jezdili sedláci ze Březí robotovat na hospodářství rožmitálského panství do Roželova. Při ranní cestě za prací, jak jeli po kamenité cestě, kola rachotila, těžké povozy hrčely a v Roželově usedlíci vstávali a říkali: „Hrčáni jedou.“ Toto zůstalo jako přezdívka od celého okolí dodnes. Občané ze Březí to však nepovažují za přezdívku a k tomuto pojmenování se hlásí, neb naši dávní předkové tímto dávali najevo, i když museli robotovat, svoji pracovitost, která dodnes ve Březí platí. I za soukromého hospodaření až do roku 1956 (2. 3. 1956 bylo založeno JZD) pracně a s veškerou pílí obdělávali těžko obdělávatelná políčka v pahorkatém terénu katastru obce

Březí. V tu dobu pomocí malé mechanizace, ale rozhodující byla především práce lidská, která se prováděla pod širým nebem za příznivého i nepříznivého počasí. Všem těmto, i těm, kteří už mezi námi už nejsou a podíleli se na obhospodařování polí a luk v okolí Březí, patří uznání. Dík a čest jejich památce.

Povinnost robotovat, která trvala až do roku 1848, je znázorněna ve znaku obce zlatým ráfovým kolem, jako symbol zemědělství. Další událost, která se týká zemědělství v obci Březí, připomíná tříjetelka, ale o tom až někdy příště. Znak byl obci přiznán parlamentem České republiky a dne 5. 3. 1996 předán předsedou poslanecké sněmovny PhDr. Milanem Uhdem. V té době bylo Březí nejmenší obcí s vlastním znakem v naší republice.

Karel Malý, Březí

ČEČELOVICE

Pomístní názvy jednotlivých lokalit v obci Čečelovice

V 19. století byla obec rozdělena na několik částí a jednotlivé části byly pojmenovány následně – V koutech (6 čísel), U křížku (7 čísel), V Masných krámech (zde žili nejchudší lidé z obce, jedli psi a kočky), U školy (3 čísla, od r. 1910 72,70 a 73). Dodnes se používá označení ze starých katastrálních map pro některé místní lokality – místní poloha: Na jamkách, Na strhancích, Za humny, V klínech, Pode vsi. Při silnici k Záboří byla po pravé straně jména: Na pasece, Prokutince, Boleniny, les Pětniců. Po levé straně: Prokutince, Dlouhá hora a Mejta. Při silnici k Slivonicům byly po levé straně Trávníky a po pravé straně Za školou. Při cestě do Lnářského Málkova byly po levé straně pozemky: Na křížku, Pod strání, U slatiny, Meletín, Kraštice a Jamky, po pravé straně pak U bráha, Škalnice, Homola, dále od cesty U dlouhé, Pod kovárnou, Pod černířem, Zadkova, Vosečka, Vrbice, Hnilice, Míchovka, Království, Iví, Brodce, dále k Záboří Strance a Postánov (V horách). Při cestě do Mečíchova byla Křivířka, Náklada, Jeseň, Na doubravce, Ouvratiště, Strouha, opodál Koží hrb, Březina dolejší a Na ostrovech, po levé straně cesty pak v Klínech, Hlupín, Vobrové, Březina hořejší, Třebiště, Mrázův les a Zahradka. Při cestě do Kátovska je Hůrka, Na planině, Vosova a při katastru zábořském Blanina.

Z cesty do Lnářského Málkova je krásný pohled na krajinu blatenskou, z vrchu Žďárku vysokého 582 m nad mořem je pěkný pohled na krajinu strakonickou a horažďovickou, olemovanou šumavskými velikány. Ve Žďárku je skupina balvanů nazvaná „Kočíčí kamna“.

Pověsti z Čečelovic

K historii obce a jejich občanů se váží i tři pověsti, které velmi rád vyprávěl pan František Hakr z čísla popisného 28.

1. pověst: Kdo to byl?

Čečelovice jsou na vršku a mnoho vody tam není. Žádný potok, jen několik rybníčků, které nestojí ani za řeč. Zato pohled na šumavské velikány je rozkošný. Ve Žďárku je skupina balvanů nazvaná „Kočíčí kamna“. Pod Žďárky jsou 2 rybníčky, které patřily před léty jednomu majiteli (Rachovi). Pásávali se tam v noci koně. Jednou vyšla z dolejšího rybníčku postava a kráčela při měsíčku po louce, k rybníku hořejšímu. Koně zvedli hlavy a frkali. Pasák v domněni že je to majitel té louky pravil: „Pepíku, co tu děláš?“ Ten neodpovídal a šel dále k hořejšímu rybníčku. Tam „žbluňk“ a postava se ztratila. Byl to zřejmě vodník. Koně se lekli a pasákovi utekli domů.

Koně zvedli hlavy a frkali. Pasák v domněni že je to majitel té louky pravil: „Pepíku, co tu děláš?“ Ten neodpovídal a šel dále k hořejšímu rybníčku. Tam „žbluňk“ a postava se ztratila. Byl to zřejmě vodník. Koně se lekli a pasákovi utekli domů.

2. pověst: Přendávání mezníků

Za dávných časů hleděli hospodáři mít co největší pozemek, aspoň o brázdu. Proto jeden hospodář, aby si zvětšil svoje pole, popondával v noci mezníky. Po smrti však neměl v hrobě pokoj. V noci chodil po polích a volal: „Kam dam, kam dam, kam dam...“ Lidé se báli a nikdo mu neodpovídal. Utíkali raději domů. Jednou tam šel nějaký opilec a na tato slova odpověděl: „Kdes vzal, tam dej!“ Hlas moc děkoval, že na ta slova čeká dlouhá léta a tímto že je osvobozen. Od těch dob se tam hlas popondavače mezníků neozval.

3. pověst:

Další pověst vypravuje, že jeden chalupník – pytlák měl knihu, když v ní začal číst, přivolal čerty. Vždy jim musel dát nějakou práci, hlavně nahnat zajíce ke střílení nebo ryby k nachytání. Jednou v neděli odešel do kostela. Kluci vyndali knihu a začali v ní číst. Čerti se sbíhali a práce žádná. Starý přišel z kostela a byl překvapen množstvím čertů. Poslal je rozházet kúpata hnoje u Kátovského dvora. Knihu zavřel a uložil tak, aby k ní kluci už nikdy nemohli.

Výňatky z knihy
600 let obce Čečelovice, 1412 - 2012

HAJANY

ČARODĚJNICE 30. 04. 2012 V HAJANECH

Od 17,00 hodin stavění májky u hospody

- > Od 18,00 hodin
DENI & MÍLA SIMANDLOVI -
přirozená komunikace s koněm
- > Pro děti možnost svezení na koních
- > Opékání buřtů

Od 19,00 hodin budou hrát k tanci a poslechu Š-UMÍCI

ODPADY**Náklady na likvidaci odpadu za rok 2011:**

Technické služby – odvoz popelnic	48.902,40 Kč
Technické služby – odvoz tříděného odpadu	16.584,00 Kč
Technické služby – odvoz kontejneru	1 534,40 Kč
Technické služby – stavební materiál	1.249,60 Kč
ECO-F – odvoz nebezpečného odpadu	6 786,00 Kč
CELKEM	75 056,40 Kč

Příjmy za odpady v roce 2011:

Příjmy za odpad od poplatníků (občanů)	59 933,00 Kč
Příjmy za tříděný odpad od EKO-KOM	11 812,50 Kč
CELKEM	71 745,50 Kč

Maškarní bál v Hajanech

Dne 11. února se od 14 hodin uskutečnil maškarní ples v Hajanech, v místním sále hajanského obecního domu. Jak už je zvykem, byla zde velmi bohatá tombola, a každý měl šanci něco vyhrát. Tento rok jsme vzaly organizaci maškarního plesu

do vlastních rukou my - Julie Jestřábová, Anna Venclová a Milada Stulíková, dívky z Hajan, které si chtěly vyzkoušet, jaké to je uvádět maškarní ples. Nic lehkého to určitě není, ale my jsme to zvládly docela dobře. Měly jsme připravené zajímavé soutěže a byla zde velmi oblíbená soutěž v jedení koláčů. Samozřejmě každý ples musí mít nějakou muziku, aby si masky i „rodiče“ mohli zatancovat a tu nám poskytl Tomáš Andrlík. My jsme se zhostily i funkce barmanek, kde nám velmi pomohl Matěj Zíka, který byl vrchní barman. Bylo zde spousta masek a všechny byly

moc hezké např. princezny, motýlci, čarodějnice atd. A objevil se nám v Hajanech i Santa claus. Maškarní ples skončil asi v 16,30 hod.

Masky se rozešly domů a my jsme se daly do úklidu. Doufáme, že budeme moci moderovat i příští maškarní ples a že se malým i velkým líbil.

Julie Jestřábová, Anna Venclová, Milada Stulíková

HORNOSÍN**Sraz rodáků a posezení s přáteli v Hornosíně**

Obec Hornosín si Vás dovoluje pozvat na sraz rodáků a posezení s přáteli, které se koná dne **5.5.2012**. Hlavním bodem programu bude slavnostní mše spojená se svěcením znaku a vlajky, prohlídka zrekonstruované kapličky sv. Floriána. Program celého odpoledne naleznete na www.hornosin.cz.

Představujeme nově opravené křížky v obci Hornosín (1. část). Opravy byly provedeny panem Petrem Štěpánem a jeho spolupracovníky v roce 2011, financování proběhlo z části z dotace poskytnuté Ministerstvem pro místní rozvoj.

*Kříž ku Kocelovicům,
foto Lukáš Vokroj*

Kříž u cesty ku Kocelovicům

(zdroj: kronika obce Hornosín)

V roce 1897 postaven byl kamenný kříž na vršku u cesty ku Kocelovicům, blíže domku č. 32. K uhrazení nákladu věnovalo obecní zastupitelstvo cestovné 6 zl. 40 kr., které mělo obdržeti na cestu ku slibu do Blatné. Dále přispěl každý občan dle své možnosti, takže celá sbírka vynesla 30 zl. 50 kr. Kříž stál 27 zl. 50 kr. a za zbytek koupěn do kaple zvonek ku oltáři.

V témže roce zasazeny byly 4 javory ku zmíněnému kříži.

Kříž „Na pastouškách“ (zdroj: kronika obce Hornosín)

Dne 21. prosince 1918 vítala osvobozená Praha a s ní celý národ tatíčka legionářů, tvůrce naší svobody, vítěze nad Habsburky a rakouskou tyranii, našeho velikého bojovníka duchem, Masaryka. Národ připravil tomuto velkému synu uvítání, jakého Praha ještě neviděla. Jízda jeho z nádraží na hrad byla triumfální. S ním přijeli do vlasti první naši legionáři. Po nich vraceli se další a to ještě v letech 1919 a 1920.

Na památku toho postaven byl na obecní pastvině zv. „Na pastouškách“ z popudu starosty Františka Vonáška kamenný kříž a na něm umístěna tabulka s nápisem „Na památku šťastného návratu vojáků ze světové války“.

Kamenné součástky kříže zhotovil Václav Hájek, též kuny k ohradě, úplně zdarma. Při stavění pomáhal Václav Vonášek č. 16, který též zřídil kolem dřevěnou hradbu.

Výzva

Obrácíme se na pamětníky, kteří znají důvod postavení dalších křížků v obci, u kterých není zmínka v kronice obce, aby nám tuto informaci sdělili.

Děkujeme. OÚ Hornosín

*Kříž Na Pastouškách,
foto archiv obce*

KADOV

BESEDY, KTERÉ JINDE NEUSLYŠÍTE:

15. 4. Linda Olšarová - AROMATERAPIE a její léčebné účinky

- Začátek 19,00 hodin.
- Změna programu vyhrazena, pokud není uvedeno jinak, vstupné je dobrovolné, občerstvení zajištěno.
- Rezervace míst a informace na tel.: 724119332, nebo na www.vrbno-ubytovani.cz
I vy si můžete náš sál zadat pro svoji akci.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Každý člověk je samostatný svět. Není do něj jiné cesty, než přes most lásky....

Johann Wolfgang Goethe

Myslím si, že jsem téměř vše podstatné napsala již v úvodním slově tohoto čísla. Ještě k odpadům bych chtěla sdělit, že svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu proběhne ve správním území obce Kadov v polovině dubna, čekám na potvrzení svozové firmy. Svoz komunálního odpadu již od března probíhá každé sudé pondělí.

A o čem víme, že se chystá?

- **Neděle 8. 4.** Velikonoční „pinčes“ v bývalé škole v Kadově
- **Pátek 13. 4.** Večery u krbu v Hospodě ve Vrbně
- **Pondělí 30. 4.** Tradiční stavění májky s lampionovým průvodem a pálením čarodějnic
- **Pátek 11. 5.** Večery u krbu v Hospodě ve Vrbně
- **Sobota 19. 5.** Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově
- **Sobota 2. 6.** Dětský den ve Vrbně

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich nových stránkách www.kadov.net

S plachetnicí na Antarktidu

Libor Mertl poutavě vyprávěl o Antarktidě

V sobotu 25. 2. 2012 proběhla od 18,00 hodin v tělocvičně bývalé školy v Kadově opravdu velice zajímavá přednáška s panem Liborem Mertlem. Pan Mertl nám poutavě vyprávěl, jak se dostal od klukovského snu na plachetnici a na Antarktidu. Mezi řeči

nás provedl fotografiemi i krátkými filmovými ukázkami bouřlivými vodami oceánu, tajemným tichem vzdálené ledové země i letoviskem tučňáků ... Bylo to opravdu velice příjemné a zajímavé ... a prý se chystá další výprava (o:

vt

Dětský maškarní bál se konal v sobotu 18. února 2012 v tělocvičně bývalé školy v Kadově. K řádění dětí hrála kapela Z Vršku. Děkujeme všem sponzorům, kteří přispěli na ceny pro děti a všem lidičkám, kteří přiložili ruku při přípravě, realizaci i při úklidu po akci...

vt

Dortik pro účastníky dětského maškarního bálu v Kadově upekla paní Čelková z Dobšic

Dětský maškarní v Kadově, foto Marcela Neumannová

Dětský maškarní v Kadově, foto Marcela Neumannová

KOCELOVICE

Poštovní holubi z Kocelovic

Radost nám v životě přináší různé věci, láska, rodina, přátelé...., ale znáte to, jednou je lépe, podruhé hůře. Téměř jistým zdrojem radosti a potěšení je však pro každého pracovitého

člověka pořádný koníček. V případě pana Josefa Vonáška z Kocelovic nejde ani tak o koníčky jako o holuby. Již od roku 1975 chová poštovní holuby. V současné době jich ve voliérách na dvorečku poletuje 110. A nejsou to holubi ledajací, někteří pocházejí z Belgie – kolébky chovných holubů. Jako je Anglie kolébkou fotbalu, Belgie je „holubí velmocí“. Co zahrádka, to holubník.

Poštovní holub se dožívá 12 - 13 let, pokud se nestane obětí dravců nebo ho nepostihne nějaká nehoda. Holubice obvykle sedí na vejcích 17 dní a po 14 až 28 dnech krmení holoubat opět snáší další jedno až dvě vejce. Výživa holubů je složitá a finančně nákladná záležitost, protože minerální doplňky a přísady v ní nesmí chybět. Chovatel také musí provádět opakované očkování formou vakcín v pitné vodě.

Od dubna začíná opeřencům trénink. Postupně jsou vyváženi do stále vzdálenějších míst, odkud se samostatně vracejí domů. Od června začínají pravidelné víkendové závody. Holubi jsou vypouštěni z různých měst v západní Evropě. Z nejvzdálenějšího

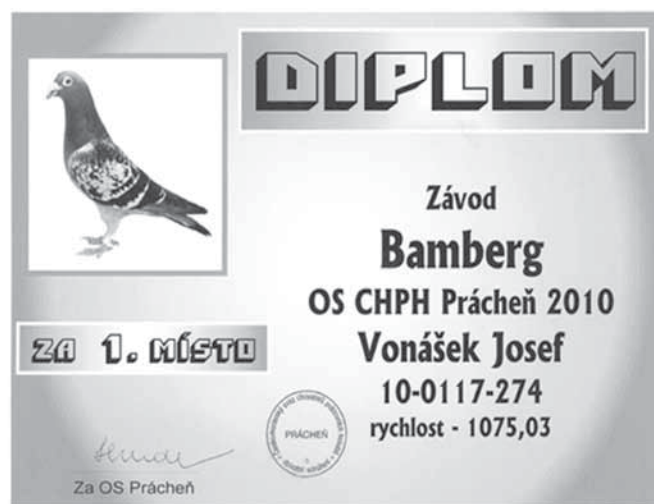

Ostende to mají domů 822 km. Nejrychlejší jsou schopni uletět 800 km za 8 hodin. Nejnebezpečnější trasu musí zvládnout při startu v Cáchách, kde jsou jejich navigační schopnosti rušeny radary, takže se jich bohužel řada nevrátí. Chovatel je potom marně vyhlíží na dvorku a musí se smířit s jejich ztrátou. Pokud holub v pořádku doletí, majitel mu rychle stáhne registrační kroužek z nohy a vloží ho do speciálních hodin, kde se registruje čas doletu. Ten se pak hlásí na středisko, aby mohl být určen vítěz. Do výsledkové listiny se počítá prvních dvacet soků, kteří vzlétli ke vzdušnému klání. Ze vzdálenosti a času doletu se vypočítává rychlost, ta rozhoduje. Někdy se stane, že unavený cestovatel místo do

holubníku zamíří na strom nebo na střechu a čas běží ... Nervózní majitel se pak snaží rychle se dostat ke kroužku a láká holuba dolů.

Pan Vonášek získal v loňském roce první a druhé místo za chov holubů ročníku 2010 a může se pochlubit více než padesáti poháry za vítězství z různých závodů. Patří mezi nejúspěšnější holubáře sdružení Prácheň. Zatím se naštěstí těší dobrému zdraví, ale už teď ví, že jak půjde čas, nebude se muset o osud svého chovu obávat, neboť jeho syn Roman už stejnému koníčku také dávno propadl. V Kocelovicích bude tradice chovatelů poštovních holubů pokračovat.

Počasí v lednu a únoru podle údajů meteorologické stanice v Kocelovicích

Leden 2012 byl až téměř do samého závěru teplý, vlhký a protože se nevytvořily inverzní situace s mlhami, byl i slunečný. Průměrná teplota byla +0.5 st.C (normál je -2.1 st.C), srážky byly 66.2 mm (normál je 33.9 mm) a slunce svítilo 70.1 hod (normál je 54.2 hod). V závěru měsíce k nám začal kolem mohutné tlakové výše nad Ruskem proudit velmi studený vzduch a teploty šly rychle dolů. Nejvyšší teplota v lednu byla 2. a to 11.4 st.C, nejnižší pak 27. -9.0 st.C. Největší srážky byly 19.1. a to 14.0 mm, nejvíce sněhu bylo 19. a to 7cm. 15 dnů bylo se silným větrem s největším nárazem 5. s hodnotou 27.2 m/sek = 97.9 km/hod.

Únor 2012 měl opačný ráz než leden. Až do poloviny měsíce trvalo silně mrazivé počasí, pak se trochu oteplilo a teploty postupně vystoupaly nad nulu. Srážkově byl únor mírně podnormální a sluneční svit mírně nadnormální. Průměrná teplota byla -4,8 st.C (normál je -1.0 st.C), srážky byly 17.4 mm (normál je 27.3 mm) a slunce svítilo 103.6 hod (normál je 85.8 hod). Nejvyšší teplota v měsíci byla +9.4 st.C 29. a nejnižší -21.0 st.C dne 12.2. Rekord stanice překonán nebyl, ten je -22.7 st.C 13.2.1985 Nejvíce sněhu leželo 17.2. a to 9cm. Únor již tak větrný nebyl, přesto 16.2. dosáhl v náraze rychlosti 24.2 m/sek = 87.1 km/hod. Celkově byl únor 2012 od roku 1976 třetí studenější. Rekord drží únor 1986 s průměrnou teplotou -7,8 st.C.

Celkově lze zimu 2011/2012 hodnotit jako mírnou s výrazným mrazovým obdobím od konce ledna do poloviny února.

*Vladimír Kovář
Meteorologická stanice Kocelovice*

Jak jsme v Kocelovicích vynášeli basu

V oblastech, kde dosud řádně udržují lidové zvyky, oplakávají konec Masopustu opravdu na poslední chvíli - až v úterý před Popeleční středou. Jako by si chtěli užít radovánek až do poslední vteřiny. U nás jsme se již přizpůsobili možnostem běžného týdne a rej masek vyrazil do ulic v sobotu.

Masopustní hororové masky

Letos se sešlo 26 maskovaných nadšenců a až do pozdního odpoledne obcházeli ves za doprovodu dvou statečných harmonikářů. Občané mohli obdivovat roztodivné maskary, bytosti hororové (gangstery, mumii a zabijáky), pohádkové (vílu Amálku, čarodějnici, čerta, rytíře, klauna), pracující lid (zahradníci, zlatokopky, stavitele),

Masopustní sličná Ženicha a pan Nevěsta

nejkrásnější však rozhodně byli roztožení novomanželé pan Nevěsta se sličnou Ženichou. Podivuhodní návštěvníci dostali všude občerstvení, někde si i zatancovali, a tak se není co divit, že ukončili loučení s Masopustem v naší hospůdce již značně znavení.

Týden nato se konaly v Blatné Šibřinky, kde kocelovičtí kdysi získávali čelná umístění v soutěži masek jak za nápadité kostýmy, tak za bohatou účast. Letos si naše omladina zvolila masky pierotů a mohli jsme obdivovat různé černobílé kombinace nejen na kostýmech, ale i v líčení. Nicméně bohužel stejně jako vloni jsme se na „bednu“ nedostali. Zvítězil „Přechod pro chodce“.

Dana Hanušová Kocelovice

Ze společenské kroniky:

V lednu a únoru oslavily významné narozeniny tyto kocelovické občanky:

Paní **Miloslava Kučerová** se v lednu dožila 82 let.

Paní **Anna Lukášová** se v únoru dožila 84 let.

Oběma dámám gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

LAŽÁNKY

Vzdělávání na Blatensku 2011 - 2012

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí.

Obec Lažánky nabídla SOB u využití velký sál v nově vybudované víceúčelové budově k uspořádání vzdělávací akce. Proběhla již třetí část „Práva obecních samospráv v praxi“ s lektorem JUDr. Vladimírem Novotným.

Vzdělávací akce je podpořena finanční dotací prostřednictvím MAS SOB. Částka, kterou má SOB na tuto akci přislíbenou, je tvořena 80% z Evropské unie a 20% z národních zdrojů. Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí.

SOB děkuje obci za bezplatné poskytnutí prostor a samozřejmě děkuje i za pomoc při organizaci.

Radka Vokrojová

Vzdělávání na Blatensku, lektor JUDr. Novotný

LNÁŘE

Tvrz Lnáře zve na společnou výstavu prací klientů

Domov Petra Mačkov
a
DOZP Osek

27. 4. - 28. 5. 2012

„Když ruku vede srdce“
Výstavu zahájí 27.4. 2012 ve 14hod.
hudebním vystoupením
Mačkovské kočky a kapela Osečanka

Otevírací doba:
Pondělí – pátek, 12 - 16

Tvrz Lnáře srdečně zve na výstavy

12.3. – 12.4.2012

„Jaro je tady“

Velikonoční dekorace, kraslice a perníčky

27.4. – 28.5.2012

„Když ruku vede srdce“

Společná výstava prací klientů Domov Petra Mačkov a DOZP Osek

30.5 – 27.6.2012

Emil Hoda - „Miniaturní svět v láhvi“ a

Jitka Jarešová - „Letní putování“
Keramické obrázky z Jižních Čech

29.6. – 3.8.2012

„Byl tu sládek“

Historické pivní lahve
Výstavu zahájí autor Encyklopedie pivovarů Pavel Jákl přednáškou
„Historie pivovarů na Blatensku“

6.8. – 29.9.2012

„Říše loutek“

Loutky a pohádkové scény loutkového divadla z Prahy

24.8. – 26.8.2012 Tradiční výstava jiřin

Tvrz Lnáře

srdečně zve do galerie

od 12.3. 2012 do 12.4.2012

na výstavu velikonočních dekorací, kraslic a perníčků

„JARO JE TADY“

Otevírací doba
pondělí - pátek
12 - 16

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LNÁŘE

Zimní olympiáda

Během několika mrazivých zimních dnů a letošní sněhové nadílky jsme si s našimi školáky užili zimních radovánek až do sytosti. Všichni jsme se těšili na již tradiční zimní olympiádu. Děti s vytrvalostí a nadšením sobě vlastním bojovaly o prvenství ve sjezdu a slalomu na bobech a lopatách. Vítězové byli odměněni medailemi a pěknými diplomy. Doufáme, že i ti, co se neumístili na předních místech, si domů odnesli dobrý pocit z příjemně stráveného dopoledne.

Liduška s diplomem

Bludišťák

31. leden se stal i pro naše prvňáčky dnem neopakovatelným, protože jim paní učitelka předávala jejich úplně první vysvědčení. Na rozzářené oči šikovných žáčků z vysvědčení, na kterých se to hemžilo jedničkami, byla radost pohledět. Abychom tento den náležitě oslavili, po velké přestávce jsme se všichni přemístili do tělocvičny, kde paní vychovatelka rozdělila soutěžící, kterými byli zástupci jednotlivých ročníků, do skupin. Netrpělivě jsme očekávali průběh vědomostní a dovednostní soutěže Bludišťák. Soutěž měla zdařilý a napínavý průběh. Na „své“ si přišly i paní učitelky, které měly čínskými hůlkami sníst přidělenou porci rýže. Snaha sice byla, ale s příborem by to bylo jednodušší.

Maškarní ples

25. února se do Kulturního domu Lnáře sjely nejen lnářské děti, ale i děti z okolních vesniček, aby si zasoutěžily a zatančily při maškarní reji. Mohli jsme vidět nejrůznější masky, od krásných princezniček a motýlků až po bojovné a neohrožené rytíře. Celé zábavné odpoledne uváděla a pro děti soutěže připravila paní učitelka Jaroslava Boušová ze Lnář. O hudební produkci se i tentokrát velmi pěkně postaral Tomáš Andrlík z Blatné. Překvapením pro všechny přítomné bylo několik tanečních vystoupení v podání Kačky, Kristýny a skupiny country tanečníků. Poděkování patří všem ochotným a štedrým sponzorům, kteří přispěli svým finančním nebo věcným darem do tomboly. Velký dík však patří také všem zástupcům Sdružení rodičů při ZŠ Lnáře, pod vedením předsedkyně paní Jany Kebrlové, díky jejichž snaze, trpělivosti a ochotě se i letos maškarní ples opravdu vydařil.

1. března pokračovali lnářští školáci v maškarním rejdní v tělocvičné škole. Prostoru pro tanec a soutěžení měli všichni

Všechny školní maškary

dost. Sladké dobrůtky pro šikovné kluky a holky byly určitě velkým lákadlem.

Zápis

V úterý **14. února 2012** bylo v naší školičce opravdu rušno, všichni školáci se nemohli dočkat kamarádů z mateřské školy, kteří byli pozváni k zápisu. Jako každoročně předškoláky celým zápisovým odpolednem provázely postavičky z pohádky. A nebyli to ledající pohádkoví hrdinové, ale přímo krásná Sněhurka v podání Nastěnky Samochvalové ze 4. ročníku a sedm pracovitých a pohotových trpaslíků nebo-li čtvrtáků a pátáků. Za hudebního doprovodu paní učitelky Jany Schirlové si děti se školáky zatančily a zazpívaly. Jak jinak, samozřejmě trpasličí písničky. Všichni budoucí prvňáčci byli velmi šikovní, připravené úkoly zvládli na velkou jedničku. Za odměnu si s paní učitelkou Zdeňkou Jestřábovou vyrobili barevnou medaili s obrázkem trpaslíka a domů si odnesli dokonce i Pamětní list a spoustu drobných dárečků od šikovných školáků.

Takže, milá Sárinko a Emičko, milý Lukášku, Vašíku, Pepičku a Kubíku už se na vás všechny opravdu moc těšíme! Doufáme, že se Vám v naší malé školičce bude líbit.

Mgr. Jitka Venclová, ředitelka školy

Budoucí prvňáček Lukáš

Trocha historie – nikoho nezabije

... Dnes o SVATBĚ

(doslovná citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

Po obědě se šlo od nevěsty k domu ženichovo a hrálo se po sedmnácté. Od ženicha večer k taneční zábavě se šlo a hrálo se po osmnácté. Dvakrát za noc se šla nevěsta přestrojit a vždycky hudba před hospodu vyprovodit a pak před hospodu uvítat a hrát. To bylo dvacetkrát. Celý den byla celá vesnice na ruby obrácená a ty co zůstali doma vyhlíželi z oken, přes zeď, za vraty neb stáli na navsi a každý se snažil aby toho co nejvíc viděl a druhý den se chlubil jeden druhému kdo co viděl.

Když se dostavil čas a rodiče měli dávatí požehnání panu ženichovi měl pan řečník proslov. K tomuto úkonu se nahrnulo spousta lidí zvědavců i co na svatbě nebyli. Ten zvyk byl v každé vesnici. Byla-li nevěsta odjinud tak se tam jelo povozka a sice do r 1882 s řebříňákama a do toho několik otýpek slámy cepový a na to deky a na to se sedlo a vešlo se na řebříňák až 24 osob. Pršelo-li tak se přistrojil vůz do fasuňku z jakým se jezdilo do Plzně s ječmenem neb obilím. Nahoru se dali dřevěné ohnuté obruče konce zapíchnuté do železných ok na hořejším „pámu“. Nahoře byla šňůra a na každém obruči smyčka aby stáli rovně. Na to se dala plachta nepromokavá. Pod takovou plachtu usedla nevěsta a ostatní. Vešlo se jich tam 20 osob. V zimě do sněhu se přistrojili saně co se na nich vozil hnůj neb jiný náklad. Na saně se dala korba a do ní sláma a na to deky. Na saně se sesedlo méně než do fasuňku. Po r 1882 přišli do mody „pryčáky“ tj. lehčí vůz a na něj fasuneček na zeleno obarvený (Ještě v r 1936 se vozí na nich podsvinčata do Kasejovic na trh). Do pryčáku se dala košina trojdílná a na žluto obarvená. Kolem r 1894 přišli do mody Plzeňské bryčky se dvěma sedadlami potažený lakovaným černým plátnem. Jedno sedadlo bylo nouzový za kočím. Na takovou bryčku se jich sesedlo nejvíc 6 osob. Takový povoz dnes užívají hokynaři a potulní lidi.

Když přijel ženich k nevěstě tak se šlo s hudbou pro „droužku“ a pak pro ženu (pana řečníka společnice). Nežli se jelo od nevěsty do kostela bylo před polednem a koně dostali u nevěsty na hlavy červenobílé stuchy a fábory. Kolem r 1870 ve které vesnici měla-li býti svatba tak na týden před dostal každý mladík škole odrostlý červenobílý fáborek od nevěsty a byla-li odjinud tak stuchy poslala. Tu neděli před svatbou všichni mladíci je měli připíchnutý na límci na levé straně a takto ozdobení chodili po Lnářích. Zvyk ten byl v sousedních vesnicích.

Když se jelo do kostela tak nevěsta seděla vzadu na pravé straně a na levé družba a ženich proti nevěstě a družba proti droužce. Pan řečník seděl u kočího a jeho družka na jiném povozu a neb na tomto. Někde se zatahovalo svatbě tj. několik osob drželo provaz přes cestu na druhém konci uvázaný třeba za strom. Uprostřed na provazu pentle aby se toho koně báli a aby do toho nechtěli Někteří z těch co zatahovali nesli kořalku v odlívce a pak dávali napít i ostatním tj. ženichovi nevěstě a dalším. Kolem r 1900 dával ženich zatahovalům jeden zlatý = 2 Kč taky jenom 50 kr = 1 Kč. Ostatní dali taky tolik ale většinou méně. Tj. 20 – 50 kr = 40 hal – 1 Kč. Při tomto zatahování se to někdy servalo jak se stalo v Předmíří asi r 1876. I starosta z Bělčic jako řečník byl stažen ze sáněk a vykotálen ve sněhu. I ostatní svatebčané byli vyváleni ve sněhu. To se stalo proto že zatahovalům nechtěli nic dát. Některému ženichovi zatahovali na více místech Říkalo se ještě do r 1910 : Kdo se chce ženit musí peníze měnit.

(pokračování příště)

MYŠTICE

Stručně z obce

11. února se uskutečnil třetí Myslivecko-hasičský ples v místním kulturním domě. I přes obtíže způsobené silným mrazem se více jak 180 účastníků plesu kolem deváté večerní již začala příjemně zahřívát a zábava se dostávala do obrátek. Průběh akce si účastníci nenechali zkazit ani omezenou dodávkou vody, která se tento den záhadně ztratila z obecní studny. Ples zpestřilo vystoupení taneční skupiny Kankán klub Čížová. Ceny v tombole byly více než zajímavé. K tanci a poslechu hrál Band pana Koubka. Ohlasy na tento ples jsou ve většině případů i přes výše uvedené obtíže kladné. Těšíme se již na další ročník. Poděkování patří všem organizátorům a sponzorům.

25. února, byť s týdním zpožděním, vyrazil průvod maškar na Masopustní průvod trasou severní, tedy z Myštic na Svobodku, kde byla zásávka na malé občerstvení a dále maškarníci pokračovali do Výšic a přes Kozlí se vraceli zpět do Myštic. Náladu byla více než veselá a mnozí ještě s grácií sobě lastní zakončovali své působení v místním hostinci či na Šibřinkách v Blatné.

PS 1: Letos k žádné „tragédii“ nedošlo a bubny včetně muzikantů celou akci přežily bez úhony.

PS 2: Nejlepší maska opět nebyla zvolena.

Průběžně probíhají v jednotlivých katastrálních území obce práce na pozemkových úpravách. V současnosti se realizuje zjišťování hranic řešeného a neřešeného území a obvodu jednotlivých katastrálních území.

Připravujeme

- V sobotu **24. března** se kolem 14 hodiny opět uskuteční první **jarní koupání v Labuti**. Vstup na tuto akci je zdarma a pouze pro neotuzilce.
- V sobotu **24. března** se v místním hostinci uskuteční **vepřové hody**. Jste srdečně zváni.
- V sobotu **7. dubna** proběhne v kulturním domě v Myšticích **taneční zábava**, hraje skupina **Parkán**, začátek ve 20,00 hodin.

Myštice_Letecký pohled na část rybníka Labuť, foto Radka Vokrojová

PŘEDMÍŘ

Zima odchází

Letošní zima přinesla mnohem silnější mrazy než ty předešlé, na druhou stranu sněhová nadílka nebyla tak silná a tak i zimní údržba proběhla ve větším klidu než v letech minulých. Všem, kteří se na ní podíleli, patří poděkování spoluobčanů.

Výročních schůze

Jako obvykle proběhly začátkem roku výroční schůze jednotlivých sdružení dobrovolných hasičů naší obce, stejně tak i místního mysliveckého sdružení. Nově přijaté plány zaručují další rozvoj jejich činností. Myslivci je začali naplňovat provedenou brigádou jako první.

Projekty

V rámci procesu zlepšení vzhledu a infrastruktury obce, jsme podali žádost o dotace na nákup techniky pro údržbu obecních prostranství, na opravu opěrné zdi v Zámlyni u kapličky a na nákup venkovního mobiliáře pro naše nejmenší spoluobčany. Byl rozpracován projekt na rekonstrukci obecní vodárny, současná technologie je již nevyhovující a vybavení je v havarijním stavu.

Odpady

Vzhledem k opakujícímu se deficitu mezi částkou, vybranou od občanů na poplatcích za odvoz odpadu, a částkou, kterou obec za odvoz ročně zaplatí, rozhodlo zastupitelstvo o navýšení tohoto poplatku. Přestože poplatek není vysoký oproti okolním obcím, pro obyvatele je to samozřejmě nepříjemné, nicméně je potřeba si uvědomit, že finanční prostředky, které tak v rozpočtu zůstanou, se mohou použít na další rozvoj obce.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Krýdová Marie (75), Janota Pavel (65), Sloup Josef (60), Pečený Josef (87), Benešová Anna (87), Skuhravý Václav (81), Beranec Carolina (79), Jichová Jiřina (77), Lukášová Marie (71).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a přejeme do dalších let mnoho životních radostí.

Pavel Karlík, starosta obce

Kaplička v Metlich, foto Lukáš Vokroj

RADOMYŠL

Cena poplatku za odpad bude v následujících letech záležet hlavně na tom, jak občané třídí!

V současné době se dokončuje novela zákona o odpadech, kterým by mělo dojít mimo jiné ke zvýšení horní hranice poplatku za svoz odpadu ze současných 500,- Kč na 1000,-Kč. Zastupitelstvo městyse na svém zasedání 26.1.2012 rozhodlo poplatky, který je 480,- Kč, v roce 2012 nezvyšovat, přestože se z rozpočtu ročně doplácí na odpadové hospodářství více než 400.000,- Kč. V důsledku navýšení DPH na 14% to může být v roce 2012 až kolem 500.000,-Kč, které zákonitě chybí v dalších kapitolách rozpočtu. Znamená to, že v roce 2013 se s největší pravděpodobností navýšení poplatku nevyhneme. Aby toto navýšení bylo co nejmenší, snažíme se tento rok najít v odpadovém hospodářství maximální úspory. Neustále jednáme o cenách se smluvními svozovými firmami a porovnáváme ceny s konkurencí, sběrný den provádíme kontrolovaně v uzavřeném areálu TS Radomyšl tak, aby tam nemohli házet odpad přespolní, přidáváme kontejnery na tříděný odpad a byl zaveden celoroční čtrnáctidenní svoz, který již za 4 měsíce přinesl ve srovnání s minulým rokem úsporu 66.000,-Kč a o 28 t netříděného odpadu v popelnicích méně! Většina tohoto odpadu se přesunula do kontejnerů na tříděný odpad.

Zejména na snížení množství nejdražšího odpadu v popelnicích jeho důsledným tříděním bude v následujících letech záviset výše poplatku za odpad.

Jelikož v této oblasti jsou stále velké rezervy, provádíme ve spolupráci s Technickými službami Strakonice namátkové kontroly obsahu popelnic a zjišťujeme, že **stále nejsou v některých případech dodržena pravidla pro jejich obsah.** Přestože se jedná o všeobecně známá fakta, raději připomínáme, že **do popelnic je zakázáno odkládat například tyto odpady:**

- stavební suť, beton, cihly
- tekuté, toxické nebo žhavé odpady
- autobaterie, pneumatiky a odřezky pryže
- plechovky od barev a motorových olejů
- skelná vata, samozápalné odpady, výbušné a radioaktivní odpady
- odpady v uzavřených nebo tlakových nádobách
- odpady kontaminované ropnými látkami
- televize, obrazovky, počítače, ledničky, pračky
- elektromateriál
- uhynulá zvířata, tráva, listí, keře

V našem městysi můžete využít nádoby na tříděný odpad **papír, sklo, PET láhve a další plastový odpad, listí a trávu** můžete odvézt do místní kompostárny (klíč je k dispozici na ÚM Radomyšl), kontejner na **monočlánek** je v marketu COOP, **železo, barevné kovy a autobaterie** vykupuje p. Kroupa v ulici Do Růfáku.

Důležité a aktuální informace najdou občané na nových internetových stránkách www.radomysl.net

Městys Radomyšl má nové internetové stránky, které nabízí pestrou škálu informací z různých oblastí. Najdete zde informace o službách, které Úřad městyse nabízí, zápisy z jednání zastupitelstva, úřední desku, ekonomické a odborné informace, územní plán, informace o historii, památkách, spolkové činnosti, významných osobnostech, základní a mateřské škole, kulturních, sportovních a dalších akcích včetně bohaté fotogalerie a videí. Velký ohlas jsme zaznamenali na možnost poslechnout si zde posledních 6 hlášení místního rozhlasu.

CZECH POINT

Připomínáme, že na Úřadu městyse je k dispozici služba Czech point, prostřednictvím které mohou občané získat:

- Výpis z obchodního rejstříku
- Výpis z živnostenského rejstříku
- Výpis z katastru nemovitostí
- Výpis z rejstříku trestů
- Výpis z bodového hodnocení řidiče
- Výpis z insolvenčního rejstříku
- Podání do registru účastníků provozu modulu autovlaků ISOH

Ing. Luboš Peterka, starosta

Obec baráčnická Radomyšl

V době tancovaček a tradičních balů baráčníci v Radomyšli nezahálí, pilně navštěvují spřátelené obce a tančí starý salónní tanec Českou a Moravskou besedu.

Dne 18. února jsme na požádání zástupců pivovaru ve Strakonici tančili Českou a Moravskou besedu jako předtančení PIVOVARSKÉHO PLESU. Zde jsme také představili baráčnickou činnost a naše krásné kroje.

Českou besedu tančily čtyři kolony. Tři tvořili Baráčníci z Radomyšle a s jednou kolonou nám pomohli přátelé ze Sedlice. Moravskou besedu jsme pak zatančili pouze ve třech kolonách.

Navštívili jsme baráčnickou obec v Pištíně a podpořili je Moravskou besedou na jejich bále.

Naopak Českou besedu tančila naše baráčnická omladina v Písku. Konkrétně Jana Vávrová, Sabina Zochová, Andrea Jandová, Kateřina Bláhová, Radek Zoch, Matěj Kapr, Zdeněk Šichan a zasloužilý tanečník Emil Demeter.

V současné době proběhl Staročeský bál u nás v Radomyšli, kde jsme na oplátku přijali návštěvu z Písku, Pištína a ze Sedlice. Česká beseda byla zatančena v šesti kolonách.

Česká a Moravská beseda má v Radomyšli dlouholetou tradici z dob tetičky Habadové a málo kdo z pamětníků a rodáků může říct, že se s tímto tancem nesetkal. V Radomyšli jsme na tuto skutečnost pyšní a chceme v tradici nadále pokračovat, aby se z této krajiny nevytratily její stopy.

Baráčníci na pivovarském plese

Blahopřání:

Dne 23. dubna oslaví naše místorychtářka, bývalá rychtářka tetička **Anna Marková** 75. narozeniny. Tímto jí celá baráčnická obec v Radomyšli děkuje a přeje hodně zdravíčka, trochu štěstí, spokojenost a vzájemnou svornost.

Velké díky za tvoji pomoc, ochotu, radu a lásku k celému baráčnictvu. Dnešní stav a činnost Obce baráčnické v Radomyšli je především **tvoje zásluha**, Ty si jí vtiskla nevymazatelnou myšlenku a my si toho vážíme.

Vše nejlepší Tě přejí všechny tetičky a sousedé

Josef Jůzek-rychtář OB Radomyšl

Krajská liga hokeje

Hokejisté Sokola Radomyšl A ukončili sezónu 2011 - 2012 v Krajské lize vyřazením v play-off s finalistou tohoto ročníku týmem David servis České Budějovice, jehož barvy hájili také bývalí reprezentanti Martin Štrba a Luboš Rob. V základní části se tým umístil na skvělém 5. místě s 39 body za 14 výher (z toho 4x VP) a 8 porážek (z toho 1x PP).

Miroslav Kastner

Radost z gólu do sítě okresního rivala ze Strakonice

Hasičský ples v Radomyšli

Všední sobota 4. února byla pro členy SDH Radomyšl nevsedním dnem. Už si ani nepomatuji, kolikátý Hasičský ples náš sbor pořádá. Přesto ke každému přistupujeme, jako by byl první. Je naším přáním, aby se návštěvníkům ples líbil, dobře se bavili a třeba přišli i na další akce, pořádané naším sborem. Připravili jsme bohatou „tombolu“, vystoupení taneční skupiny Kraselovské Karamelky, bohatou nabídku nápojů a na půlnoční losování i něco zvláštního a zajímavého, co nikdy nikdo v Radomyšli nedělal. Podařilo se nám zajistit na 600 cen do „tomboly pro okamžitou výhru“ a 10 cen pro půlnoční slosování. Ve sklípku byl připraven bohatý nápojový lístek. Mluveným slovem provázeli večerem samotní hasiči, o hudbu se postarala skupina Talisman a o taneční vystoupení již zmiňovaná skupina Kraselovské Karamelky. Tanečnice ve dvou vystoupeních předvedly část ze svého repertoáru, návštěvníci shlédli vystoupení ve stylu country a před půlnocí kankán, který dámy musely pro obrovský úspěch opakovat, protože obecnost odmítlo tanečnice pustit z parketu do šatny. Tanečnice nám svou šťastnou rukou pomohly vylosovat půlnoční „tombolu“, ve které byly ceny jako hračky, masné výrobky, kosmetika a elektronika. Šťastná výherkyně vyhrála jako hlavní cenu pěkný digitální fotoaparát. Nadešla chvíle, ze které jsme měli trochu obavy. Nikdo nikdy nic podobného na plese nedělal, ale záhy byly všechny naše obavy pryč. Od jedné šikovné paní dostal náš sbor krásný dort! Ne-ne, nebyl to dort, bylo to umělecké dílo, hodno velikého obdivu. Velký dort s dokonale do nejmenších detailů provedeným

hasičským znakem a nápisem Hasiči Radomyšl. Ale co s ním? Při pohledu na tu krásu ho všichni chtěli.

Na hasičském plese se lidé dobře bavili

Jak zajistit všem stejnou možnost ho získat? Zazněl návrh, zkusíme ho vydražit! Peníze, které si hasiči nevydělají, zkrátka nemají. Každá koruna se hodí, činnost sboru je bohatá a stojí nemalé peníze. Začínáme na 1 koruně české, následuje smršť nabídek a návštěvníci s obrovským zájmem sledují, kdo vyhraje. Je dobojováno, dort má nového majitele. Ať mu chutná! A hasiči mají něco do své pokladny. Díky! Skupina Talisman je opět připravena hrát jeden hit za druhým, lidé jsou připraveni tančit a také tančí. Na sále není k hnutí a poslední tanečníci odcházejí do hajan okolo čtvrté hodiny ranní. Krásný večer plný dobré nálady se podařil. Lidé, kteří přišli tímto způsobem podpořit hasiče, určitě nelitovali.

Velký dík těmto firmám Esco, Agro Radomyšl, Jatyk Hradský, Tekton, Mráz Agro, Ryfě, autoopravna Roman Votava a mnoha dalším za příspěvky do tomboly. Díky členům sboru za podporu a čas, který plesu věnovali a na dalších akcích, které pořádá náš sbor, na shledanou!

Pavel Kríž

Masopustu v Radomyšli, který prošel velkou generační obměnou, se zúčastnil rekordní počet masek

Dobrá parta a dobrá nálada - to je masopust v Leskovicích

Zprávy z Domu pečovatelské služby

28. ledna navštívili členové Sboru dobrovolných hasičů s pozvánkami a vstupenkami na Hasičský ples, který se konal 4. února i Pečovatelství dům. Některé ženy jim přispěly finančně na vstupné.

18. února nás opět navštívili hasiči v převleku za masky různých profesí, sešlo se jich asi 45 za krásného počasí. Opět jsme jim přispěly, poněvadž hasiče všichni potřebují a děkujeme jim za jejich záslužnou práci.

19. února na pozvání pana Ing. Josefa Kalbáče, poradce prezidenta republiky, se zúčastnilo pět žen z Radomyšle čtyř a půl hodinové veselice v Kulturním domě v Třebosticích. Krásné odpoledne pořádal Sbor dobrovolných hasičů na počest 72. narozenin Ing. Josefa Kalbáče. K poslechu i tanci vyhrávala nejoblíbenější kapela „Malá muzika Nauše Pepika“, zazpíval si s nimi i Ing. Josef Kalbáč. Při té příležitosti pokřtili 5. díl písniček, které neodvál čas za přítomnosti sponzorů, pozvaných kapelníků a starostů. Akce se zúčastnil i starosta obce Dražič, která se stala v loňském roce „Vesnicí roku“. Při děkovačce všichni přítomní povstali a nešetřili aplausem. Již se připravuje 6. díl písniček.

7. března uplyne 162 roků od narození prvního prezidenta T.G. Masaryka. Narodil se v roce 1850 v Hodoníně a zemřel 14. září 1937 v Lánech.

24. března si připomeneme 112. výročí od narození Dr. Bohumíra Lifky, vzácného a ušlechtilého rodáka Radomyšle. Narodil se 24.3.1900 v domě čp. 83 a zemřel v Praze 24.11.1987. Letos 24. listopadu uplyne 25 let od jeho úmrtí.

Nyní už čekáme na přilet čápů - posíl jara. Loni přilétl čáp 23.3 a družka 30.3. Dnešní počasí nasvědčuje, že již jsou na cestě z jižních krajín.

Radomyšl 1.3.2012
Jiřina Machníková DPS

Klub českých turistů schválil prodloužení trasy

Krajská komise značení JČ KČT schválila vyznačení nové turistické cesty: Radomyšl (kostel Sv. Jana), Židovský hřbitov, Osek, Jemnice, Brloh, kde se napojuje na červenou značku. Městys Radomyšl se na celkových nákladech na značení nové cesty bude podílet částkou 3000,- Kč.

Ing. Luboš Peterka, starosta

Židovský hřbitov, foto Lukáš Vokroj

SEDLICE

Hasičský bál

V sobotu 4. února Sbor dobrovolných hasičů Sedlice pořádal v místní sokolovně tradiční „Hasičský bál“. Ples byl zahájen krásným předtančením v provedení „Mažorettek PREZIOSO – Sokol Blatná“. Celý večer k tanci a poslechu hrál taneční orchestr „FATIMA“.

ing. Jiří Rod - starosta města; foto: Martin Paukner

„Dětský maškarní“ a „Maškarní bál“ v Sedlici

Již tradičně se konal 25. února v Sedlici Maškarní bál. Odpoledne patřilo těm nejmenším, princeznám, skřítkům, vílám, kovbojům a dalším pohádkovým postavičkám. Pro děti byly připraveny zábavné hry a soutěže plné sladkých

odměn. Večer již sál místní sokolovny obsadili dospělí. Přilétli barevní draci, UFO, přitlančila staročeská sedlická veselice i s pravou pečenou husou a pekáčem makovových buchet. K vidění byl i vývoj člověka, kontesky, zoo, i lidé z pravěku. Je těžké říci, kdo si užil maškarní rej více či děti nebo do dospělí. Děkujeme za hojnou účast a těšíme se na viděnou za rok.

text a foto: Jitka Prokopcová

„Masopustní průvod – BAKUS“

Zvyky v průběhu kalendářního roku se nesou v rozdílném duchu. Masopust neboli fašanky je rozverný a nevázaný, provoněný koblihama, slaninou a pálenkou, nutnou pro zahřátí při celodenním obchůzce v mrazivém vzduchu. Býval to čas zabíjaček a lidového veselí.

Počátky masopustu a masopustních obchůzek je třeba hledat v předkřesťanském kultu zimního slunovratu. Původně šlo o pohanské svátky - antické slavnosti, tzv. saturnálie, což je jeden z nejvýznamnějších a nejradostnějších svátků římského náboženství slavený na zimní slunovrat k počtě Saturnově. Karneval tedy souvisí patrně s předkřesťanskými oslavami obnovy přírody na začátku jara.

Masopust začíná 6. ledna, svátkem Tří králů a vrcholí o masopustním pondělí a úterý čtyřicet dní před svátky velikonočními. Tehdy chodívali obcemi nebo městy masopustní průvod masek, který končil masopustní zábavou. Posledním dnem tohoto období je Škaredá neboli Popeleční středa, začátek půstu. Masopustní dny tedy trvají až do doby, kdy končí nadvláda zimy a jaro je za dveřmi.

Jak se tedy počítá datum Velikonoc, Škaredé - Popeleční středy a Masopustu? V kalendáři se vyhledá, kdy je měsíc v úplňku poprvé po prvním jarním dnu (21. březen). Velikonoce ten rok začínají v pátek po takto vypočteném prvním jarním úplňku. Datum Popeleční středy se vypočte takto: od pondělka toho týdne, ve kterém jsou Velikonoce, odečteme 40 dní a máme datum Popeleční středy. Masopust potom trvá ode dne po svátku Tří králů - tj. 6. ledna - až do úterý, které předchází Popeleční středě. Název Popeleční středa je od tzv. „udílení popelce“. Popelce je popel ze starých ratolestí jehněd, posvěcený na Květnou neděli předešlého roku.

Jak toto období přišlo ke svému pojmenování. Možností vzniku názvu je více. Moravské pojmenování fašank vzniklo

zkomolením německého Fasching. Slovo karneval pochází z románských jazyků a vzniklo - dle jedné možnosti - spojením slov carne (maso) a vale (odejít), takže po spojení dostaneme pěkný slovní útvar vystihující situaci, kdy bylo snědno maso z poraženého prasete – maso-není. Jiné vysvětlení pochází z latinského „carrus navalis“ což znamená Lod' bláznů. Zdálo by se, že s karnevalem nemá nic společného, ale to se jen zdá.

Nejstarší zmínka o masopustu slaveném v Čechách pochází z druhé poloviny třináctého století. Ač nemá příliš společného s liturgií, je plně podřízen církevnímu kalendáři. Kvůli nepravidelnému datu velikonočních svátků může připadnout na období od 1. února až do 7. března. Dříve se slavival v pondělí a v úterý před Popeleční středou.

Rej maškar a obřadní obchůzky byly původně vyhrazeny jen pro svobodnou mužskou mládež a mladé ženaté muže, později se účastnili i další. To, co vykoledovali, nakonec zpeněžili a utratili u taneční zábavy.

Každá maska mívala dříve svůj význam a funkci - to však během doby zcela ztrácelo smysl. Nejznámější masopustní maskou byla maska medvěda, jemuž se přisuzovaly magické vlastnosti a to především plodnost, která mohla být přenesena na ženy i celé hospodářství. Při každé zastávce si s ním tedy hospodyně a děvčata musela zatancovat, odepřít mu tanec bylo nemyslitelné. Medvěda na provaze vodila jiná maska – medvěďák či žid. Další nezbytnou postavou byl biřic, který průvod vedl. Ženy se maskovaly za muže a muži za ženy – ti hlavně za nevěsty nebo za matky s dítětem. Masky představovaly zástupce různých profesí a někdy i konkrétní osoby. Masopustní maska byla často prostředkem výsměchu a kritiky některých lidských vlastností a neřestí. Většinou novějšího původu jsou naopak zvířecí masky, mezi nimiž nechyběl ani velbloud, slon či opice. Běžné byly i pohádkové postavy, masky démonické - smrt a anděl – ty patří k nejstarším typům masek. Jen málo masopustů se odehrává v krojích. Karneval je především rej komických masek a převleků.

Při pomyšlení, že již zakrátko nastane dlouhý předvelikonoční půst, si každý dopřál do sytosti bujarého veselí, zpěvu, tance a pochopitelně jídla a pití. A tak se o masopustu většinou zabíjelo prase. Mrazivé počasí bylo ideální a řezníci měli v tento čas plné ruce práce. Zabíjačka však probíhala jako ceremoniál, neboť byla spojena s různými žertovnými obřady, kdy byl například „provinilý vepřek“ souzen a hospodář mu z knihy předčítal ortel. Příbuzní a sousedi si pak navzájem posílali výslužku, aby ochutnali a porovnali, či jitrnice a další zabíjačkové dobroty jsou lepší.

Dříve se o masopustě slavily i jiné dny. Na svatého Blažeje (3.2.) se světil chléb a chlapi sbírali po vsi dárky, na svatého Hatě se světívala voda a na svatou Dorotu (6.2.) se připomíná hra, ve které se této svěťici stínala zlatá korunka. I na svatého Řehoře (12.3.) obcházela především mládež a děti školou povinné stavení, aby si drobnými scénkami a

zpěvem vykoledovala nějaké to přilepšení. Poslední čtvrtek masopustní se nazýval tučný nebo-li „tučák“. To prý po Máří Magdaléně, která na poslední čtvrtek masopustní slyšela Krista kázat a hned se na víru obrátila a postila se. V tento den se nejvíce hodovalo a pilo. Nezbytnou součástí masopustního jídelníčku byly koblihy smažené na másle, dříve i na bukvicovém oleji. Měly i svou obřadní úlohu, a to jako obětní jídlo, které hospodář vynášel do polí. Na stole nesměly chybět ani boží milosti, klobásy, slanina a především pálenka. A pokud byla třeskutá zima, karnevalovým maškaram přišla vhod i teplá zhrívavice (dnešní svažené víno).

„Obyčejů a zvyků vážících se na poslední masopustní dny bylo mnoho, každá vesnice, každý kraj byl něčím odlišný a měl svá specifika. Všude se ale toto období uzavíralo taneční zábavou, spojenou s „pochováváním basy“. Jedná se o parodii na pohřeb zemřelého marnotratníka. Do necek, na desku nebo na prostřený stůl či máry se položila basa pokrytá plachtou. Následoval vlastní pohřební obřad s upozorněním na domnělé prohřešky basy v čase masopustních zábav a za tklivého nářku byla slavnostně vynesena ven ze sálu a „pohřbena“. Po tomto aktu čas nevázaného veselí definitivně skončil a nastal čas půstu. Sousedé si po půlnoci na rozloučenou zazpívali postní píseň a rozešli se domů.

Ve 20. století se v důsledku vymezení pracovních dnů masopustní obchůzky přesunuly na nejbližší předcházející sobotu a neděli. Masopust byl ukončením zimních zábav a také dokončováním prací hospodářského roku, jakož i přípravou na rok nový.

Ne jinak tomu bylo letos v Sedlici. Masopustní rejdní bylo tradičně zahájeno v pátek 17. února ve 14.30 hodin. Do ulic vyrazili „Ponocný“ za doprovodu „Městského strážníka“ a „vybubnováním – je přečtena zpráva o konání masopustního průvodu s pozváním k účasti“ oznamovali, co že se bude následující den konat.

Vlastní průvod byl v Sedlici zahájen v sobotu 18. února na nám. T.G.Masaryka před radnicí. Jako již tradičně se shromáždily všechny maškary a „Poníženou suplíkou“ žádaly starostu o povolení průvodu městem. Po provedení všech náležitostí průvod vyrazil na svojí pouť městem za doprovodu hudby. Maškary byly často pohoštěny hospodyněmi a hospodáři něčím k snědku (nechyběly tradiční koblihy, šíšky, řízky a spousty dalších dobrot a pro zlepšení nálady i hlt kořaličky). Za pohoštění hudba zahrála a masky vyzývaly hostitele k tanci.

I letos musíme poděkovat „Svatému Petrovi“ za velice příznivé počasí. Celá akce byla zakončena kolem páté hodiny na náměstí před radnicí pohřbením starého „Bakusa“ a jak je v Sedlici od začátku obnovení této tradice zvykem, narozením malého „Bakusa“, který do příštího roku opět dospěje.

Závěrem zbývá poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili, a všem, kteří v maskách absolvovali toto náročné celodenní putování městem. Dík patří i všem občanům, kteří podpořili a pomohli zachovat tuto tradici.

„Pranostiky k masopustu radí“

- ☞ Na konci masopustu o „bláznivých dnech“ (poslední 3 dny) se nemá nikdo ženit, jinak prý budou bláznit oba manželé.
- ☞ Kdo v masopustě moc dělá, v létě to odleží.

Jana Ferencová, 6 let, ZUŠ Blatná

ing. Jiří Rod - starosta města;
foto: Jan Vágr

Hop a skok a už je tu nový rok

Jelikož nám paní Zima v měsíci lednu nenadělila žádný sníh, užívali jsme si zatím zimních sportů v MŠ. Uspořádali jsme ZOH s několika disciplínami. Děti si vyzkoušely skok z můstku, slalom na lyžích, hokej s pravou výstrojí aj.

Dlouho očekávaný sníh udělal všem velikou radost a my jsme mohli konečně sáňkovat, bobovat a stavět sněhuláky a iglú.

V měsíci únoru nás navštívili ze ZOO Dvorce u Borovan a přivezli exotické papoušky. Dozvěděli jsme se o nich mnoho zajímavých informací. Také jsme si mohli některé pohladit. Samozřejmě jsme také nezapomněli na ptáčky, kteří u nás přezimují.

V rámci tématu „Hádej, čím jsem“ jsme si představili různá povolání. Z dětí se staly cukráři a pečené perníčky provoněly celou školku. Ke zdobení šaškovo hlavičky jsme využili mnoho cukrovinek.

Masopustní veselí bylo zakončeno karnevalem. K velkému obdivu patřili nejen princezny, stateční rytíři, ale i kosmonaut nebo komínček.

Po dopoledním tanci a soutěžích následovalo odměnění všech masek sladkou medailí a balónkem. P. učitelky v převleku prasátek připravily veselé vystoupení. Samozřejmě nechyběl ani pan řezník.

*Za MŠ Sedlice
Martina Krivancová*

Začátek roku v ZŠ Sedlice

První měsíce roku 2012 byly na události poměrně bohaté. Kromě tradičního pololetního finišování čekalo devátáky rozhodování, na jakou střední školu podají přihlášku.

Vedle typicky školních povinností se uskutečnilo i několik zajímavých mimoškolních akcí. Žáci 4., 6. a 8. ročníku vymýšleli projekt dětského hřiště. Devátáci připravili pro ostatní žáky velice povedený maškarní karneval. Na exkurzi do Temelína se vypravili žáci ze 3. – 5. třídy. Před pololetními prázdninami proběhla beseda s ukázkami dravých ptáků, která

zaujala žáky i učitele. Uskutečnil se také zápis do 1. ročníku, kterého se zúčastnilo 17 dětí. Svou činnost zahájil Klub budoucích prvňáčků, ve kterém se předškoláci hravou formou seznamují s prostředím svého budoucího působiště. V posledním lednovém

týdnu se uskutečnil lyžařský kurz na Kramolíně. Díky výborným sněhovým podmínkám si jej všichni účastníci užili. Redakční rada školního časopisu Masarykův trháč usilovně pracovala na novém čísle, které vyjde v průběhu března.

Po dvou letech se opět uskuteční Coca – Cola školský pohár v kopané, snad se našemu týmu bude dařit. V únoru proběhl průzkum Mapa školy, který mapuje názory rodičů, žáků i učitelů na naši školu. Výsledky bychom měli znát na konci května. Od začátku února jsme zahájili provoz nových webových stránek školy na adrese www.zssedlice.cz.

Velice milá zpráva přišla v polovině února. Škola získala darem z ČSOB 15 počítačů. Díky tomu jsme zkompletovali vybavení druhé počítačové učebny.

Mgr. Marek Charvát, ředitel

TCHOŘOVICE

Kříže, křížky, sv. sošky a boží muka v k.ú. Tchořovice

(4. část, dokončení z předchozích vydání)

Boží muka:

Boží muka u zahrady domu č. 4

Tato boží muka stála původně na křižovatce ke kravínu, postavena téhož roku jako opodál stojící křížek, tedy v roce 1886. Při rekonstrukci státní silnice v r 1966 – 67, aby se zvýšila přehlednost na křižovatce a usnadnil provoz na cestě ke kravínu, byla přesunuta dne 15. prosince 1967 na okraj zahrady domu č. 4. Pomocí autojeřábu po předchozím důkladném obednění a okopání základů na předem připravené místo, kde byla boží muka usazena a upevněna důkladným obetonováním. I tak došlo k jejímu částečnému poškození. Toto místo je však místem náhradním, původním místem plánovaného přesunu byla loučka západně od železniční zastávky, to ale bylo na základě posudku traťmistrovským okrskem v Blatné zamítnuto. Obětavostí důchodce Jana Drnka z č. 64 byla boží muka opravena, obílena. Anna Klainová z č. 4 se starala o úpravu prostranství, v letním období zde najdeme i dnes po její smrti spoustu čerstvých květin.

Boží muka na poli rodiny Knižů č. 12 v tzv. Račanech, říká se zde také „U mlynářové kapličky“, byla postavena v době reformace katolické církve, tedy někdy kolem roku 1925. Ke kapličce vedla krásná úvozová klikatá cesta, vroubená starou, kostrbatou, větrem ošlehanou borovicí, kudy procházela procesí. Tato cesta zcela zaniká po roce 1980, ale kaplička stále stojí osamocené v rozlehlých lánech polí.

Kříže na domech:

Zbožnost místních obyvatel se projevovala i tím, že ve štítech hospodářských usedlostí byl umístěn mezi okny velký kříž s ukřižovaným. Tak tomu bylo i na domu Františka Ladmana č. 33, který byl současně ukázkou lidového malířství až do roku 1955 – 60. V této době došlo k jeho přirozenému rozpadu a nebyl již obnoven. Tento kříž jistě nebyl v obci jediný, ale jistě poslední.

Sošky svatých ve štítech domů.

Byly velmi časté na domech v malém výklenku ve zdivu, nejčastěji ve štítech domů, nade dveřmi, ale i jinde, především

na selských staveních. Do určité míry doplňovaly místní selské baroko a ukazovaly na zbožnost zdejších lidí. Zanikají v době, kdy jsou domy po roce 1960 ve velké míře rekonstruovány s břizolitovou omítkou a pro výklenek / niku / nebylo místa. Tehdy upadá i zbožnost místního obyvatelstva. Z ústního podání víme, že se jednalo o tyto domy: č. 6 rod. Hrbků, č. 9 rod. Hrbků, č. 20 rod. Vodičků, č. 22 rod. Říských, č. 23 rod. Janotů /na štítě ze dvora - dosud zachováno/, č. 32 rod. Morávků, č. 37 rod. Maříků, č. 40 rod. Masáků, č. 53 rod. Frýzků /na stěně domu ze dvora - dosud zachováno/, č. 59 rod. Ladmanů a č. 61 rod. Marušů.

Domů bylo jistě mnohem více, ale informace chybí. Jakákoliv zpráva bude vítaným příspěvkem k rozšíření uvedeného seznamu.

Jistou zvláštností je rok 2005, kdy byl majitelem domu č. 44 při dostavbě štítového zdiva hospodářské budovy vybudován výklenek směrem do ulice a umístěna zde soška panny Marie. Stejně tak je navracena soška p. Marie v roce 2009 do výklenku domu č. 37 a č. 20.

Na některých stodolách symbol kříže, jako větrací otvor, byl vystavěn z cihel ve štítových stěnách. V současné době toto mistrné dílo lze najít u domu č. 26. Obdobně tomu bylo i u hospodářské budovy č. 40. Ta však byla při povodni v roce 2002 stržena vodou a při následných opravách nebyla tato historická památka obnovena.

Svaté obrazy.

Svatý obrázek od „Josífka“, frátera z kostela Nejsvětější Trojice ve Lnářích, byl umístěn na tchořovické lípě v dřevěné prosklené skříňce, mezi léty 1955 – 60 se stářím rozpadá a není obnoven. Tchořovická lípa po několika letech na to padla, jako kdyby ztrátou obrázku zmizela její ochrana.

Ing. Karel Krejčí

Křížek u Kutáků, r. 1965, Foto v majetku rodiny Křivanců, Tchořovice 72

Reakce na článek „Ohlédnutí za rokem 2011“

Dovoľte, prosím, pár slov k článku z lednového vydání Sobáčka. Chtěla bych upřesnit informace paní starostky, o situaci, která nastala v obci tím, že jsem ukončila nájemní smlouvu v prodejně potravin. Chtěla bych podotknout, že nájemní smlouva byla řádně ukončena dohodou obou stran bez výhrad.

Prodejna byla řádně předána za účasti 6 členů zastupitelstva a zařízení prodejny souhlasilo s předávacím protokolem, a proto nechápu zmínku paní starostky o tom, že v prodejně zůstalo jen holé zařízení.

Prodejnu jsem měla v pronájmu více než deset let.

Troufám si říci, že občané, kteří prodejnu navštěvovali pravidelně po celou tuto dobu, jsou si vědomi toho, že otevírací či prodejní doba byla postačující pro jejich potřeby. A myslím, že sortiment jsem doplňovala především dle jejich přání. Vždy jsem se snažila občanům dovézt zboží, které vyžadovali.

Na závěr bych chtěla říci, že místní spoluobčané, především Ti starší, mi přirostli k srdci a určitě jsem je nechtěla dostat do svízelné situace.

Veronika Dušková

Pozvání do Tchořovic

Chcete vidět **báječné muže na létajících strojích**? Přijďte se podívat na letiště ve Tchořovicích u Blatné 19. května 2012. Uvidíte létající aparáty různých druhů na Sletu ultra lehkých letounů, který pořádá Klub historických kluzáků České Budějovice spolu s obcí Tchořovice a Aeroklubem Planá u Českých Budějovic. Od šedesátých do devadesátých let minulého století bylo letiště využíváno intenzivně pouze armádou. Dnes krom několika akcí motoristů a paraglidistů je tato plocha téměř nevyužitá a tak dojde k pokusu o určité oživení původního určení tohoto prostoru. V doprovodném programu najdou zábavu všichni od tří do sta let.

Možnost seznamovacích letů letadly Fascination v okolí Tchořovic a Blatné.

J. Šimek

SDH Tchořovice – co se událo a co se připravuje:

Dne 13. 1. 2012 proběhla Výroční schůze SDH Tchořovice, na které se probralo hospodaření sboru za rok 2011, připravované akce na rok 2012. Podával se výborný gulášek od pana D., k poslechu i tanci nás doprovázela skupina „Long Smokie“.

12.2. se uskutečnil 1. Tchořovický triatlon, který se skládal ze 3 disciplín. Běh na běžkách, sjezd na bobech a střelba. Akce skončila velice úspěšně dokončením všech disciplín, kterých se zúčastnili nejenom dospělí ale i děti. Ti nejlepší obdrželi za svůj jedinečný výkon diplom. Věříme, že příští rok nám bude zima opět přát a my si tuto akci zopakujeme.

Jako každým rokem pořádal dne 25. 2. 2012 místní SDH tradiční Maškarní bál pro děti. Na děti čekaly soutěže a také spousta odměn. Dětiček se sešlo letos opravdu hodně a my jen doufáme, že i těm, kteří u nás byly prvně, se u nás líbilo. Hudebního doprovodu se ujal strejda Vlastík, kterému tímto děkujeme. Na závěr se rozdaly všem balónky, které tvořily část výzdoby sálu, z čehož měly děti velikou radost.

Ve večerních hodinách se sál vyzdobený už jen barevnými fáborky zaplnil dospěláky, kteří se přišli pobavit na tradiční „Hasičský bál“. K poslechu i tanci hrálo hudební seskupení GLORIA. Tanečnicků byl stále plný sál, na stolech se objevily různé dobroty a jiná mlsání a všichni zúčastnění se jistě dobře pobavili.

5. 3. 2012 navštívili naši malí hasiči AQUA Palace Čestlice v Praze. Akci organizovala obec Hajany a my jsem moc rádi, že i v letošním roce jsme se mohli pěkně vyčvachtat a zrelaxovat.

Jarní prázdniny zahájily děti z Tchořovic návštěvou Aquapalace v Praze

Dne 10. 3. 2012 uspořádalo SDH Tchořovice pro místní ženy MDŽ. Všechny si pochutnaly při hudbě pana Šimsy na výborných zákuscích a kávě, samozřejmě nechyběla ani tradiční květiná, kterou obdrželi od našich mužů – hasičů.

24. 3. 2012 pořádají tchořovické „babky i nebabky“ ve spolupráci s SDH tradiční „Babský bál“, k poslechu i tanci hraje hudební seskupení „malý Karel“. Jako každým rokem pořádá SDH stavění máje na návsi u kapličky Sv. Václava. Doufáme, že se nám letos vydaří počasí a vyhnou se nám jarní bouřky, které nejsou příznivé vzletu čarodějnic.

UZENIČKY

Aktuálně z obce Uzeničky

Jsem rád, že patříme k těm obcím, kde jsou provozována pohostinství a prodejna potravin. Obcí vložená investice do sociálního zařízení tak nebyla zbytečná. Možnost posezení při občerstvení patří v našich krajích k velmi důležitým a nenahraditelným zvyklostem společnosti. Ty doby, kdy na malých vesnicích byly provozovány výčepny s otvírací dobou každodenní, jsou nenávratně pryč. Většina aktivních obyvatel si v rámci pracovních i osobních povinností nemůže dovolit v pracovních dnech konzumaci alkoholu. Jsem tudíž přesvědčen o tom, že pracovní doba našeho hostinského pana Kaly je plně dostačující, kdy je zajištěna tato služba v pátek a v sobotu ve večerních hodinách.

Uzeničky, foto Lukáš Vokroj

To, že je provozována prodejna potravin v naší obci prodavačkou paní Fryčovou ze sousední vesnice je obdivuhodné a zaslouží si poděkování celé obce. Nemohou všichni obyvatelé jezdit pro ty nejnnutnější nákupy do nejbližších měst. Jsou obyvatelé starší, nemocní a i z ekonomického pohledu je nereálné dojíždět pro každodenní nákup. Je pochopitelné, že ceny zboží jsou přizpůsobeny vynaloženým nákladům a nelze požadovat, aby byly stejné jako v obchodních domech.

Přál bych našim obyvatelům, aby tyto služby zůstaly zachovány. Jejím provozovatelům patří poděkování. Také bych rád apeloval, aby v rámci přehodnocení morálních hodnot se zvětšil zájem o tyto služby z řad občanů a ostatních obyvatel obce.

Odpadové hospodářství mnoha obcí patří ke stálému problému samosprávy. Tím, že je naše obec poměrně vzdálena od lokalit s možností využívání popelnicového odvážení TKO, jsme nuceni zajišťovat odvoz tohoto odpadu prostřednictvím velkoobjemových kontejnerů. Další nevýhodou je skutečnost, že při malém počtu obyvatel jsme nuceni provozovat dva uzavřené kontejnery a jeden otevřený pro hřbitovní odpad z důvodu provozování veřejného pohřebiště. Nevýhodou je společné ukládání domovního odpadu a popela z lokálních topenišť, který nebývá dostatečně vyhořelý. Dochází pak k zapálení celého obsahu kontejneru. Rád bych požádal obyvatele, aby k tomuto společnému majetku přistupovali velmi odpovědně a důsledně dohlíželi a přesvědčili se o stavu odváženého popela do společného kontejneru. Není příjemné pro nikoho, aby věčně hořící kontejnery někdo v jejich okolí dýchal, nehledě na finanční škody obce a jejich obyvatel. Vytříděním stanovených komodit do označených nádob, neukládáním nepatřičího odpadu je šetřeno s náklady na likvidaci odpadů. Obec v současné době zajišťuje nutnou generální opravu všech kontejnerů a bylo by velmi špatné, kdyby následně byla vynaložená práce zmařena bezohlednými spoluobčany. Uchýlit se k uzamykání kontejnerů se stanovenými provozními hodinami považuji za nedůstojné slušných občanů.

Zdeněk Sýbek, starosta obce

VELKÁ TURNÁ

Holomrazy

Letos nám zima do obce mnoho sněhu nepřinesla. Za to se předvedla v únorových silných mrazech. Ne, že by mrazy nebyly rekordní, ale počasí díky své proměnlivosti nadělalo spoustu starostí, jak zemědělcům na polích, tak správcům a provozovatelům veřejných vodovodů. Po teplém lednu přišel ze dne na den silný mráz a to v noci kolem -20°C a přes den se držela teplota okolo -10°C. Toto mrazivé počasí trvalo zhruba 14 dní a vrcholem byla noc ze soboty 11. února na neděli 12. února, kdy v ranních hodinách dosahovala teplota u Rojického potoka ve Velké Turné bezmála -27°C. Pamatují si mráz v obci i více než -30°C. Jenomže v té době byla sněhová pokrývka do 1 metru. V takovém případě silný mráz neškodí plodinám na polích ani vodovodním rozvodům uloženým v zemi. I nástup mrazů býval pozvolný a následné oteplování nebylo tak náhlé, jak tomu bylo letos. Silné mrazy rychle udeřily a následné prudké oteplení začalo hýbat se zmrazlou půdou, čímž docházelo k pohybu podloží a následkem byly časté poruchy vodovodních řadů. I v obci Velká Turná došlo vlivem rychlých teplotních změn k poškození vodovodního řadu v ulici Na Vinici. Doufejme, že všechny poruchy jsou již opraveny a čeká nás rozkvetlé jaro.

Zamrzlý Rojický potok v obci

Masopustní průvod

V sobotu 18. února uspořádal SDH Velká Turná Masopustní průvod v obci. Přípravy masek byly jako každoročně dlouhodobé tj. na poslední chvíli. Sraz byl naplánován na 10. hodinu v Hospodě Na Rozhrání. Masek se sešlo celkem 15, k tomu dvoučlenná muzika a technický doprovod. Průvod celkem čítal 20 členů masopustního veselí. Mezi maskami se objevilo např. „Čtvero ročních období“, „Zajíc“ nebo „Černokněžník“. U každého domu muzika zahrála písničku a tam, kde byla taneční nálada, byla přidána i další písnička k tanci. Než jsme se dostali na konec vesnice, odbíjela pátá odpolední. Rozjařený průvod skončil opět u Hospody Na Rozhrání.

Masopustní maškary

Obecní ples

Jako již každoročně se poslední sobotu v únoru konal Obecní ples. Pořadatelem je zastupitelstvo obce tj. Obec Velká Turná. Sál Hospody Na Rozhrání byl dne 25. února 2012 připraven na pravou vesnickou zábavu. K tanci a poslechu zahrála místní skupina Talisman-ST. Začátek byl ve 20:00 hodin. A konec byl naplánován až do padnutí posledního tanečníka. Tento stav nastal ve 4:00 hodiny ráno. Kapacita sálu byla zcela naplněna a zábava nabrala brzy na obrátkách. Obecní ples ve Velké Turné je zcela sousedskou záležitostí, protože přítomní hosté jsou všichni z obce. Díky tomu je i atmosféra večera přátelská a plná zábavy. Již nyní se těšíme na další setkání.

Zvuková zkouška skupiny Talisman-ST

Práce zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce Velká Turná mělo jako majitel a správce obecního vodovodu v únoru spoustu práce se zabezpečením provozu vodovodu a odstraněním vniklých poruch. Další činností v tomto zimním období je podkladová příprava na jarní a letní údržbářskou a stavební činnost. Po vyhlášení mnoha dotačních a grantových programů byly vybrány a podány tyto projekty:

- 1) Program obnovy venkova Jihočeského kraje – projekt na stavební úpravy budovy obecního úřadu čp.41 v k.ú. Velká Turná. Akce je vyprojektována za 238.000,- Kč a bude provedena oprava venkovních omítek, soklu, výměna oken a dveří a výměna křbových kamen.
- 2) Prostřednictvím MAS SOB žádost na SZIF – projekt Víceúčelové dětské hřiště Velká Turná. Akce je projektována za 252.000,- Kč a bude opraveno dětské hřiště s novým altánkem pro maminky s dětmi.
- 3) Nadace Partnerství, malé granty Místo pod stromy - projekt „Zelená zákoutí Velké Turné“. Akce je projektována za 217.800,- Kč a bude provedena prořezávka lip na návsi, porážení nebezpečných a suchých stromů, výsadba nových stromů, výsadba keřů a umístění laviček na odpočinek.
- 4) Grant Jihočeského kraje – bezpečnostní prvky na místních komunikacích, nová svodidla na silnici mezi Velkou Turnou a Rojicemi. Akce je projektována za 130.000,- Kč a budou osazena silniční svodidla v úseku pod železničním mostem u Rojic a dále zde budou osazeny dopravní značky usměrňující provoz.
- 5) Grant Jihočeského kraje – Podpora JSDH obci – Vybavení zásahové jednotky SDH obce Velká Turná. Akce je projektována za 45.000,- Kč a bude nakoupeno vybavení nutné pro zásah.

Na výše uvedené projekty je zažádáno o dotaci na provedení. Akce budou realizovány pouze po přiznání dotací. Dále se budou dokončovat již započaté úpravy v obci, hrazené z obecního rozpočtu.

Kulturní akce v obci aneb co nás čeká:

- ❖ 17. března - Dětský maškarní bál - pořádá SDH Velká Turná, od 14:00hod. v sále Hospody Na Rozhrání.
- ❖ 17. března - Josefůvské posezení v sále Hospody Na Rozhrání, od 20:00hod.
- ❖ 7. května - Uctění památky padlých hrdinů v 1. a 2. světové válce – SDH Velká Turná u pomníku padlých v obci u školy a u pomníku padlých v Oseku.
- ❖ 12. května - okrskové cvičení SDH, konané v obci Velká Turná na hasičském cvičišti Pazderna.

Velká Turná dne 2.3.2012

Místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek, Foto Pavel Šípek

ZÁBOŘÍ

Hurá do první třídy

Zápis do 1. ZŠ a MŠ Zábore proběhl již tradičně druhý únorový pátek. Tentokrát se 10. února budoucí prvňáčci společně s rodiči sešli v první a druhé třídě školy. Celkem podali rodiče žádost o přijetí čtrnácti dětí. Vyplatilo se, že již v předstihu byli předškoláci ve škole. Po domluvě mezi učitelkami ve škole a školce si děti během dopoledního vyučování vyzkoušely, jak se učí prvňáci a co všechno musí umět. Všechny děti také řadu úkolů plnily a tím dopředu prokázaly, jaké mají předpoklady pro přijetí do základní školy. Všichni měli dostatek času na práci i její vyhodnocení. Děti ani nepostřehly, že plnily to, co by jinak musely dělat při zápisu. Mohly si také pohrát, a

tak pro ně nové prostředí nebylo stresující. Vlastní zápis proběhl už úplně v klidu, protože obsahoval více zábavy než obvyklého zkoušení. Takto pojatý zápis se jeví jako velmi efektivní i do budoucna.

Spočítej, stačí zvážet nebo více a spoj se stejným číslem.

Masopustní veselí v Zábore

K masopustnímu veselí patří u nás v Zábore již tradičně dětský maškarní bál. Cestou ke kulturnímu domu se v sobotní odpoledne dne 18.2.2012 ubíraly porůznu pomalované dětské tvářičky, občas

jaksi zvláště oblečené postavičky. Na sále se pak všichni za pomoci dospěláckého doprovodu doparádili a někteří doslova přestrojili k nepoznání do nápaditých masek. Hemžilo se to tu zvířátky, pohádkovými a nadpřirozenými

bytostmi. Piráti, kovbojové, indiáni, princezničky, klauni, kočky i dalmatinci, strašidýlka, dráči, ale třeba i mořský koník či břišní tanečnice, kocour v botách, Spiderman nebo SpongeBob – ti všichni dali do přípravy své masky skvělý nápad a velké nadšení do řádků na maškarním. Tentokrát zábavné odpoledne provázal DJ Dráb, a to nejen veselými písničkami, ale i slovem. Pro děti byly připraveny zajímavé hry a úkoly, zatančily si s balónky, naučily se ptačí tanec, nebo si třeba jen užívaly legraci pohazováním konfětami. Aby to nikomu nebylo líto, nejkrásnější maska se nevyhlašovala, však všechny děti vyhrály – už tím, že v přetahování lanem letos s přehledem porazily tatínky...

Maškarní bál připravily místní spolkové organizace.

Foto a text Jitka Říhová

Výroba březových košťat

V pátek 24.2.2012 jsme měli možnost vyzkoušet si jedno ze starých povolání – výrobu košťat. S tímto starým řemeslem nás seznámila paní Blanka Matoušková z Radomyšle.

Ve 4. třídě se sešli žáci 4. a 5. ročníku a připravili si třídu, aby si sami mohli vyzkoušet výrobu březových košťat. Nejprve nám paní Matoušková ukázala nářadí potřebné k výrobě košťat a potom jsme již začali samotnou výrobu.

Každý z nás dostal 25 větviček, které jsme si srovnali a dál poslouchali a sledovali, jak budeme pokračovat. Po urovnění větviček do tvaru tunýlku, nám kluci z 9. třídy pomohli utahovat drátek okolo větviček a zastříhávali nám i konce, abychom se nezranili. Nakonec byla košťátka svázaná ještě v horní části provázkem a zespodu všichni nasunuli násadu a mohli odletět na horu Říp, kde bude skutečně přípravný let ke svátku všech čarodějů a čarodějnic – 30. dubna.

Nakonec paní Matoušková ještě vyrobila jedno čarodějnické koště pro naši paní učitelku. Výroba košťat se nám moc líbila a možná, že se mezi námi najde nějaký příští výrobce březových košťat.

Žáci 4. a 5. třídy ZŠ Zábore

Exkurze do Temelína

Jaké překvapení čekalo na děti a paní učitelky, když nám volali z Temelína a pozvali nás na exkurzi do jaderné elektrárny. A dokonce nám nabídli autobus zdarma.

Vyrazili jsme 1. února hned po první vyučovací hodině s žáky 1. – 6. ročníku. Z dálky vidáme chladírenské věže z různých míst, ale čím jsme se blížili více a více, napětí stoupalo. A najednou stál před námi ten obrovský kolos! Děti okamžitě zaregistrovaly důkladné oplocení a vodu, která stékala po úpatí věže.

Dojeli jsme na parkoviště před informační centrum, které sídlí v zámečku Vysoký Hrádek v blízkosti vlastní elektrárny. Po vystoupení z autobusu začaly cvakat fotoaparáty. A pak už se nás ujaly pracovnice centra. Nejprve jsme vstoupili do kinosálu, kde jsme zhlédli několik kratších filmů. Děti viděly, jak dochází ke štěpení jádra atomu uranu a jak se vlastně ten elektrický proud vyrábí. Paní průvodkyně byla skvělá, vše dětem přiměřeně jejich věku vysvětlila. Došlo i na soutěž. Potom jsme se přesunuli do rozsáhlé expozice o výrobě jaderné energie se spoustou zmenšených modelů celé elektrárny. Děti dostaly propagační materiály a pohlednice, které využijí při vyučování.

A pak už nás čekala jen cesta zpět. Vraceli jsme se obohaceni o spoustu nových zážitků a vědomostí.

Sdružení dárců krve v České republice

463 48 Hlavice 54 (e-mail: sdruzeni.darcu.krve@seznam.cz ; web: <http://sdruzeni.darcu.krve.sweb.cz>
<http://www.sdk-cr.cz> tel: 774 376 540; č. účtu: 3300330013/5500)

Každý nás se může ocitnout v tíživé finanční situaci a v tom přijde zranění či nemoc, kdy je nutný pobyt v nemocničním zařízení. Dnes po přijetí nové zdravotní reformy činí poplatek za pobyt v nemocnici 100 Kč za den.

Právě i z tohoto důvodu Republiková rada Sdružení dárců krve (RR SDK) dne 23. ledna 2012 rozhodla o rozšíření své činnosti pod názvem

„Vzájemná solidarita mezi dárci krve a jejich sympatizanty“

Jedná se o vytvoření solidárního fondu vzájemné humanitární pomoci. Smyslem a cílem je přispívání svým členům na nemocniční pobyt.

RR SDK rozhodla.

1. Členem Sdružení dárců krve se může stát

- stávající aktivní dárci krve a plazmy
- bývalý dárci krve a plazmy
- občan České republiky
- cizí státní příslušník s trvalým pobytem na území České republiky nebo zahraniční student studující na škole v České republice

2. Příspěvek do tohoto fondu je zároveň členským příspěvkem SDK

- příspěvek je platný vždy na dobu 12 kalendářních měsíců.
- bývalý i aktivní dárci krve a plazmy a občan ČR – příspěvek 500Kč
- cizí státní příslušník a trvalým pobytem na území České republiky, či zahraniční student studující na škole v ČR – příspěvek 1000 Kč

3. Přihláška

Vzor přihlášky se nachází v dokumentu „Informace o členství v SDK“.

4. Příspěvek se zasílá

- složenkou na adresu uvedenou v hlavičce.
- na číslo účtu 3300330013/5500. Variabilním symbolem bude číslo přidělené po zaplacení. Toto číslo bude též identifikačním číslem člena.

5. Proplácení nemocničního poplatku

Na základě potvrzení nemocnice o zaplacení poplatku bude tento uhrazen

- na účet člena
- složenkou
- 1-14 dní 100%
 - od 15. do 30. dne 50%
 - od 31. dne do 60. dne 10%
 - dárci krve i bývalý, který daroval bezplatně plnohodnotnou krev nejméně 40x nebo plazmu 240x (při kombinaci se uvažuje poměr 1x krev= 6x plazma)
 - dárci krve, který daroval bezplatně plnohodnotnou krev nejméně 2x krev nebo 12x plazmu (při kombinaci se uvažuje poměr 1x krev= 6x plazma) v období posledních 12 měsíců. Zde bude nutné doložit potvrzení od TS s rozlišením počtu odběrů krve a plazmy.
- 1-5 dní 100%
 - od 6. do 14. dne 50 %
 - od 15. do 30. dne 10%
 - občan České republiky
 - cizí státní příslušník s trvalým pobytem na území ČR nebo zahraniční student studující na škole v České republice. Zde je nutné doložit potvrzení o trvalém pobytu či studiu.
- proplácet se bude i tomu, kdo bude členem SDK kratší dobu než 60 dnů a bude se jednat o akutní případ (tj. nepůjde-li o pobyt plánovaný s předstihem). Případy více pobytů v průběhu 12 měsíců budou řešeny individuálně po konzultaci s nemocnicí.

6. Nemocniční poplatek nebude proplácen

- za protialkoholní léčení
- za léčení závislosti (drogy atd.)
- za psychiatrické léčení z vlastní viny
- při výkonech, které hradí pacient (např. plastické operace, které nemají léčebný účel)
- v případech, že se jedná o členství kratší dobu než 60 dnů nebo po uplynutí doby 12 měsíců od posledního zaplacení příspěvku (s výjimkou akutních případů, které budou řešeny individuálně)

7. Poznámka

Je nutné počítat s tím, že výpis z účtu dochází 1x za měsíc. Proto pro obnovení členství je vhodné členský příspěvek zaplatit nejméně 30 dnů před uplynutím doby 12 měsíců.

Podmínky se mohou v průběhu času měnit, proto je nutné sledovat webové stránky.

Na nich budou uveřejňovány i další informace.

Sdružení dárců krve v České republice

463 48 Hlavice 54 (e-mail: sdruzeni.darcu.krve@seznam.cz ; web: <http://sdruzeni.darcu.krve.sweb.cz>

<http://www.sdk-cr.cz> tel: 774 376 540; č. účtu: 3300330013/5500)

Členem Sdružení dárců krve se může stát:

- stávající aktivní dárci krve a plazmy
- bývalý dárci krve a plazmy
- občan České republiky
- cizí státní příslušník s trvalým pobytem na území České republiky nebo zahraniční student studující na škole v České republice

Poznámka: Pokud nejste ani jste nebyl/-a dárcem krve, proškrtněte kolonky „Transfúzní stanice“ a „Krevní skupina“.

Vzor přihlášky:

(vypisovat strojem, nebo hůlkovým písmem)

Číslo průkazu (přidělí SDK):

1. jméno, příjmení	titul	kraj	1. transfúzní stanice 2. krevní skupina
			1. 2.
adresa bydliště	PSC	1. telefon 2. e-mailová adresa	1. zdravotní pojišťovna (vyplnit kód pojišťovny) 2. číslo pojištěnce
		1. 2.	1. 2.

Datum

Podpis

V kolonce zdravotní pojišťovna vyplňte kód:

111 – Všeobecná ZP (VZP)

201 – Vojenská (VOZP)

205 – Česká průmyslová ZP

207 – Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví

209 – Zaměstnanecká pojišťovna ŠKODA

211 – ZP Ministerstva vnitra

213 – Revírní bratrská pokladna

217 – ZP METAL-ALIANCE

228 – Zdravotní pojišťovna Média

K přihlášce přiložte:

- Kopii průkazu dárce krve, pokud jste držitelem.
- Pokud jste držitelem plakety Prof. MUDr. Jana Janského kopii dokladu.
- Kopii ústřížku složenky o zaplacení poplatku 500,- Kč pro občany České republiky, případně 1000,- Kč pro cizí státní příslušníky uvedené v bodě d) jako příspěvku do fondu na 12 měsíců (z počátku lepší zaslat složenkou pro výplatu v hotovosti, ne účet – rychlost a méně administrativní práce, po přidělení čísla lze toto číslo použít jako variabilní symbol)
- Cizí státní příslušníci uvedení v bodě d) musí doložit potvrzení o trvalém pobytu nebo studiu.

REALITY BLATNÁ - Dr. KERNDL

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

21 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 383 42 35 22, 604 518 400

Vybráno z nabídky: Byty 3+1 – Blatná, Vrbno, chaty – Lažánky, Skaličany, Vahlovice, penzion s rest. – Blatná, RD – Tchořovice, Bezdědovice, Bělčice, Závišín, Kasejovice, chalupy – Chloumek, Pozdyně, Metly, Slivonice, Černívsko, pozemky na RD – Lnáře, Blatná, Bezdědovice, pronájem bytu 2+1 a neb. prostor v Blatné.

Všechny nabídky na: www.reality.blatna.cz . SLEVY!

• **HLEDÁME** pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... **Blatensko i kdekoli jinde.**

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na nejvýznamnějších realitních serverech a právní servis ZDARMA!

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen **Tetra hnědá** a **Dominant žiháný, kropenatý, černý, žlutý a bílý**. Slepičky pouze z našeho chovu! Neprodáváme kuřice ale slepičky těsně před snáškou.

Stáří slepiček 18 - 20 týdnů, cena 138,- až 152,- Kč za kus, starší 20 týdnů 158,- Kč za kus.

Prodeje se uskuteční:

ve středu 4. dubna 2012

Blatná – u restaurace Na Myslivně od 12,30 hod.

Případně bližší informace:

728 605 840 nebo 728 165 166 nebo 415 740 719

zdravotní instalace • ústřední vytápění • obklady • dlažby
tepelná čerpadla • solární systémy
velkoobchod • maloobchod • montáž

Automatické kotle na uhlí pro pohodlné a neuvěřitelně levné topení

- budete topit levným hnědým uhlím
Ořech2 (cca 240,-/q)
- už nebudete muset každý den zatápět
- pouze 1x za 1-5 dní doplníte zásobník
a vynesete popel
- na námi dodané kotle zajišťujeme záruční
i pozáruční servis

BOMA Milevsko s.r.o. • Sokolovská 589, Milevsko • tel.: 382 526 079, 777 780 688

www.bomamilevsko.cz

zdravotní instalace • ústřední vytápění • obklady • dlažby
tepelná čerpadla • solární systémy
velkoobchod • maloobchod • montáž

PŘESTAVBY LITINOVÝCH KOTLŮ NA AUTOMATICKÉ KOTLE NA UHLÍ PRO VAŠE POHODLNÉ A LEVNÉ TOPENÍ

Ve vašem stávajícím kotli VIADRUS U22, U26,
či DAKON FB budete topit levným hnědým uhlím
Ořech 2 a díky vysoké účinnosti téměř
bez kouře z komína.

**V září zapálíte, 1x za 1-5 dní dojdete přiložit
a vyneset popel, a v květnu necháte vyhasnout.**

Možnost topit dřevem zůstane zachována.

BOMA Milevsko s.r.o. • Sokolovská 589, Milevsko • tel.: 382 526 079, 777 780 688

www.bomamilevsko.cz

Letní tábor pro děti

Již po desáté připravuje občanské sdružení Mirotický paprsek pro děti letní tábor. V termínu **od 21. července do 28. července 2012** bude pro děti k dispozici Rekreační zařízení Lučkovice s více jak 20-ti táborovými pracovníky (všichni jsou proškoleni, splňují požadavky kladené na vedoucí činné při zotavovacích akcích pro děti).

Program je zaměřen na oblíbené volnočasové aktivity dětí a mládeže. Připravuje se etapová hra inspirovaná filmovou trilogií Pán prstenů. Chybět nebudou ani sportovní soutěže, turnaje, workshopy zaměřené na kreativitu dětí, návštěvy zajímavých hostů, celodenní výlet, noční hra, táborové kino i závěrečná párty s živou kapelou. Přihlášku „on-line“, podrobnější informace o táboře, vedoucích a později i o táborovém dění najdete na www.mpaprsek.cz. Tištěná podoba předběžné přihlášky je k dispozici v cukrárně Hraběnka v Miroticích. Na vyžádání vám ji též můžeme zaslat.

Martina Vokatá, hlavní vedoucí tábora

Kontakt: Martina Vokatá, K Dolejšimu Mlýnu 38, 398 01 Mirodice, dolejsimlyn@volny.cz, tel.777267969

OBLASTNÍ CHARITA STRAKONICE Půjčovna kompenzačních pomůcek

Půjčovna kompenzačních pomůcek je součástí odborného sociálního poradenství. Nabízí výpůjčku pomůcek pro nemocné, lidi po úrazech, operaci, seniory nebo pro zdravotně postižené občany.

Kontakt: tel: 383 325 808, mob: 773 979 002
e-mail: poradna@charita-strakonice.cz
adresa: Heydukova 349, 386 01 Strakonice

BOHEMIA PLASTIC

plastové desky a profily pro dům, byt i zahradu

prodej: plastové desky, plotovky, latě, palubky, prkna, parapety, dlažba, podlahové WPC, . . . polykarbonáty, AL profily a plechy
služby: opravy poškozených plastů, zakázková výroba

Merhaut Zdeněk, Chlum 72, 388 01 Blatná

**mobil: 777 221 532, bohemiaplastic@seznam.cz
www.bohemiaplastic.cz**

STARÉ POVĚSTI ČESKÉ

TJ Sokol Mirodice a SDH Mirodice
pořádají **LDT Ostrý 2012**

od 13. 8. do 19. 8. 2012

Cena : 2500,- Kč

Zveme všechny děti od 6ti do 16ti let.

Více na : www.sokolmirotice.cz

LDT 2012 RZ OSTRÝ

Do you speak English?

Výuka angličtiny konverzační metodou.

Kurzy pro začátečníky, pokročilé, konverzace, příprava na maturitu, základy business English. Kurzy pro děti od 10 let.

Skupiny max. 6 účastníků, individuální přístup, vřelý zacházení.

Začátek, pokračování kurzů v týdnu od 2.1.2012. Výuka, přihlašování na adrese: Luboš Vinš, Na Obůrce 418, Blatná; tel: 732 37 47 58; e-mail: lubos.vins@seznam.cz

FIRMA PAVEL VOHRYZKA

Provozovna: Jiráskova 1438, 388 01 Blatná

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

- Jsme vlastníky platného souhlasu Krajského úřadu k provozování zařízení ke sběru, výkupu a předúpravě odpadů – autovraků
- Likvidujeme automobily osobní (zdarma), nad 3,5 t od Vás vykupujeme

AUTOBUSOVÁ DOPRAVA - Vnitrostátní i mezinárodní

- 3x bus na 45 osob
- 1x bus na 53 osob
- 1x minibus na 14 osob

OPRAVY NÁKLADNÍCH AUTOMOBILŮ A TRAKTORŮ

- Příprava na STK

PRÁCE KROPÍCÍM VOZEM

- Mytí komunikací
- Dovoz vody do bazénů

Tel.: 383 420 013

Mobil: 602 447 827, 602 123 656

e-mail: vohryzka.ad@tiscali.cz

www.autobusovadoprava-blatna.cz

Blatensko SOBě. 25. číslo, březen 2012. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VI. Poslední číslo vyšlo v lednu 2012. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6800 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz. Tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. Uzávěrka příštího čísla je 4.5.2012. Redakce neručí za věcný obsah příspěvků ani jazykovou správnost, příspěvky mohou být redakčně kráceny.